

**Українська народна
еротична творчість**

(у записах 1920-1940- рр.)

Пісні

Прислів'я

Приказки

Загадки

Прикмети

Проза

Упорядкування, публікація
Євгена Паценка

Київ, Освіта України, 2017

Не для того п...да зшита,
Щоб сипать у неї жито,
А для того Бог її родив,
Щоб х...й коло неї ходив.

Від Івана Олександровича Бондаренка в м. Червоно-
Житомирського у. Записав В. Г. Кравченко, 1897.

Лихо тій пташині,
Що низько несеться.
Горе ж тій дівчині,
Що рано їбеться.

Мені мати казала,
Ще й приказувала,
Щоб я хлопцям не давала,
Й не показувала.

Ой, дуб, дуба, дуба,
То дівчина моя люба.
Набрихали на неї,
Що я ходив до неї,
Набрихали на мені,
Що я лазив на неї...

Ой, на горі, на горі
Два качурі б'ється,
Ведуть хуя в арештанти,
А пизда сміється.

"Ой, не смійся, вража пездо,
Викупи з неволі",
"Не викуплю, вражий хую,
Бо їбеш поволі!"

*

Тумби-тумби-тумбичиньки,
Під вербою кирпичиньки,
Пішов хуй воду брать,
А там пезди сидять.
Золотими сокирами
Хотять хуя зарубать.
А хуй не дурак
Та скочив на лавку
І захопив булавку.
Сюди мах, туди мах,
Стару пизду по зубах.
Пизда вус надула
Та в суд подала.
А суд присудив,
Щоб по яйця засадив.

Записано 13. VI. 28 року, в Уманській окр.
Співають пастушки в полі.

*

Ой, під терницею,
Під єбелицею
Хуй свечки пасе,
Пизда їсти несе.
От посіли, та й їдять,
А хуй каже: "дай їбать".
Пизда чуба надула,
До старости подула,
А староста присудив,
Щоб по яйця засадив.

13. VI. 28 р., Уманської окр. Співають пастушки в полі.

*

Ой, у лісі на ялині
Сидить пизда в кожушині
Кожушина лупотить,
Пизда до старости летить,
А староста присудив,
Щоб по яйця закотив.

Ой, у броду за байраком,
Там стояла баба раком.
Дука думав, що каплиця,
Скинув шапку, став хрестиця.

Етнографічна збірка 1928 року. Випускає збірки
Микола Дерун. Цамвидав, с. Бородянка.

*

Ой там на копиці просив заяць у лисиці,
А лисиця не дала, та ще й у суд подала:
"В мене дірка мала, тільки влазить три вола,
Та телушка- рябушка, тільки видко вушка,
Та хомут, та дуга, та кобиляча голова,
Та попова мельниця, вона круто вертиться,
Та попова шапка, та й то ще слабко,
Та три вози сіна - аж тоді присіла,
Та три вози хворосту - аж тоді пезду заможю.

с. Жирівка, Полтавська округа, Кустол Д.М.

*

Ой, там, на Дону,
Їбав чорт сатану,
А заїць кобилу -
Приставив драбину.
Драбина коротка -
Пизда не солодка,
Драбина подовшала -
Пизда посолодшала.

Записав від Петра Сизенка,
1929 р (17 років)

*

Ой, там на улиці
Седить півень на куриці.
Чорт його іскрутив,
Та й на курку посадив.

Там, на вулиці
Седит пьєвинь на куриці.
- На якуй?
- На рябуй.
- Седись слаще на мойой...

с. Старий Дорогин Овручського у. Од
Насті Мазурчуковой, 1903, 13 юня.

Що лисиця барсука
Придавила до сука.
Що лисиця та барсук
Їбалися через сук.
Їбалася сучка з вовком
Та й заплела пизду шовком.
*

Дівчатка мої милі,
Чи бачили зайця?
Він кошлатий,
Хуй задратий -
Мережині яйця.

1929. Прилуки

*

Ти не бачив зайця?
А в того зайця
Мальовані яйця.
*

Ви, дівчата- голубчати,
Не бачили зайця?
Сам кудлатий,
Хвіст задратий,
Мальовничі яйця.
*

Очерет густий,
Бугая пусти,
Переймайте ви, дівчата –
В нього хуй товстий.

*

Чорний баран - руді яйця.
Дурні дівки - що бояться.
Молодиці не бояться -
Беруть барана за яйця.

1929

Там, на вулиці
Сидить пєвинь на куриці –
На якуй?
На рябуй.
Седись слаще на мойой..

*

Ой, їжак, ой, їжак,
Та й на лавку поліз,
Тікай, тікай, чоловіче,
Бо їжак тебе з'їсть.
Ой, їжак, ой, їжак,
Та й на жінку поліз,
Тікай, тікай, чоловіче,
Бо їжак тебе з'їсть.
Ой, жінко моя,
Ти голубонько моя,
Коло твого бока
Не боюся їжака.

Співи соловейка:
Довгий, червоний,
Кінський, залупінський...
Отто- хууй!
Отто- хууй!

З аа аа, З аа аа,
Залупів, залупів!...
Цюур- кап-кап-кап.

Чув від Хавхалюка у м. Житомирі, 1923.

Комарику, комарику,
Єби мене помаленьку,
Бо я мушка стара
В мене пездка мала.
Тільки влізе борона
І копиця сіна,
І корова сіра
І попів капелюх,
І попова палиця.
І ще пизда хвалиться:
І кожух, і рядно,
Аж допіру в пізді дно.

Записано 13. VI. 28 р., Уманської окр. Співають
пастушки в полі.

*

Дубовії коліса,

Поїдимо до ліса,
Надеремо лик, лик,
їбав бабу бик, бик.
А ти, бабо, не давай -
Буде син Миколай.
А в того Миколая
Червонії яя.
Висять на кілочку
На попову дочку.
Кілочок нагнеться -
Хуй у пизду пнеться.
Штири воли затопили
В пізді хуя уломили.
Прийшов чорт з ремінцем,
Витяг хуя із кінцем.

Хором співають пастушки в полі. 12 VI 28 р.
Записав О. Заплотинський

*

Підкину я під комору рало,
Щоб нашому молодому Іванові грало,
Підкину я під повітку,
Щоб попав прямо в дірку...

*

Кобила березу везла
Кобилі п... одмерзла.

*

Під сосною спала,
Шишка в п... впала,

Крутив - крутив, ни викрутив,
Довбав – довбав - ни видовбав,
Як усадив кишку,
То вийняв шишку...

Обрядова. Весілля. Співають свати.
Кравченко, с. 169.

*

На тім боці на толоці
Козак сіно косить.
А другою стороною
Дівка воду носить.
Воду носить, дощу просить
На козацьке сіно.
- Чого в тебе, дівчинонько, губи солоденькі?
- Бджоли були, гніздо вели, меду наносили.
- Чого в тебе, дівчинонько, між ногами латка?
- Кравці були, кожух шили, латку причепили.
- Чого в тебе, дівчинонько, у тій латці дірка?
- Миші були - гніздо вели, дірку проточили.
- Чого в тебе, дівчинонько, між ногами м'яко?
- Миші були, гніздо вели, пуху наносили...

Запис. від студента 1929 р.
с. Вільхів Золотонізького р-ну.

*

По тім боці, на толоці
Солдат сіно косе,
А другою стороною
Дівка воду носе:
"Ой, дай боже дощу-грому
На солдацьке сіно!"
Солдат з горя бросив косу
Насеред покосу.
Та взяв дівку за кудрайку,
Положив на травку:
"Ложись, дівко, ложись, красна,
Травка й зелененька.
Чого в тебе, дівчинонько,
Між ногами черне?"
"Кравці були, кожух шили,
Лоскутик пришили".
"Чого в тебе, дівчинонько,
В тім лоскуту дірка?"
"Миші були, гнізда вили,
Дірку проточили".
"Чого в тебе, дівчинонько,
В тій дірочці мокро?"
"Хлопці були, вино пили,
Бутилку розбили".
"Чого в тебе, дівчинонько,
В пазусі м'якенько?"
"Гуси були, пух носили,
А я собирала".
"Чого в тебе, дівчинонько,
Губки солоденькі?"
"Бджоли були, мед носили,

Я і собі рала".
"Чого в тебе, дівчинонько,
Гудзиця й надулась?"
"В полі була, горох їла,
Води й напилася".
"Брешеш, дівко, брешеш красна,
Бо ти поїблася!"

...

„Чого в тебе, дівчинонько,
В пазусі м'якенько?»
«Гуси були, пух носили,
А я собирала».
«Чого в тебе, дівчинонько,
Губи солоденькі?»
«Бджоли були, мед носили,
А я собірала».

1924 р. Співали здебільшого молодь, хлопці та й то
вечорі і дуже була розповсюджена, недавно зникла.

Записав М. Й. Корнієнко, 1926 р.

*

На тім боці на толоці
Козак сіно косе,
А другою стороною
Дівка воду носе.
Воду носе, дощу просе
На козацьке сіно.
Козак з горя кинув косу,

Посеред покосу,
Взяв дівчину за ручину,
Поклав на покосу.
- Чого в тебе, дівчинонько,
- На грудях м'ягенько?
- Гуси були, гніздо звили,
- Пуху наносили.
- Чого в тебе, дівчинонько,
- Губки солоденькі?
- Бджоли були, гніздо звили,
- Меду наносили.
- Чого в тебе, дівчинонько,
- Між ногами чорно?
- Кравці були, шубу шили,
- Лоскута пришили.
- Чого в тебе, дівчинонько,
- Між ногами дюрка?
- Миші були, гніздо звили,
- Дюрку прокрутили.
- Чого в тебе, дівчинонько,
- Живіт повненький?
- А я в полі горох їла,
- І води напилася...
- Брешеш к...во, брешеш б...ть,
- Ти ї...ся оп'ять!

Вінницька обл., 1930.

Ой; служив я в пана перший год,
Заслужив я в його курочку за год,
А курочка рабобока по садочку ходила,
На пень польку пробила.

Раз!

Ой, служив я в пана другий год,
Заслужив я пана качечку за год,
А курочка рабобока по садочку ходила,
На пень поцьку пробила,
А качечка струхи-брухи,
Вигоняла з поцьки мухи.

Два!

Ой, служив я в пана третій год,
Заслужив я в пана гусочку за год,
А курочка рабобока по садочку ходила,
На пень поцьку пробила,
А качечка, старухи-брухи,
Виганяє з поцьки мухи,
А гусочка "бе-бе-бе", поїбу я тебе".

Три!

Ой, служив я в пана четвертий год,
Заслужив я пана бугая за год,
А курочка рабобока по садочку ходила,
На пень поцьку пробила,
А качечка, старухи-брухи, виганяє з поцьки мухи,
А гусочка "бе-бе-бе", поїбу я тебе",
А бугай "бу-бу-бу", давай попів поїбу.

Пісня створена молодими хлопцями с.
Новосілки та приколицьких сіл. Вся вона
звернута в бік нарікання батраків, хлопців, що

служили в панському маєтку та на ту зарплатню,
що вони (хлопці) отримували.
Писав наймит ікономії з 6-гр. освітою
Павло попаденко. На Уманщині, 1929 р.

*

Чоботи

Оце ж тиї чоботи, що я шив,
А це ж тая дівчина, що любив.
Чоботи, чоботи ви мої,
Чом діла не робите ви міні?
Оце ж тиї чоботи, що я дав,
А за ції чоботи дочку взяв.
Чоботи, чоботи ви мої,
Чом діла не робите ви міні?
Оце ж тиї чоботи, що з бичка,
Чом діла не робите, як дочка?
Чоботи, чоботи ви мої,
Чом діла не робите ви міні?
Оце ж тиї чоботи з бугая,
Не бояця холоду не хуя.
Чоботи, чоботи ви мої,
Чом діла не робите ви міні?
Повісила чоботи на кручку,
Пошла шукать прачечки по кутку.
Чоботи, чоботи ви мої,
Чом діла не робите ви міні?
Повісила чоботи де-небудь,
Сама себе вдарила, де єбуть.

Чоботи, чоботи ви мої,
Чом діла не робите ви міні?
Повісила чоботи на гвозді,
Сама себе вдарила по пизді.
Чоботи, чоботи ви мої,
Чом діла не робите ви міні?

Записано в селі Гужівці іченського району на
Ніжешчині від Скакодуба Василя, 19 років.
Пісня «Чоботи» співається вже в нашій місцевості
років 18-20. Співали її особливо шевці та
досвітчанська молодь (хлопці). Зараз уже мало де
її співають і то – відстала, малокультурна молодь
села.

Записав студ. Прил. Педтехн. Никифор Олійник.
5/III, 1930 р.

*

Ой, за річкою, за Дунайкою,
Там гуляли хлопці з балалайкою,
Називали дівчину самодайкою –
Сама дай, сама дай,
На козацький строй
Піднімись да й стой.

Ой, дівчино, чого сердишся,
Чого до мене животиком не обернешся?
Повернись животиком і воронкою,
Дам я тобі качанчика з головкою.

Ой, дайте ж міні, чого я хотіла
Червоного буряка до голого тіла.
Ой, дайте ж міні, чого хочеться,
Та зробимо тее, що регочеться.

Та зробимо хлопчака,
Та оддамо у д'ячка,
Щоб читав - вичитував,
Щоб хитав- вихитував,
Дівкам навстоячки.

Та зробимо дівчину,
Та оддамо у швачки,
Щоб шила - вишивала,
Щоб давала - витинала
Хлопцям навстоячки.

*

В нашої дружки
Цицьки як подушки,
Цицькою порося вбила,
А пер...ла - осмолила,
А сц...ла - полоскала,
До матюнки потаскала.

Обрядова. Весілля. Співають свати.
Кравченко, с. 189.

СПІВАНКИ СОРОМНІ

1.

Ой, паничу, паниченьку,
Я вас потрибую.
Дайте мені дисяточку,
Я вас поцілую.

Ой, паничу, паниченьку,
Болить мене пітка,
Возміт мене, паниченьку,
До свого ліжка.

Ой, паничу, паниченьку,
Болят мене вабі,
Возьміт мене, паниченьку,
До ліжечка собі.

2.

Ішла панянка з весілля,
Над водою сіла.
Моя паня хоче води,
Бо ковбасу їла.

3.

Ішла дівка з весілля
Та й сі роззувала,
До чобота промовляла,
Бо сі ни їбала.

4.

Ой, мамуню, горох точу,
Їбала сі та ще хочу,

Їбала сі на драбині
Та й ще хочу дві години.

5.

То за гарбуз, то за диню
Їбав наймит господиню,
А господар виймав пуцу
Та поїбав Касю куцу.

6.

А у млині нема клина,
Ані где поліна.
Ой, я того хлопця люблю.
Що хуй поколіна.

7.

Ой, били ся дівчатовька
За грудку сира.
Одна другу заголила,
Попку вкусила.

8.

Ой там, за млином,
Лежуг хуї облогом.
Пішли дівки вибирати,
Котрі грубі, головаті.

9.

Наварила пирогів,
Наварила сала,
Як ми дала попоїсти,
Аж ми пуцька стала.

10.

Гоя, гоя, гояченьку,

Впала дівка в кирниченьку,
А я її за рученьку-
Вона пердин нівроченьку.

Записано в Подусільській 17/2 1901.
Записав Солтис І.

Запалила баба граба та си сіла гріти
І забула поцьку в дома, та й подерли діти.

А я замерз, як той пес, приходжу до хати,
Тета в очі завиртає, хоче сі їбати.

Пішли дівки на гриби. Кличти мого Луця.
В мого Луця довга пуца, волочут сі яйця.

А як був я ще маленький та пас я корови,
Давали ми дівки поцьки та серед дороги.

*

Улиця, улица,
На дворі хмариться.
Дощ зачав мрячити –
Не мала сі Івашка
Де подіти.
Лягла серед дороги,
Розложила руки-ноги.
Влізла під копицю,
Наставила поцю.
За крейцер по три,

За менбір политари,
За копійку –
Засадив на залупійку.
Гін пів гін!
Засадив як макогін.

Записав І. Солтис у Львові при 30 полку стрільців
11/7 1894.

Мацай, тату, мацай, сину,
Чи має теньбу...
Мацав тато, мацав син –
Єсть теньбий...
Коб но було чим.

*

Пішов я через руду,
Тримають сі дівки за п...
Ішов на сілець,
Мають дівки п...
Як рукавець.
Ішов безстарий Бачів,
Здибав лиманов жидків.
Тії жидки, як сі позлітали,
По повну... насрали
І до мене відослали.

ПІСНІ

Ой, маю я брата майстра,
Зробит міні санки;
Запріжу я сиву клячу,
їду до коханки.

Приїхав я до коханки,
Пустив клячу пастись,
А там були три злодії,
Хтіли клячу вкрасти.

Моя кляча не дурна –
На тя штудерна,
Як упала з гори на дів –
Та й по ноги здерла...

Приїхало два жиди
Шкіру купувати.
Дають мені два гіляри,
Я не хочу брати.

Та й продав я тую шкіру
За два сороковці
Та й поїхав я до міста
Та й купив я кулач дівці.
А жінці нічого.

Як вдарила по коліні

Та й зламала того!

Ой, зле, жінко, зле,
Наробила біди:
Як схочеш ти попіграти,
Підеш до сусіди.

Ой, ціхо будь, чоловіче,
Не кажи нічого:
На тобі два гіхляри,
Йди, купи нового.

А як будеш купувати,
Не купи вугиди,
Но такого великого,
На чотири пяди.

А як будеш купувати,
Заклич кума Юрка,
Бо кум Юрко добре знаї,
Яка в мене дзюрка.

Куме Гнати, куме Гнати,
Та й ви, куме Юрку,
Коли ви сі придивили
Мої жінці в дзюрку?

Вона стала на горі,
А я на долині,
Я сі добре придивив,
Як там в середині!..

*

Іде жолнір повз село,
Шабелькой махаї,
Чи нима ту дівчиноньки,
Най пан помагаї.

Гей, гей, ліпше мені було
В Січі козаком
Файочку курити
З довгим чибуком.

*

В нашім селі нема дівок,
Тіко молодиці,
Жолнярові потки дати
Якось не годитсі.

*

Сидить мати на порозі,
На доню моргаї:
"Лягай, доню, на постелю,
Най пан помагаї".

Пішла мати до сусіди
Та й сі похвалила:
"Моя доня виїбана,
Горівки не пила.

Не знаместе, кумуцуню,
Що єму зробити?
Було взяти коромисла
Та й му обломити.
Ой, кумую-кумуцуню,
Я му так зробила –

Піцьорина рогом стала
Та й се не зломила.

*

Ой, мамуню, піп
Завів мене до покою.
Я сі попа дуже бою,
Щоби не попик.

Ой, мамуню, дяк
Просив мене того тіла,
Звідки вода булькотіла,
На коліна вкляк.

Ой, мамуню, швед
Завів мене в воколоти,
Хотів мене поколоти,
Зломав си кінець.

Ой, мамуню, ткач
Завів мене межі прихі
Та й поламав мені крихі,
А я поїду в плач.
Ой, мамуню, жит
Ліх на мене з бородою
/Потрісаї все ногою/
Та й таки лежит.

*

Ой, мамуню, дир-дир-дир,
Їбав мене вонучир.
Було, доню, не дати
Та й пальцем заткати.

Я заткала пальціми,
Він відітков яйціми.
Було, доню, не дати
Та й кулаком заткати.
Я заткала кулаком –
Він відітков їбаком.
*

Ой, мамуню, мамуненько,
Шандар вікном лізе!
Ой, не бій сі, моя доню,
Він ті не заріже.
Ой, мамуню, мамуненько,
Він скидаї димку!
Ой, не бій сі, моя доню,
Він зроби дитинку.

*

Які були сабачні,
Такі були кучкі.
Приїхали два жиди
До нашої сучки.
Наша сучка не величка,
Гонором сі носи –
Два жиди бороду гладі,
Сучка їст підноси.
*

Коцюрбила гоб-га,
Коцюрбила гоб-га,
Коцюрбила, гоп!
Що давала хлопцім лиха,
Гоб-га.
Хлопцім лиха, гоб-га,

Хлопцім лиха, гоп!
Вчора дала над водою,
Нині плаче за пиздою,
Вчора дала за цибулю,
Нині плаче, що не стулю.

*

Мати дочки питала сі,
Чо' заганя хітала сі.
То бучулька/корова/чухрала
Брешеш, сучко, їбала сі!

*

Ой, дай, дай, стара бабо потки.
Та не дам ти, парубочку,
Маїш хуй короткий.
Ой, дай, дай, та він буде довший.
Та не дам ти, парубочку,
Бо не маїш гроший.
Ой, дай, дай, та я буду мати,
Та не дам ти, парубочку,-
Не вмієш їбати.
Ой, дай, дай, та я буду вміти.
Та не дам ти, парубочку,
Бо буде боліти.
Ой, дай, дай, я буду помалу.
Та не дам ти, парубочку,
Поїби си маму.

*

А ти, Миколайку,
Скідай с себе майку.
На попову дочку,

Хуя на шнурочку.
Хуй сі скокурічив,
Пизду покалічив,
Пизда сі вирвала,
За хуєм погнала.

*

В вишневім садочку
Шила поці сорочку.
Прийшов піць, нитки вкрав,
Бігме, поцю, я ни брав.
Пішов піць топити сі,
Пішла поця дивити сі.
Бігме, піцю, не топи сі,
На ти поці, закропи сі.

*

Ой, в вишневім садочку
Шила поці сорочку.
Прийшов піць, нитки вкрав:
Бігме, поцю, я ни брав.
Пішла поці піці позивати,
Казав сендзя піці закликати.
Приказав сендзя піцеві
Три рази на ніч поцю поїбати.

*

Ой, комаре, комарику,
їби мене помаленьку,
Бо я муха старая,
В мене полька малая –
Цілу Фіру конопель
І рубель,
Фіру шушувиці
І шовкові гапавиці,

Райське япко
І ше слапко.

*

Як я була мала, мала,
Нічого не знала.
Як я мала літ дванайці,
Їбало мі хлопців дваїці.
Як я мала дваїці штири,
Їбали мі каваліри,
Як наступив дваїці п'ятий,
То не хтів мі пес кудлатий.

*

Ой, пішла я в річку на рачки,
Подерли ми дзюндзю собачки.
Що я буду, бідна, робити,
Чим я буду хлопців дурити?
Таки буду дзюндзю латати,
Таки буду хлопцім давати.

КОЗАЧКИ

1.

А в Марина пизда з глини,
Осередок з ясенини.

2.

Голі, босі, без сорочки,
Трісе піцьком, хоче поцькі.

3.

Ой, що ми то за козачок,
С піцьорини іно значок.

4.

Ти, дівчино, варіятко,
Дай ми потки, дам ти Янко.
Я за Янка не даю,
Я за гроші продаю.

5.

Гой, тай, дана, дана, дана,
Ліпша поцька, як сметана,
Бо сметану добре їсти,
А на поцьку добре сісти.

6.

Шумно, гучно по долині,
С ким я буду спати нині.
Чи з Яндрухом під кожухом,
Чи з Мариной під пириной?

7.

На припічку під кожухом
Зробив хлопці з одним вухом.
Ой, вар'яге, що ти робиш,
Чому вуха не доробиш?

8.

Фітам, фітам, паду дверми,
А хто ж мене переверне?
Переверне жомнюрина,
Як му стане піцьборина.

9.

Ой, мамуню, щось іде,
Чом до мене не зайде?
В мене сіни, в мене хата,
В мене пизда волохата.

10.

Ой, мамуню, шандор їде,

Чом до мене не заїде?
В мене хата, в мене міни,
В мене пизда з волосини.
11.

Гура, хлопці, гура всі,
Онім потку по вівсі.
Поможіть ми злапати,
Дам вам трохи хляпати.

12.
А Матруна - добра струна,
А Прокопчик добрий смик.
Як потягне по Матруні,
А Матруна - сик, сик, сик.

13.
За худобів, за вівцями
Здубав поцю з ремінцями.
Як то добре їбати сі,
За рішенці тримати сі.
Ні товару, ні овец,
Тільки поці ремінець.

14.
До такого Галіяна,
Цо ма хуя по коляна.

15.
Ой, копала баба глину,
Викопала баранину.
Баранина мала роги,
Влізла бабі межі ноги.

16.
Ой, мамуню, веньбір, веньбір,

Подер мені фартух чиньбі,
А я яму гапавиці
Та й на штири половиці.

17.

Ой, мамуню, веньбір киц,
Він за мною - я за піц.
Він за мною по припічку,
Злапав мене за панічку.
Він за мною по кутку,
Злапав мене за потку.

18.

Їбов, їбов, наїбов сі,
А нарешті в потку всравсі.
Прийшов другий, хтів їбати,
Мусів потку витирати.

19.

До полудні по брийцару,
По полудню по два.
Ходіт, хлопці, дам вам поці,
Бо то дужа добра.

20.

А в нашої попаді
Три кутаси позаді.
Її добре їбати,
За кутаси тримати.

21.

Міру- душу масла купу,
А маслянки повну дупу.
Два тримало, три їбало,
Потка мокра, гроші мало.

22.

Ой, маю я брата Франі,
Поїбе мі трошки зрані.

23.

Там, на горі, на горбочку,
Там дівчина мила поцьку –
То перійом, то вонучкой,-
Таки потка смердит поткой.

24.

А за нашим перелазом
Їбалось троє разом:
Іден піп, другий дяк,
Третій втік, бо сі зляк.

А за нашим перелазом
Їбало сі штири разом:
Їден піп і два дяки,
І лівізор від піздяки.

25.

А мій ремісник
Три роботи робе –
То їбаї, то пердит,
То ногами дробе.

27.

Там, на горі, на горі
Зїли гуску комарі,
Не лишили по язик
І піздяку для музик.

28.

Сіла баба на припічку,
Наставила чорну пічку,
А дід мислив, що то муха
Та й не скинув капелюха.

29.

Восени, восени капусту рубати,
Восени, восени дівчину їбати.
Восени, восени та капусту їсти,
Восени, восени на дівчину лісти.

30.

Ой, чи в вас, як у нас зағони вузенькі,
Ой, чи в вас, як у нас дівчата гарненькі.
Ой, чи в вас, як у нас зағони короткі,
Ой, чи в вас, як у нас дають дівки потки?

31.

Поза дуби, поза граби
Їбали сі старі баби.
По зеленім морквиню
Їбав німець німкиню.

32.

Їбав, їбав, наїбав сі,
Зломав хуя, наплакав сі.
Звізов хуя мотусками,
Пішов далі за дівками.

Ой, сиділа на току
Та й чесала табаку,
Вичісала ядну вош
Та й пустила на мороз.
Як зачіла прутом січи:
Не кусай ти мої чічи,

Бо то чічи, бо то пані,
Бо то добре до їбані.

33.

Пішли дівки купати сі,
Знайшли хуя їбати сі.
Їдна каже: "Купаймо сі",
Їдна каже: "Їбаймо сі".
Третя каже: "Не жартуй,
То не твого тата хуй".

34.

Їбав тато, їбав я,
Їбалисмо вобидва,
А надійшов чоловік –
Тата злапав, а я втік.
Тата взяли до арешту,
Я вернувся, кінчив решту.

35.

То по мосьці, то по дошці
Присунув сі до їмосці,
Зачикайте, їмосцуню,
Най я собі трошки всуну.
Вона ему зачикала,
Як ї всунув, алі сі взрала.

36.

Ой, їхав я лисим биком,
Завізав си яйці ликом.
Яйці ликом, хуя путом,
Сам приїхав баламутом.

37.

Рас, рас на городі,
Штири рази на морозі,

А два рази на загаті,
Щоб не чула мама в хаті.

38.

Перед ксендзом присігала,
Що під хлопа не лігала.
Перед вйтом признала сі –
За два дутки їбала сі.

39.

Ти, дівчина кляшторная,
Покажи ми чи чорная.
Як чорная, то підголю,
Як білая, то посмолю.

40.

Путер, путер, путеркоче,
Чо той путер в мене хоче?
Путер, путер, путерлички,
Припер мене до терлички.
А терличка нова була,
Як потиснув, аш сі вгнула.

41.

Як притиснув до одвірка,
Аж ізлізла з пизди шкірка.
Як притиснув до Ліпоньки –
Ні сратоньки, ні съцятоньки.

42.

Ой, іду я з весілля,
Іду звідтам повна.
Забулам сі помацати,
Чи є моя вона.

43.

Січку різав, сіно смикав,
До стодолу Гандзю кликав:
Ходи, Гандзю, до стодоли,
Заробим си тонку голи.

44.

Ой, не стій ти коло мене
Ти в широкім ремені.
Здаї ми сі, мамуненько,
Щось він хочи в мене.

45.

Ой, ти дівче кучерява,
Під явором ночувала.
Під явором добре спати —
Не треба сі покривати.

46.

Ой, ти дівче чорновока,
Ходи зо мнов до потока,
Бо в потоці таке право:
Як поїби, то пропало.

47.

Їбов, їбов їбаками,
Підкладали кимаками.
Кимак скочив аж до неба —
Тепер їби кільки треба.

48.

Перевернув на могилу
І так їбав як кобилу,
Їбав, їбав, обїбав сі,
Спустив портки,
В портку всрав сі.

49.

А ти Василь, я Маринка,
В тебе яйці, в мене ринка.
Ой, зійдемо на драбинку,
Будем бити яйці в ринку.

50.

Ой, ліс шевчик по драбині,
Та й упав він межи свині,
Їдна свиня їму шепче:
Поїби ми трохи, шевче.

51.

Ой, виліз я на ялицю,
Запхав палець у гудзицю,
Ні сикнути, ні пернути,
Ні куда сі обернута.

52.

Ой, виліз я на драбинку,
Показала одробинку.
А я мислив, що то дупло,
Та й не скинув капелюха.

53.

А я своєю Марисуню
На припічку виябую.
На припічку горяче,
То си потку попече.

54.

На зяльоній лонце
Там я коня пас.
Там була правічка,
Просив я її рас.
Дам, дам, дам,
Але не тепер,
Бо я ще правічка,

Щоби не роздер.

55.

А я їхав с Тарнополі –
Стоїт дівка як тополі.
Гой, тпру, треба спати,
Треба дівку поїбати.

56.

Ой, вийшов я рано в полі -
Стоїт дівка як тополі.
Я ї пізнав по натурі:
Мала потка в шабатурі.

КОЛОМИЙКИ

1.

Ой, казала приходити
Молода Павіна.
Ой, казала приносити
Хуя по коліна.

2.

Ой, казала приходити
Молода Матрона.
Ой, казала приносити
Як пів макогона.

3.

Піцьорина як хабина,
Яйце як горішки,
Як запахне сі межі ноги,
То ни треба плішки.

4.

А я свою піцьорину
Закопаю в глину -

Лижи, моя піцьорино,
Аж на другу зиму.

5.

Або ти ми поїби,
Або дай другому,
Бо я тобі не єбана
Не піду додому.

6.

Зачикай ти, дівчинонько
До першого мая –
А я тебе виїбаю –
Не треба бугая.

7.

Кукурузи наваріт,
Кукурузи дайте,-
Кукуруза не pomoже –
Дівчини шукайте.

8.

Ой, весілля, весілля,
Горілочки дайте.
Горілочка не pomoже –
Дівчини шукайте.

9.

Або мене воженіт,
Або мене тіште,
Або мені піцьорину
З яйцями відріжте.

10.

Насеру вам, богачі,
З вашими доньками -

Не хтіли сте за муж дати

Їбіт собі сами!

11.

Насеру вам, богачі,
Й вашій Катерині:
Я си яйці відморозив
На твоїй пирині.

12.

Насеру ти, дівчинонько,
І твоїй матери –
Я си яйці відморозив
На твоїй постели.

13.

Бодай бох дав здоровічко
Молодій дівчині –
Не рас я сі на ні виспав
Як на подушині.

14.

Дякую ти, дівчинонько,
І твої матери –
Піцьборину собі зігрів
На твоїй постелі.

15.

За нашими воротами
Велика посуха,
Їбав дітько стару бабу,
Тримав ї за вуха.

16.

А як я був малий хлопец,
Як я пас телята,

Давали ми дівки потки
На зелені свята.

17.

А як я був малий хлопец,
Як я пас телята,
Дали мені старі баби
Свої чоботята.

18.

Що я сі в них походив,
Що я си пошляпов –
Ціле літо дівки їбав,
Ніхто мі не злапав.

19.

А як я був малий хлопец,
Як я пас ягнята,
Давали ми щодня потки
Молоді дівчата.

20.

А як я був малий хлопец,
Як я пас корови,
Давали ми дівки потки
Насерідь дороги.

21.

А як я був малий хлопец,
Я в колисці взрив сі,
Пішла мати в поли жати –
Я до дівки вдьов сі.

22.

Коломия не помя,
Коломия - місто,
Виліс гуцул на гуцулку

Та й не хоче злісти.

23.

Коломия не помя

Коломия - місто.

Коби потка мала зуби,

То би їла тісто.

24.

Кажут міні жинити сі,

Світе мій гіренький!

Як я буду з жінков спати,

Такий молоденький!

25.

Кажут міні жинити сі,

Я так не гадаю,

Бо я собі не женений

Більше поїбаю.

26.

А я змерз як той пес,

Прошу сі до хати.

Жінка вочи завертаї –

Хоче сі їбати.

27.

Попід гору високою

Леїїв баран дикий.

Котра дівка не дасть потки,-

Маї гріх великий.

28.

Я до ліса не піду,

Бо в лісі цигани.
Виліс циган на циганку,
Дрибаї ногами.
29.

Чом цигани не ворють,-
Бо не маюч ральці.
Вони маюч такі ральці:
Піцьорину, яйці.
30.

А той старий богачисько
Наїв си сметани.
Хотів би си поїбати –
Піцьок му не стане.
31.

А той старий богачисько
Наїв си борщика,
Хотів би си поїжачь –
Піцьок як ручисько.
32.

Їбали сі жиди три дні,
Мало не погибли,
А циган лиш за годину
Та й зробив дитину.
33.

Попід гору високою
Тай і попід хрести
Просила сі стара дівка

До водіри вести.

34.

Ой, їхов я с Коломиї,

Ступив я до Мошка,

А Мощиха чеше потку –

Вкусила ї блошка.

35.

Ой, їхов я с Коломиї,

Ступив я до жида,

А жидівка чеше потку –

Вкусила ї гнида.

36.

Ой, їхов я с Коломиї,

Ступив я до Юрка,

А Юркова жінка хора,

Бо болит ї дзюрка.

37.

Ой, їхов я с Коломиї,

Та й ступив до Савки –

Савка виймав піцьорину

Та й товче до лавки.

38.

Попід сад - виноград

Ходила кокотка

Тай мругала по капралі:

На, капралю, трошкі.

39.

Ой, пані, пані,
Пані ма вельможна,
Я би тебе поїбав,
Коли було можна.
40.....

41.

Ой, кувала зозуленька
Та й три рази кукла.
Котра мені не дасть потки,-
Бодай сі розпукла.
42.

Сварило сі раз дві бабі
За пів літри крупи, круп.
Ідна другу заголила
Тай по пизді - луп, луп!
43.

Насеру ти, наїбу ти,
А ти кажи, за що?
А за тую піцьорину,
Що така нінащо.
44.

Не дивуй сі, жомняронько,
Що ся поглинаю,
Веслуй добре, пхай глибоко –
Нехай привикаю.
45.

Єбу вашу здохлу мать

С такими дівками –
Потка мохом заросла,
А хуй бодаками.
46.

Єбу твою здохлу мать,
Ти в червоній хустці -
Не далас ми поїбати
І за штири шусьці.
47.

Ой, піду я на майдан
Тай на майданицю –
Запрігла сі потка с хуйом –
Тягни колісницю.
48.

Ой, не ходіт, старі баби,
На тії порічки,
Бо там сидит голий дітько –
Буде просив пічки.
49.

Ой, чия то дівчинонька,
Висока, тоненька,-
Її лізут с сраки раки
І рипка дрібненька.
50.

Ой, як я си нагадаю,
Як я с коня впала –

Закурив сі дим зі сраки,

Потка вогню дала.

51.

Я за тебе не піду -

Ти телята ріжеш,

Ти си яйці обталапав –

На мене полізеш.

52.

Ой, чи я ти не казала

Тай не говорила:

Не ходи ти до мене,

Бо зробиш Гаврила.

53.

Ой, їбов бис - старий же,

Їбов бис, їбов бис,

Якби потка умирала –

Брий царі не дов бис.

54.

Породила мене мати

На самого Спаса,

Дала мені піцьорину,

Як ручка від баса.

55.

Там, на ставі, на ставочку,

Біла гуска плила,

Гусак бябнув, гуску єбнув –

Гуска сі втопила.

56.

На городі в кукурудзі
Сойки бабу з'їли,
Від'їли їй руки- ноги,
А в пизді сидїли.

57.

Там , на ставі, на ставище,
Там пиздище свище,
А я хуком вимахую:
Хойці поцю блище.

58.

Ой, воров я цілий день
Тай виворав смушку.
А хуяра - за бояра,
А поці - за друшку.

59.

Прийди, прийди, мій миленький,
Я с краю лягаю-
Коло дошки дам ті трошки,
Я ті добре знаю.

60.

Попід гору високою,
Попід Кремениці,
А там полька за покуту
Тягни колісниці.

61.

Мене взяли до вуланів,

Тебе до піхоти,
А хтож буде додавати
Дівчатам вохоти?
Бо я вже не буду –
За два центи куплю потки
Та й ніч перебуду.
62.

А вуїни, капоніри –
Ото добрі люди:
Злапи дівку, поїбуть –
Най здорова буде.
63.

Ой, їбав я на годину
Тай штук вісімнайці:
Штири дівці, дві жидівці,
Молодиць дванайці.
64.

Попід Гайці, попід Гайці
Тай попід Горілці
Танцювала потка в шубі,
А хуй в полотіньці.
65.

Ішла Зоська з весілля,
На кладку си сіла:
Напий же сі, поцю, води,
Бо кобасу їла.

66.

Їбали сі воропці,
Їбали сі собі,
А старому воропцьови
Не дали як псови.
67.

А старий воробец
Пішов позивати,
Що старому воробцеви
Не дали їбати.
68.

Ой, сиділа на порозі,
Теребила редьку,
Розложила руки, ноги –
Їби мене, Федьку!
69.

Ой, сиділа на порозі,
Їла бувку
з молоком,
Вдарила сі кулаком.
70.

Ішов дід дорогою,
Баба з води лізла.
Ой, бабуню, бабуненько,
Чо вам так воблізла!
71.

Ой, дідулю, дідунику,
Я матері твої,
Чи у мене не така,
Як у молодої?
72.

Пішов дід по гриби,
Баба - на суніці,
Загубила баба димку,
А дід гапавиці.

*

ОЙ, ДА ВИГОНЯЛА Я СКОТИНУ.

Ой, да вигоняла я скотину, ге-е-й!
Вигоняла я скотину на широку долину я.
Ой, да сама стала під горою, ге-ей!
Сама стала під горою,
Розмовляв солдат зо мною, дай.
Ой, да-а-я-дівка була сміла, ге-е-й!
А я дівка була сміла, отказаться не посміла - на.
Ой-да, по нашому путо-путо, ге-ей!
По нашому путо, путо,
По солдацьки єбуть круто вас.
Ой-да, по нашому просо, просо, ге-е-й!
І по нашому просо, просо, по солдацьки... косо вас.

Ой-да, по нашому сіно, сіно, ге-ей!
По нашому сіно, як виїб...в, вона й присіла.
Ой-да, по нашому миску бобу, ге-е-й!
По нашому миску бобу,
по солдацьки на всю пробу вас.
Ой-да, по нашому миску маку, ге-е-й!
По нашому миску маку, по солдацьки через сраку
вас.
Ой-да, по-нашому миски-ложки, ге-е-й!
По-нашому миски й ложки,
по-солдацьки хуй від ножки вам.

Співають тільки хлопці-парубки увечорі пізно, як
самі, коли нема старих та дівчат, але тепер
виходить з моди. 1920- Чернігівщина.

ЩО Ж ТО В ПОЛІ ЗА ВЕРБА.

Що ж то в полі за верба,
Що без коріння росла.
Ге-е-й, йо-хо-хо,
Що без коріння росла!

Що ж то там за вдова,
Сім год без мужа жила.

Приспів

Сім год без мужа жила,
Трьох синочків зродила.

Приспів

Трьох синочків зродила,
Петра, Йвана й Василя.

Приспів

По базару носила,
Командира шукала...

Приспів

На Вкраїні добре жить,
Можна й девушек любить.

Приспів

Можно й девушек любить,
Можна й шанкеру добить.

Приспів

Тріпер, шанкер і бабони,
Сабірайтеся в колону.

Приспів.

1922, Чернігівська обл. (Приклад занесеної хвороби.
Не кохайтеся з москалями).

Сороміцькі пісні

Записані від гурту хлопців (парубків)
Які співають у вечері на улиці (самі хлопці).

х. Олексіївський.

(Увага! Пісня вже зовсім виводиться, а три годи ще
назад співали дуже часто).

А куди ж ти, мій синочок, одряжаєшся?

Вах, мамінко, на войну, судариня, на войну, родна
мать,

На войну, незаймай, на войну, ну что делать, на
войну.

А синочку мій, а що ж ти там будеш їсти?

Ох, мамінька, сухарі, родна мать, сухарі, не
займай, сухарі,

Ну что делать, сухарі.

А синочку мій, а хто ж тобі там сорочку пратиме?

Ох, мамінька, чужі жони, судариня, чужі жони,

Родна мать, чужі жони, не займай, чужі жони,

Ну что делать, чужі жони.

А що ж ти зробиш, як не схочуть?

Ох, маменька, догоню, родна мать, догоню,

не займай, догоню,

Ну что делать, догоню.

А що ж ти зробиш, як догониш?

Ох, мамінька, повалю, родна мать, повалю,

Не займай, повалю, ну что делать, повалю.

А що ж ти зробиш, як повалиш?

Ох, мамінька, поєбу, судариня, поєбу,

Родна мать,...., не займай, ну что делать...

А що ж тоді буде, як поєбеш?

Ох, мамінька, салдат буде, судариня, салдат буде,
Родна мати, салдат буде, не займай, салдат буде,
Ну что делать, салдат буде.
А що ж тоді буде, як салдат буде?

Ох, мамінька, служити буде, родна мати, служити
буде,

Не займай, служити буде, ну что делать, служити
буде.

Ці пісні, коли співаються, так один хлопець перші
слова голосить (заміняє маміньку), а всі інші
тоді підхвачують: «Ой, мамінька»).

СКОРОМНА ПИСНЯ, СТИДНА ПРИКАЗКА

Оженився в дві неділі, ой, ой, ой.
Узяв жінку із бардака, ой боже мой!
Послав жінку на базар, ой, ой, ой,
А з базару три дні ждав, ой боже мой!
Захожу я в бардаки ой, ой, ой.
Кругом жени козаки, ой боже мой!
- Ходим, мила, додому, ой, ой, ой!
Горе жити самому, ой боже мой!
- Я додому й не піду, ой, ой, ой,
Поки комнати необхожу, ой боже мой!
Луче водочки напиця, ой, ой, ой,

Да під плотом ночоват,
Як на бляді ожениця,
І з бардака жену брать!

*

Те ж само, скромна

Баба Ярошиха

Та не знала лиха.

Накопала хмелю,

Взяла хуй у жменю.

Та й пошла на постелю.

А вин догадався,

За шос-то хватався,

За ціцку рукою, за пиз... другою.

- Пру, стий, не брикайся,

Бо я ще й не питався,

Чия ти такая, ростом невеличка,

Пиз... як мазничка,

А ху... як качалка,

Зробили Михалка –

Дівчатам забавка.

конец

*

пч~

МАТИ Й ДОЧКА

Народилась доч хороша,
На ідрону мати похожа.

Дніпропетровська округа

*

Мати в Київ поїхали
Гей, воли, ге-е-й!
Дочку вдома покинула -
Гей-гей-гей, гей!
Доки мати вирнулася,
Гей, воли, ге-е-й!
Дочка сім раз їбнулася,
Гей-гей-гей, гей!
Питається мати дочки -
Гей, воли, ге-е-й!
Чи сіяла огірочки,
Гей, воли, ге-е-й!
Чи давала хлопцям поцьки,
Гей-гей-гей, гей!
Я ж ти, мамцю, не питала,
Гей, воли, ге-е-й!
Як ти татові давала,
Гей-гей-гей, гей!

*

Чуки-чуки-чукалочка,
Яка Мотя, така й дочка.
Що в матері, що в дочки –
Однакові пиздочки.

*

Чи я тобі, моя донцю,
Не наказувала,
Щоб ти хлопцям не давала,
Не показувала?

А я тобі, моя мати,
Перекір ізроблю,
Повну хату, ще й кімнату
Парубків наведу.

А послала мене мати
До криниченьки,
Да принеси мені, доню,
Та й водиченьки.

Ой, чекала мене мати,
Не діждалася,
Я з миленьким за цю нічку
Наїбалася.

Серед хлопців

*

Ой, послала мене мати
Зеленее жито жати,
А я жита не жала,
В борозенці лежала.

Борозенка вузенька,
Борозенка вузенька -
Не помістимося вдвох.

А я її розкопаю,
Борозенка вузенька,
Борозенка вузенька,
Та й помістимося.

Вінницька обл., 1930.

*

БАТЬКО Й СИН

Батько їде по лісчину, ну-да-да, ну-да-да,
А син їде по дівчину, гей, йо-хо-хо.
Питається батько сина, ну-да-да, ну-да-да,

Що коштує ця дівчина, гей, йо-хо-хо.
Тобі, тату, не питать, ну-да-да, ну-да-да,
Що коштує ця дівчина, гей, йо-хо-хо.
Батько їде з лісчиною, ну-да-да, ну-да-да,
А син їде з дівчину, гей, йо-хо-хо.
А він каже, дай задвиною, гей, йо-хо-хо.
Вона каже, дай полтину, ну-да-да, ну-да-да,
А він каже, дай – задвину, гей, йо-хо-хо.
Вона каже, не хочу, ну-да-да, ну-да-да,
А він каже, заплачу, гей, йо-хо-хо.
Вона каже, буде Сава, ну-да-да, ну-да-да,
А він каже, буде Павел, гей, йо-хо-хо.
Вона каже, вже болить, ну-да-да, ну-да-да,
А він каже, хуй стоїть, гей, йо-хо-хо.
Вона каже, я зомлію, ну-да-да, ну-да-да,
А він каже, я зумію, гей, йо-хо-хо.

Пісню зкладено хлопцями у хуторі Марковському,
Бахмацького району, 1 з полоиною версти від
нашого хут. (олексієвського) в 1920 році. Співали
хлопці ще в 1920-23 рр., а тепер не чуть.

Записав А.Легкий, Чернігівська обл.

Ой ти тату, рубай дрова,
Я буду лучину.
Ой ти, тату, люби маму,
Я буду дівчину.
Тато їде по дрова,
А син по лучину.
Тато везе дрова,
А син лучину.
Тато любить маму,
А син дівчину.

Ці вірші взято з х. Рудні Шибенської,
Бордолянського району Київської округи. Хоч я
може інаписав з цих пісень яку погану, що неї не
можна, то коли пришлете мені пораду, то пишть,
що Ви маєте. Прохаю як скоріш дати пораду.

П. Г. Сивобород, 1928.

*

КАЗАВ МЕНІ БАТЬКО

Казав мені батько, щоб я ожинився,
Щоб по ночам не ходив
І не волочився.
Я й не волочуся: де дівчаток чую,-

Там і заночую, а де молодички -

Там чотири нічки

*

ЯКБИ МЕНІ НЕ ТИНИ

Якби мені не тини,

Та не густо коляк,

Ходив би я до дівчини,

Не боявся б собак.

Якби мені не тини,

Та й не перетинки,

Ходив би я до дівчини

Робити дитинки.

Якби мені не тини,

Ще й не перлази,

Ходив би я до дівчини

По чотири рази.

*

ОЙ, ГОП, ГОПАЦА.

Ой, гоп, гопаца,

Буде парень без яйця.

Дівка в нього все одірве
І в спідниці носить буде,
Щоб ви знали, щоб ви чули,
Що й вона замужня буде.

1927

*

Мать вашу перейоб
З вашими ділами!
Не даєте дівки заміж,
Їбіть її самі.

*

НІСЕНІТНИЦІ

І мій тато, і твій тато
Скинув штани та вкрив хату,
Та сів собі на каміні
Із дівками знакомими.

*

Ой, піду я до Вакули,
Що Вакула робить.
А Вакула задер хуя,
Та й по хаті ходить.

х. Рудні, Шибенської, Бородянського р-ну
Київської округи, 1928.

*

Нова хата, тесом вкрита,
На углу п...да прибита!
Як заглянув я у сінці -
Чоловік лежить на жінці,
Як заглянув я у хату –
Кочерга ї...е лопату,
Як заглянув на полицю –
Пиріг насів паляницю.
Як заглянув я на сволок,
Лежить х..., аршинів сорок.
Як заглянув в буряки,
Там ї...ся дураки.
Як заглянув я у чайник –
Сидить п...да як начальник.
Як заглянув я в бутилку,
Х... мене по затилку.
с. Рябухи, Конотопської окр. Зібрав Пудзенко П.

*

ДІД І БАБА

Господі, помилуй,
Дід бабу покинув –
Над борозною догори піздою,
Ще й соломкою притрусив,
Щоб комарик не вкусив.

Іде дьед селом,
А баба улицею,
Трясе дьед путохом,
А баба курицею.

*

Ой, дьед бабу товче, товче,
Що не хутко мленці пече:
- Ой, ти, дьеду, не бесись,
Як напечу, то наїсись.

с. Старий Дорогин Овручського у. Од
Насті Мазурчукової, 1903, 13 юня.

*

На тім боці, на толоці,
Кобила пасеться,
А дід бабу їбе ззаду,

Кабака трясеться.

*

ВИТРЕБЕНЬКИ

Баба дура, дура

Продала волі

Да купила х...і.

А півень - каку-рєку,

А я пошла в рєку.

Пєвень каже - нехай так,

А х.. каже, давай так!

с.Старий Дорогин, 1903, 13 август

*

Ішов дід по балу,

Та й загубив кабалу,

Баба йшла та й найшла,

Застромила, та й пішла.

Дід бабу пече

Та все туди попадає,

Де водичка тече.

Дід бабу їбонув –

З печі житя грибонув.

1929.

Дід бабу товче, товче,
Що не живо млинці пече.
Стій, діду, не бісись-
Як напечу - наїсись.

Дід бабу на качалку пече,
А у баби з волосянки тече.
Дід бабу рипав, рипав,
Поки з пизди Семен випав.

*

Дядько на тітку насівся:
Тітко, голубко, насмійся!

1929. Прилуччина

На городі бузина,
Під горою ямка,
Як запер дід бабу –
Аж губами плямка!

*

ЧАСТУШКИ /ріжні/.

Дід косить, баба в'яже,
Дід попросить, баба ляже,

Дід на бабу задер ногу,
Баба каже: слава богу.

Дід на бабі хитю, хитю,
Баба каже: зроби Митю.
За все гарненько забули,
Бо їм вкупі добре було.

*

Ой, за лісом, за байраком
Там стояла баба раком,
А дід думав, що каплиця,
Скинув шапку, тай хреститься.

Винницька обл. 1930 р. с. Адамівка Плисківського
р-ну Бердичівської округи. Сергій Поліщук

*

Ой, у броду за байраком,
Там стояла баба раком.
Дука думав, що каплиця,
Скинув шапку, став хрестиця.

*

ВИТРЕБЕНЬКА

Наварила баба журу,
Взяла дьєда за пецуру,

А дед бабу за піздень,
Да водив цілий день.

с. Старий Дорогин Овручського у. Од
Насті Мазурчукової, 1903, 13 юня.

*

ПРИЙШОВ КУМ ДО КУМИ

Прийшов кум до куми
Позичати яндоли!
Кума ногу іддняла -
"Ось тобі яндола!"
1930. Вінницька обл.

Прийшов кум до куми
Позичати кандели.
Кума ногу подняла –
"Ось тобі кандела!"

Кума, дай, кума, дай!
Хіба тобі шкода?
А я тобі навесні
Виорю города.

*

*

Пригодонька міні була,
Як я с кумом пиво пила -
Повалив мене на бочку,
Та й задер міні сорочку,
Заткнув попка та й держить,
Покі пиво набіжить.

Від Миколи Хавхалюка з с. Вел. Татаринівка,
Житомирський пов. 1923, 3. VII.

*

ДЯДИНА З ПЛЕМІННИКОМ

Дядина жито жала,
Дядина - й осоку.
Дядина ночувала
З племінником на току.

Як пішов до дядини -
Поставила гов'ядини:
Чи гов'ядину істи,
Чи на дядину лізти?
Як гов'ядину поїв
І я дядину поїб.

Матеріал зібраний в хуторі Турчинівці
Дніпропетровської округи 27/ІХ. 1928 р. на вулиці

*

ПРИКАЗИ ДО ТАНЦІВ, ПРИСПІВИ

Не стій у воріт, не пори горячки,
Не труси бородою - не дам у стоячки.

Тупотіли, тупотіли, поки яйця попотіли,
Іще будем тупотіть, поки буде капотіть.

Хорошо тому давать, хто ласкаво просе -
Права рука під подол, ліва хуй заносе!

Ой, гоц, та й присіла. Була чорна - стала сіра.
Не сама я підскакую – у мене манда під сракою!

В мене цицьки по пуду, я робити не буду.
В мене цицьки трясуться, з мене хлопці
сміються.

~ ~ ~

Збірник етнографічних матеріалів П. К.
Тарасевського (рукописний). 1948. с.
Кондратівка Беловського р-ну Курської обл.

*

Ой, гоц, гаупара,

Поки вийде з пизди пара!
Гоп, криса, пизда лиса,
Яйця в гору піднялися.

Танцюй гопачок,
Нема в пизді кістячок,
Нема кісток, ні ребер,
По середині Семен.

Танцювала перебором,
А їбалась під забором.
Танцювала коло полу,
Аж живіт заболів.

Припадала до черені,
Аж Семен пригорів.

1929. Чернигівщина

*

Ой, грайте музики,
Напинайте басы,
А котора дрібно скаче,
Тая хоче "ковбаси".

*

ПРИСПІВКИ

Як я їхав через ліс, кучерява вишня.
Кинь пристав, а хуй устав, а дівчина вийшла.
Ой, чия ти, дівчинонька, із нової хати?
Дає мені п'ять десятків, щоб її їбати.
Та собача цупурина не хоче стояти,
А я тую цупурину по затилку прутом -
Не будь, не будь, лисий хуй, таким баламутом.

Прилуччина, 1929.

*

Ось їхав я до млина,
Трьома кобилами,
Не бачив я гіршого лиха,
Як межі ногами.

Ой, їхав я до млина,
Кучерява вишня.
І кінь пристав, і хуй устав,
І дівчина вийшла.

!930. Вінницька обл.

*

Ішов козак через став

По коліна хуй устав.
Соловейко в темнім гаю щебетав,
Під великою вишнею
Козак дівку улещав.

*

Їхав Хима з Єрусалима
Драбчиной повозкой.
Повозка скрипоче -
Хима єбатись хоче.
1929

*

Семен тут, Семен там,
Семен за волами,
Семен череду пасе,
Семен між ногами.

*

Гей ти, хую, ти мой хую,
Чим я тебе нагодую?
Ой, чи тими пирогами,
Що у баби між ногами.
1929

*

Я картоплю копав,
Де моя копалка.
Сім год не їбав –
Хуй стоїть як палка!

Луганщина

*

Получив получку я,
Дев'яносто два рубля.
Руб на церкву,
Два на ц...лку,
Ще й осталося до х...я!

Чув від дідася. Павлоградської округи, 1928.

*

Наварила гарбуза,
Що й хуяка не вліза.

А я вчора з'їв буряк,
А сьогодні хуй набряк.

с. В'язове Трунського р-ну із Полтавщини

*

Ти не бачив чудака?
А в чудака ряба срака,

А кабака з буряка.

*

Ти не бачив Ілька?
Якого?
Того, що хуєм ляка.

1929

*

ЖАРТИ.

Гопца-дрица-гопаляса,
Чорні яйця в Опанаса,
А я сажою намажу,
Опанаса переважу.

1929.

*

Коли хочеш бути здоров,
То їби побільш коров.
Чим їбать мені корову,
Краще виїбу Петровну.

Дніпропетровська округа

*

Ой, гоп, гопака,
Прийми, бабо, приймака.

У приймака чорна срака

І велика тіліпака.

*

Ой, гоц, гопака,

Прийми, мати, приймака,

А в приймака чорна срака,

Ще й кабака отака!

*

Через гребельку мосток ,

Несла баба Федьку.

В нього яйця як горшок,

А табака з редьку.

с. Гужівці, Ніжинщини. Пісня появилася в нас 1924 року. Співається і зараз (співають особливо хлопці). Записано 1927 року.

*

Трумби, трумби, трумбашечки,

Добра поцька і в Настечки,

А ще лучшая в Матруні –

Будем грати на всі струни.

с. Старий Дорогин Овручського р-ну, од Насті

Мазурчукової, 1903, 13 іюня

*

Ой ти, матушка Куліна,
Розклади свої коліна,
Розложи свой пирожок,
Я засуну свой рожок.
1929

*

Як залізу я під міст,
Сидить пизда - кавун їсть.
А хуй грає наскрипочку:
Одріж мені хоч скибочку.

Ці всі вигуки можна почути на селі у вечорі – на
вулиці.

1929

*

Ішов Мартин,
Кинув п...ду через тин,
Ішов Марко - стало йому жалко -
Узяв під полу, поніс додому.
Та посадив на мисочку
Та надів намистечко:
"Ой ти, п...да, п...денька,
яка ж ти гарненька".

*

Гоп, сиса,
Пизда лиса,
Кривов'яза ковбаса.
Здрастуйте вам, дівчата,
Що в вас пизда обросла.
- Хоть обросла та не всенька.
Де хуй ходить,
Там лисенька.

Пісню співають пастушки, коли пасуть корови в полі. Співають, вигукуючи.

с. Стадниця оратівського р-ну Уманської окр..

Записав О. Заплатинський, 13/VI-28 р.

*

Ой, дівчата-голубчата,
Чого я вас попрошу:
Дайте мені того сала,
Що помазати ковбасу.

*

Ой, дівчата мої милі,
Затряслися в мене жили,
Не так жили, як сулав,
По коліна хуй устав.

С. Рябухи, Конотопської ок. Зобрав
Пудзенко П.

*

Ой, чого у вас дівчата,
Юпочки не сходяться.
Мабуть, в животах у вас
Граждани знаходяться.

Записав Лев комар. Радгосп Реціоківщина, близько
с. підставоче

Гей, хлопці!

"Гей ви, хлопці - молодці,
Я Маруся звуся,
Не ведіте в будяки,
Бо я поколюся,
А ведіте в лободу,
Бо лобода дробна,
Постеліте кожушину,
Бо я благородна".
А як вийшла з лободи:
"Слухайте, дівчата,-
Сім раз була в лободі,

А ще й не почата".

Хавхарюк – від никодима Абрамовича (попа).
1923, (фонд Кравченка В. Г.).

*

Ой, хожу я по яру
Та й в дудочку ду-ду,
А хто мене поїбе,
Того не забуду.

І ти з яру, і я з яру –
Візьму тебе за хуяру.
А я вечору діжду,
Візьму тебе за пізду.

Наварила гарбуза,
Що й хуяка не вліза.

Матеріал, зібраний в хуторі турчанівці
Дніпропетровської округи 27/ІХ. 1928 на
вулиці.

І ти ловка, і я ловка,
Та й загнали в п...ду вовка.

*

На припічку, на краю,
Як давала, та й даю,
А дядьку Омелькові –
Картопельки дрібненької,
Картопельки дрібненької,
Дрібненької, дрібненької.

*

ОЙ, Я Б ТОБІ, КОЗАЧЕНЬКУ

Ой, я б тобі, козаченьку, дала,
Коли в тебе табачинка мала.
Щоб я тобі, дівчинонько, показав:
Три аршини до коліна прив'язав.

*

Чи я тобі не казала,
Чи не говорила:
Не лягай коло мене,
Бо зробиш Гаврила.
А він мене не послухав –
Коло мене вклався,
Чорти його батька знає,
Де Гаврило взявся?..
Ой так, моя мила,
Хорошая-чорнобрива,
Я с тобою жить не буду -
По вік тебе не забуду.

О. Перін, с. Слободище, Житомирського п. 1897
р.

*

Чи я тобі не казала,
Кучерявий Грицьку,
Щоб не лапав ти мене
Й не ловив за цицьку!

с. Вільховий ріг на Червоноградщині

*

Сяка-така **ночувйргІ-**
Ні цілує, ні балака!

Дай засадить -

Веселіш буде ходить.

Ой, дай та не лай –

Буде син Миколай.

Ох, дала б, так боюся -

Буде дочка Маруся.

С. Рябухи, Конотопської ок. Зобрав Пудзенко П.

*

ОЙ, ДАЙТЕ МЕНІ

Ой, дайте мені,
Чого хочеться –
Червоного буряка,
Що лискочеться.

*

Тумба, тумба, тумбаси.
Ти казала, що даси
Того меду, що спереду -
Дам тобі я ковбаси.

*

Через греблю ішла,
На кладочку сіла.
Нехай поця воду п'є,
Бо ковбасу їла.

Коло кузні ходила,
Х-я в г-ні носила.
Черепочки збирала,
Да до поцьки чіпляла.

*

Вийшла бицю я доїть,
А у биці хуй стоїть:
Розпроклятая коровка,

Чого в тебе довга дойка?

*

ПРИКАЗКИ

Ой, не стій під вікнами,
Не стукай у рямця,
Є у мене рябий кіт –
Поцілуй у яйця!

*

Що ти Гриць, а я Маринка,
Твої яйця, моя ринка.
Твої яйця потовчуться,
В моїй ринці попечуться.

*

Ой, хоч хочеш,
Хоч не хочеш,
А їбати буду.
Бо сьогодні не даси –
То навек забуду.

*

Ой, вийди, мілка, я хоч гляну,
Ой, як не вийдеш, я зав'яну.

Ой, вийду, вийду на поляну.

Скинь штани, на хуй гляну.

*

- Не тікай, а возьми в зуби та посмикай.

- Хіба я козел, щоб твоє листя жер?!

До Етнографічної Комісії Української Академії Наук. Від
вашого кореспондента Бугая Миколи, с. Вязового
Грунського р-ну із Полтавщини.

Шановні товариші, надсилаючи я вам свої записи,
«приказки», прохаю вас, що еслі що не так не гнівайтесь на
мене, потому що я ще не розучивсь. Кои не нужні такі
приказки, як я ото написав, так ви напишіть мені. 1929.

ОЙ, ТИ МИЛИЙ ДЗІБУН.

Ой, ти милий дзібун,

Чом ти вчора не був?

Тим я вчора не був,

Що чобіт не здобув,

А в батькових не пішов,

В материних не хочеться,

Бо устілка волочеться,

Прив'язала до стола,

А він зуби вискала.

Скали, скали, сукин сину,

Пока візьму хворостину.

Пока взяла хворостину,-

Пересердилася, і на тебе,

Сукин сину, змилося.

С. Рябухи, Конотопської ок. іобрав Пудзенко П.

*

І кивну, і моргну,
А ти догадайся.
Якщо кличу тебе спать –
Іди - не ламайся.

У шахтьора шуба діна,
А з под шуби хуя видно.

Донбас, 1930.

*

Як сяду я на стулечку,
Та й погляну на кровать.
Ой, заб'ється моє серце,
Та й лягаю сама спать.

Ох, не дай бог,
Із далекими знаться.
Од суботи до суботи
Не могу дождатся.

Я написав частушки, які чув, слів ніяк не
викидав (з респондета)

Старобільська округа – великий вплив російського
соромицького фольклору.

БАРИНЯ

А я ж ту багатую
Їбу сім раз під хатою.
За платою не гонися,
Як виїбу - поклонися.

1924

*

Ти,бариня, не скупуй:
Продай шубу, купи хуй.
Шуба - щоб не на вік,
А хуй - добрий чоловік.

1929

*

А бариня - баринька,
Один їбе, другий нюха,
Третій сидить біля пупа –

Аж посиніла залупа,
А четвертий під плечем:
Їби скоріш та втечем!
1929

*

ЧОТИРЬОМ.
Ой там, за бугром,
Я давала чотирьом,
А п'ятому - горбатому
І той казав: "їбатиму".
1929. Прилуки

*

Я под шубою била,
Трі пощупало міне.
Под калодізем била,
Три ялозіло міне.

Кіровоградська обл.
Записав Сущенко С.А.

*

ЩО Ж ВИ ДІВКАМ РОБИЛИ?

Ой ви хлопці, ви ребята,
Де ви пасли телята?
На поповій долині.
Що ж ви дівкам робили?
-І серпом, і косою,
І по пізді ковбасою!

х. Рудні Шибенські Бородянського району Київської округи. П. Г. Сивобород, 1928 р.

*

Дівки в ліс, ми за ними,
Та й забрався на Кулину,
Та й почав її штурхать –
То за пуп, то за спину,
То посунув, то подвинув.

*

Зажурилася Кулина,
Що не кошена долина.
Покосили й погребли,
Ще й Кулину поїбли.

С. Рябухи, Конотопської ок. Зобрав Пудзенко П.

*

Ой, там, на долині
Лежить баба, задрав ноги,
Один йїбе, другий просить,
Третій в руках хуя носить.

*

Як у вас, так і в нас
Морози в Петрівку.
Два парубки на пічі
Зморозили дівку.

ОЙ, ДАЙ!

- Ой, дай, ой, дай, дівко тбаки.
- Не дам, не дам, бо хуй кошлатий!
- Ой, дай, ой, дай, то я обголю.

- Не дам, не дам, обмастиш всю льолю.
- Ой, дай, ой, дай, тебе обітру.
- Не дам, не дам - бо проти вітру.
- Ой, дай, ой, дай та й у затишку.
- Не дам, не дам, бо відірвеш кішку.
- Ой, дай, ой, дай, то я доточу,
- Ой, на, ой, на, бо я вже й хочу!

*

Титяна давала,
Титяну зловили,
Титяні маленьку
Дитину зробили.
Ой, я не Титяна,
Ой, я не Маруся,
Я не давала
І я не єблюся.

1925 року. Співають пастушки
в полі (на Уманщині). Надсилає
О. Заплотинський, с. стадниця.
Агрошкола.

*

На городі маковиня
Нема її в маку.
Стадницькі старі дівки
Продають табаку.
А вже тая вмерла,
Що табаку терла.
А ще ж тая живе,
Що табаку продає.

На копійку ріжок,
Ще й додачі періжок.

1928. Уманщина

*

Я до тої Катерини
Не піду ніколи,
Бо до неї ходять хлопці,
Як діти до школи.

*

Біда мені без Потапа –
Ніхто мене й не полапа!
Якби літа вернулися,
То же б хлопці горнулися.

*

ВІТРЕБЕНЬКИ

Як була я молодою
Приподобницею,
Повісила трінди-рінди
Над воконницею.
Сороки і ворони
Налітають і довбуть,
Старіє і маліє
Приходжающие є...ть.

Село Туничі, від Устина Акаданського, Овручській
у. Волинської губ. 1903.

*

Як я була молодою приподобницею,
Повісила шанду-манду під віконницею.
Іде піп, іде дяк, та й питаються,
Ой, чия то шанда-манда телепається.

х. Рудні, Шибенської, Бородянського райоіну
Київської округи, П. Г. Сивобород, 1928.

Бариня з прибором
Їбалася під забором.
На барині сірячок –
Єбав бариню дячок.

1929, Прилуччина

Ой, там за байраком,
Там їбалось троє раком.
Один піп, другий дяк,
А діячок стояв так.

Пастухи співали

*

Ой, на горі манастир,
Там я сповідався.
Мене піп за хуя брав,
Щоб я не їбався.

*

Пуд терницею,
Пуд е-цею
Там старчики е-ся
І торбачки тряслися...

*

А по воду іду
І кудельку пряду,
А маленькіє старченята
Да несуть клубенята.

с. Старий Дорогинь Овруцького у.,
од Насті Мазурчукової, 1903.

(Це вже мати розказує)

У Кисві на дзвіниці,
Гей, воли, гей!
Лежить чернець на черниці,
Гей! (4)
Він на неї спасаіця,

Гей, воли, гей!
Аж дзінниця хитаця,
Гей! (4)

Від Приходька, 1923

*

Ой, там за байраком
Їбали бабу троє рядом-
Піп, дяк і піддячий,
І каламар, блядун собачий.

1884. Галичина. Іван Семеновський. Рукопис
Жалковського Юрія Васильовича. Зберігається у
фондах ІМФЕ.

Серби

Сербіяни сіно косять,
Сербіанки сіно жнуть.
Сербіяни у них просять,
Сербіяночки дають.

*

Цигани

Циган коні напував,

Циганка воду брала,
Циган пісні заспівав –
Циганка раком стала.

1929

.
У циганки дві черпалки,
А в цигана смик.
Ізійшлися, побілися
Та підняли крик.

1929, Прилуки. Ці матер'яли я зібрив у жінки 30 років.

ЗАГАДКИ

14.II.27 р. З Комсомольським привітом!!!

Довідавшись про те, що Ви приймаєте етнографічний матеріал, й який саме я зібрав, деякий привожу тут.. зібрав я його в селі й хуторі (при цім селі) третьяківки сінельниковського району на дніпропетровщині. Записав я в сен'ї селянина, яка народилась вся тут й поскінчали тутішню народну школу. Слідуючі загадки записав вечором 31. XII цього року від парубка років 20 й р. 16, дівчини – Олекси й Хведора Демченкових. Я тутешньої говірки придержуюсь.

*

Не займай мене, не тримай мене, а залізь на мене та натюхайся.

/Вишня з ягодами/.

*

Ногою тупне, пузом припне, а голеньке запхне.

/Робота верстака/.

*

Баранчик вертить, а свечка терпить.

/Замок і ключ/.

*

Під завісом на потрні висить пуга й балуга.

/Батіг/.

*

Спереду страшне, ззаду смішне, а посередині солодке.

/Корова/

*

Стоїть корова, дірка здорова, прийшов бик, туди - штрик.

/Замок і ключ/.

*

У красної дєвици загорелось в дюрїци,
У красного молодця потекло з конця.

/Самовар/

*

Мать дерев'яшка, отец залезяшка, а дєтки кровопивци.

/Ружжо/.

*

Чорна манда на печі гайда.

/Сковорода/.

*

Стоїть дїд на мосту й кричить: тїкай, баба, а то обїсцю.

/Самовар/.

*

Шталося, моталося, пїд причїпок сховалося.

/Вїник/

*

Около мохнате, кругло, горбате, приїде бїда - потече вода.

/Око/

*

Загадки-приказки

Записав ці загадки Корабка Н. з с. Градизьке Київської
ок. Давно збирав, а це вам надїслав. Збирав між
людьми, чув і записував.

Просимо покїрно заперти по чорне, витягти, обтерти і вп'ять
заперти.

/Плуг/

*

У лісі росте, а в коня товсте, а у баби теліпається.

/Сито/

Розуміть треба так: дерево у лісі росте, а у коня хвіст, а коли зроблене сито, баба його теліпає як борошно сіє.

*

Що мальчик дела надєвочки?

/Читає чи щось інше: коли хлопець надіне очки (окуляри), то він почне щось робити/.

*

Не для того я тебе брав, щоб с тобою спати, а для того, щоб своє тіло в твою дірку пхати.

/Чобіт і нога: коли чоловік надіває чобіт, тіло- це нога, а дірка- халява/.

*

Висе, теліпається, а прийде врем'я - запихається.

/Прогонич: залізний прут, яким замикають віконце/.

*

Абе не дідова штурханція, заросла б бабина мохнатиця.

/Димар, коли сажу трусять у димареві/.

*

Бабене ремесло кругом чорним обросло, а по середині красне.

/Піч: сажою нагоряє, а коли в ній горить, тоді красне/.

*

Прийшло зелене і просе у мене. Піднялась - далась: свербить, болить і хочеться.

/Жалива: коли жалива пожале тіло, то воно свербить і болить, і хочеться чухати/.

*

По пузі дорога, а між ногами тривога, а в дірочку свайба йде.

/Прядка/.

*

Висе, а по середині лисе.

/Соняшник/.

*

Ці загадки я збирав між нартодом, чув як один другому загадує, і записувава. Кремрнчуцькай ок., с. Градижське.

Коробко Н. Л. 1929 р.

*

Шурох у пору - яйця вгору.

/Журавель колодязя/.

*

Лапув, лапув полапицю та й налапав мохнатицю, а встромив голяка.

/Рукавиця/.

*

Лапав-лапав по лавці, та й кохав мохнатицю, та й устромив голяка.

/Рукавиця/.

*

Боляче дівчині буває, коли перший раз їй встромляють, аж кров виступає, а потім їй гарно буває.

/Серги/.

*

Прийшов парубок до дівки та й просе дірки. Вона каже:
"Великого маєш, та не впхаєш."

/Перстень/.

*

Ходить діва на горі,
Плаче о своїй дирі:
Диро моя золота,
Давно в тобі була
Ковбаса товста.

/Кільце/.

*

По краям волоса,
По середині чудеса,
Де горе прийдеться –
Сльозами зальється.

/Око/.

*

7

Мохнате з мохнатим зтуляється, а голе ховається.

/Око/.

*

З переду страшне, ззаду рясне, між ногами солодке.

/Корова/.

*

Сидит дід над кручою, заткнув сраку онучою.

/Димар/.

*

Загадаю загадку:
Візьму з гузки ягодку,
Полижу - полижу,
Та й назад положу.

/Ложка/.

*

Що за звірок: має бороду і вуса, губи і язик, а зубів немає,
нічого не баче, як почухають - заплаче.

/Пизда/.

*

Як те називається, що на хуя надівається?

/Гондон/.

*

Що за струмент: щодня в роботу береться і до віку не
зотреться?

/Хуй/.

*

Вор у коморі,
А клунки на дворі.

/Х... у п...ді, а яйця на дворі/.

*

Дарую тобі носовий платочок, ломок, дві гірки і
кесетончик.

/Хуй, яйця/.

*

Маленьке, кругленьке, товстеньке - хоч якого
пана з коня зсаде.

/Гівно/.

*

ПРИКАЗКИ.

То дівчина чесна! Чесали, чесали та й перестали.

*

Химка- дівчина горда. До неї не підступиш. Та на неї тільки дядьків Сірко не був!

*

- Давай трояку...

- Дрючиного тобі хуяку!

*

- Відкіля ти прийшов?

- Із тих воріт, відкіль увесь нарід.

*

- Як твої діла?

- Та як лягла, так і дала!

*

- Дурак ти!

- Хоч дурак, зате яйця в кулак!

*

Писано- переписано,

На манді лисина.

*

- Котрий час?

- Два часа, а третій одвиса!

*

Гони, гони, хоч не гони - далі яєць не загониш.

*

- Дай морковки.

- Попроси манди у московки!

*

- З ним я боюся спати!

- Не бійся, він живої манди боїться.

(Про смирного, несміливого хлопця).

*

- За це буде гріх!

- Гріх,- як не влізе, а як влізе- пхай.

*

- Здрастуйте!

- Здрачували, так не встає.

*

У тебе єсть на муді шерсть.

*

Вилупив очі, як баран яйця.

*

Не свисти, бо буде жінка без пизди.

*

Треба людей наймать в манду свистунів заганять.

*

Собака собаку понюха в сраку - і породичаються.

*

Тебе не їдуть, так ногами не совай!

Перший раз бува страшно,

А потім попре як по маслу.

Не падай духом-

Тільки брюхом.

Кому хочеться,

У то мочеться,

А кому нравиться,

У то марається.

*

Оддаси жінку дяді,
А сам іди до бляді.

*

Краще чоловікові умерти з голоду,
Чим лишитися невинності ради добичі хліба.

*

Яка різниця, що пизда, що задниця.

*

Забереш, як ноги задереш.

*

Гуляєм, не колотимся, їбем - не торопимся.

*

Поки їбеш - наче золото гребеш,
Як поїбся, наче гімна наївся.

*

Просив, просив - не дає, а випросив- не встає!

*

Якби не гора, так їбав би до самого двора.

*

Як хуйом не доїбеш, так мудями недошльопаєш.

*

Для нашого пахаря пизда луче сахара.

*

Солдат їбе, фамілії не пита.

*

Сам с карася,
А хуй с порося.

*

Хуй як нитка,
А сщить, як віршовка,
Стоїть, як у вовка.

*

Він уже старий-
Борода по коліно,
а хуй як поліно.

*

Посци, хуйок, послідній деньок,
Заміж одадуть - посцять не дадуть.

*

Толкуй про ольховий хуй, дубовий, кріпкий.

*

Куда там тобі жениться –
У тебе женило ще не виросло.

*

Куда там йому жениться –
У нього уже з сраки порохня сипиться.

*

Як не ворочай,
А в батька коротший.

*

Не знаю, за що його браться –
Чи за хуя, чи за яйця!

*

Тут так накопилось ділов,
Що й хуєм не повернеш!

*

Як не плигай,
А вище хуя не підплигнеш.

*

Рибу уде, уде,
А на вечерю хуй буде.

*

Той не кум, що на кумі не побував.

*

Кума та сваха –

Пизда та срака.

*

Тіко зять на поріг,

А теща за яйця.

*

Як сучка не захоче

Так кобель не вскоче.

*

Пизда - вона тебе занузда.

*

Сци курві в очі,

А вона каже, що дощ іде.

*

Маруся ї...

Вона рада, що допалася.

*

Тільки через поріг перелізла, вже й на хлопця полізла.

*

Ой, хоч лапай, хоч не лапай, бо м'яка.

*

Загуляла Катька з Митькой,

Зав'язала манду ниткой.

*

Бариня чипуруха,
Борщ варить - пизду чуха.

*

Пизди, хоч возом заїзди.
Поп, поп, мать твою йоб.

*

Тебе на їбуть, так ногами не совай.

*

Баба, не баба, а їбать нада.

*

Ой, дощ іде - гриби будуть,
Єби жінку - діти будуть.

*

Не купайся часто, а то в сраці верба виросте.

*

Не купайся - жаба цицьки дасть.

*

Господи милосердний,
Який тепер народ скверний –
Сам пердне, а на другого зверне.

с. Стадниці Оратівського р-ну на Гуманщині. Записав від
старого діда Хілімона Федора, якому 87 років.

*

Одною сракою на двох базарах разом не можна бути.

*

Не буде баба дівкою!

*

ДРАЖНІНЯ.

Андрій, держи хуя бодрій.

*

Микита- волокита, в сраку палочка забита.

*

Кулина- сраку затулила.

*

Олена, в тебе срака зелена.

*

Дуня- бздуня.

*

Москаль гівно плескав, не виплескав - повітріскав.

*

Седіт, пердіт,
За хуй держіт –

«Я з саратовської губернії».

с. Стадниці, Уманщина.

*

Хоч подивися, так не поживишся.

Хоч побачиш, так не потабачиш.

*

Вірка - усрата дірка.

*

У Дениса срака лиса.

*

Мартин, вдарив мудяками об тин.

*

У Параньки намисто рябе - хтось Параньку поїбе.

*

У Фидорки цицьки як відворки, нижче пупа чорна купа.

*

Дівчата, у кого не почата?

*

Він кулакову Дуньку тре.

(Онанізмом займається).

*

Вона іще не хоче!

Не хоче, як кобила вівса.

*

*

СКОРОМОВКИ.

Я бумажку!

*

Я добув три пера!

*

Стог у ямі!

*

Воз, лес, ракі, волоси!

*

Запер діло в сундуці!

*

Опись діла!

*

Запись діла!

*

Перепись діла!

*

Застрахуй!

*

Сполохуй!

*

Викохуй!

*

Оштрахуй!

*

Юшку їли с раками!

*

Я й це сховаю!

*

Страху я набралась!

*

Ольху я ламала!

*

Блоху я піймала!

*

Кулина спить з дочкою!

*

Він пос басом!

ПРИКМЕТИ І ПОРАДИ.

У кого ніс довгий, не високий, як цурпалок, - у того член виликий і довгий.

*

У кого губи великі і товсті, у того член товстий і здоровий.

*

Щоб узнать довжину члена, не бачивши, який він є, треба змірять ніс і ту мірку помножить на три

*

На золу сцять - буде член болить, нападе тріпер.

*

Щоб народився хлопчик, треба так вгоноблять, щоб перша жінщина пустила сок, а потім мужчина. Щоб так получилось, жінщина довжна себе роздратувать, а тоді пустить на себе мужчину.

*

Щоб не було дітей, не треба трогать жінку цілий тиждень до регул і тиждень опісля регул, а тоді цілих два тижні можна щоночі не злазить з жінки.

*

Як прийдеться з якою-небудь дівчиною поспать, так треба спочатку дізнатись, чи є у неї шанкир або трипер. Для цього треба взяти її за марфутку і гарненько придавить. Як крикне "ой!" то значить заражона, а як мовчатиме, то їй не боляче, значить вона ще не заражена.

ΠΡΟΖΑ

КОЛИ БОГ СОТВОРИВ ЛЮДЕЙ

Коли Бог сотворив перву пару людей на землі, то вони не були схожі на теперішніх. А в їх була одна дірка од горла і до самої с...кі. Тоді він дав обом по нитці і загадав позшивать.

Жінка, як більш охоча до різних витивок, то понашивала у себе на грудях. От чого получилися цицькі. Тоді почала ще шить, коли в неї не хватило нитки. Дак вона так і покинула у себе дірку.

Чоловік наоборот. Шив скризь рівно, так що у його ще осталося нитки, та він зав'язав кінець. От чого у чоловіка получилось те, що треба, і в жінці так само.

Анекдоти відомі в нас здавна. Найбільш розповсюджені були 1924 року. Розказують їх і тепер, особливо пастухи та парубки ввечері на колодках.

Записано в селі Гужівці Ічеського району 13 лютого 1928 року від Скакодуба Василя, 19 років. Записав Никифор Олійник.

ЯК ДІЗНАЛИСЯ АДАМ І ЄВА РІД МНОЖИТЬ?

"Жінка на все підведе!"

Народна поговорка.

Довго Адам і Єва жили собі в раю як невинні діти. Оба собі ходили голі і нічого не помічали, що то може стидно. Так ото жили собі в райській розкоші, нічим не журилися, звісно, як божі діти. Аж тут нечистий дух позаздрив їм.

- Чекайте, каже він,- знаю я, чим на вас Бога розгнівिति! Не будете більше ви його дітьми, а станете його дітобатьками.

Перекинувся нечистий дух у змію, підліз до Єви, бо Адам старший був, розумніший, та й каже їй:

- Добре тобі, жінко, в раю жити, а ще б лучше було, коли б у тебе як і в Адама, однакове було тіло...

Та й пішов собі.

Досі Єва не звертала ніякої уваги ні на Адамове тіло, ні на своє, навіть і в думці того не мала. А як змії її про це нагадав, стала вона себе оглядати й своє тіло з Адамовим рівнувати. Дивиться на руки, дивиться на ноги, коли глип! Аж справді, в Адама між ногами "грішне тіло" зовсім інше, та й питає його:

- Скажи мені, Адаме! Чого в тебе на цім місці не таке, як в мене?!...

Адам і сам цього не знав і ніколи не знав би, щоб жінка йому не сказала. І стали вони свої "грішні тіла" розглядати та й роздрочилися. Адамові встало і Єві захотілось. Як гляне Єва на Адамове, - то враз догадалась:

- Ага!- каже, це Бог нам так для того дав, що як лягаєм спати то щоб руками в головах обійнуватись! Ану спробуймо, Адаме, чи добре так буде?

І в раз стали обійматись... Адам притулився... І почули себе Адам і Єва такими щасливими, як ніколи. З цього часу Адам і Єва часто обіймались. Але після всього чогось одне другого встидались і чогось боялись. Аж тут Бог про це дізнався, та й приходить до раю.

- Адаме, де ти?- Не чути Адама.

- Адаме, де ти? Другий раз взивас. Не відкликається Адам.

- Адаме, де ти? Третій раз взивас Бог.

- Ось, тут я, Боже! Встидавсь, що голий?!

- Чи не пробував ти Єви...,- та не доказав.

Адам і сам уже догадався, про що Бог питає, та й каже:

- Єва мене підкусила.

- А мене змій на це підвів,- каже Єва.

Розгнівився на них за це Бог та й каже:

- Думав я, що ви будете все дітьми... Коли ж і ви захотіли собі діти мати, та не жити вже вам у раю. З цього часу будете працювати, про насущний та про діти свої клопотатися, як і я про вас, аж поки смерть не прийде до вас!

І вигнав їх із раю. Та за те й ми тепер усе працюєм і будуєм. А все через кого? Через Єву. Правду кажуть люди: "Жінка на все підведе!"

1928. Записав олекса Козій, ст. Вапнярка, Тульчинський окр., с. Туманівка.

КАЗКА ПРО ОДНУ ЦАРЕВУ ДОЧКУ.

У якомусь-то царстві, у царя Хмеля, як було людей жменя, та була дочка. Та дочка боялась чоловіків - чому? - ніхто не знав. Скільки не приїздили сватати царську дочку: які там були генерали, князі - боїться царівна, не може бачити їх перед собою.

Цар набрався горя з нею. От і пише він по своєму царстві: "Хто привчить мою дочку, щоб вона не боялась чоловіків, тому півцарства і оженю на дочці..."

Приїздило багато всякого люду, хотіли стати до послуги цареві та все щось не подобались йому їхні плани.

Аж тут з'явився в царському дворці один солдат і взявся задарма зробити це діло. Тільки щоб його у всьому слухались.

Цар повірив на солдата й звелів своїм слугам робити все, що скаже солдат. Той наказав вивести царівну в ліс і поставити її голу за кущем /який там він уже вибрав/. А за другим кущем наказав поставити стіл з усякою їжою, і за третім кущем поставити кровать - постіль.

Слуги зробили все, як солдат наказав. Царівна як постояла в глухому лісі з ранку до обід чи до полудня, - втомилася, їсти захотілось. А тут солдат вийшов з-за куща, теж голий. Питає: "Чим можу служити?" Царівна сказала, що їсти хоче. Солдат далі говорить: "Ось у мене є ворожка, я заворожу - вона скаже нам, де б можна пообідати". При цьому він тріпнув себе за полового органа. І ніби "ворожка" йому сказала, відповів: "за таким-то кущем стоїть стіл з обідом..." Вони обоє пішли туди. Аж справді, там стояв стіл. Посідали, пообідали, випили по рюмці вина. Царівна розмарніла (впріла), захотіла відпочити, а тут ніде лягти. Солдат знов говорить: "А ну, я попитаю свою ворожку, може вона знає, де б нам лягти відпочити...", і знов тріпонує своїм... Потім сказав, що ворожка сказала: за таким-то кущем. Пішли туди, знайшли кровать, полягали. Коли це гава летить через ліс та тільки "кар", "кар", "кар". А солдат тоді говорить: "Ой, лишенько, це за мою ворожкою летить - хоче її взяти, що ми тоді будемо робити?.. Куди б нам її заховати? А царівна каже: "А ось її сюди заховаєм", - і показує собі між ноги. Солдат згодився і як зацурпелив (говорять ще залупостатив), що царівна аж зігнулася.

Одходив салдат царівну. Лежать вони, відпочивають. Царівні засвербіло ще, а вона посоромилась сказати, та й ворочається. А далі догадалася - сама погаличому як каркне: "кар- кар!", а тоді до солдата говорить: "Он знов летить по нашу ворожку - ховай скоріш, щоб не взяли!"

Солдат ще раз одходив на всі застави. Вподобалось царівні і вона згодом ще раз каркнула. І ще солдат її вимахав. Після цього царівна полюбила солдата і пішла до батька, щоб він її благословив. Цар велів звенчати свою

дочку з солдатом, дів їм півцарства. Вони тепер живуть собі, поживають та добра наживають.

Далі обов'язково в таких випадках закінчення: "Я оце недавно заходив до них перебується, так і зараз їбуться".

Записав цю казку зі слів Степана Хведоров. Печеного. Селянин – сапожник (зимою шие сапоги), малограмотний, 26 років, жонатого.

Хут. Ново-Викт., Ново-Миколаївського р.
Запорізької окр.

Охочий до розказів, я що вже знає тих казань, так мабуть би ніколи й не переслухав.

Рожко.

НА МІДНІЙ НЕМА ПРОБИ

Було в одного царя та три дочки. От, один князь і втрескався в саму меншу дочку - і пішов до царя, щоб той віддав її за нього. От цар і каже: "Як угадаєш, яка з них найменша, так і одам".

Заведе тоді цього князя в другу кімнату царь, а там сидять за столом ці три дочки, і всі однакові, і в однаковій одежі. Князь узнавав, узнавав і таки не взнав, бо одна на одну схожа. Тоді царь і каже: "Ну, ходім у цю кімнату, я дам тобі намьок".

Зайшли вона в другу кімнату, а там стоїть три статуї: одна - золота, друга - срібна, а третя- мідна.

"Ну, яку б ти з цих статуй узяв?" - каже царь. /Оповідач зупинивсь, звертаючись до слухачів: "угадайте, яку хто взяв би?" А тоді пояснює/.

- Мідну, бо на мідній нема проби. Так і дочка сама менша ще без "проби", а старші вже пробиті.

До Етнографічної комісії. Лист.

Цим, відповідаючи на вашого листа і бюлетень, шлю свій новозібраний матеріал. Тепер в мене є велике прохання до Етнографічної комісії, аби остання видала на моє прізвище відповіднай документ, з котрим я міг би без зупину збирати фольклорні матеріали по всіх місцевостях України. Я в травні місяці 1929 року закінчую Славгородську С-2 профшколу і гадаю мандрувати ціле літо на Україні, збираючи етнографічний матеріал. Які будуть потрібні документи від мене, я доставлю в листі (від школи).

21/Х. 1928, М. І. Гупало. Славгород, Дніпропетровського округу, Сінельниковського району, хут. Тургенівка.

СЛОВА ЕТІ ІСПОЛНІМ

Як воював Питро виликий з шведами, так йому ловилось за нидостатком миталу брать з церковів і монастирів дзвони, пириливать на пулі і снаряди. Все духовенство і миряни оддавали дзвони бізплатно, а один архимандрит запротивився, ни хотів оддать самого виликого дзвона бізплатно; настоював, щоб як кончиться война, йому звирнули такий самий дзвін, і щоб це було ни на словах, а щоб написать договор.

Питро виликий согласився, хоч і не хотя. Написали договор. Копію з нього дали архимандриту, а оригинал остався в канцелярії Питра виликого. Питро виликий на обороті цього договору написав: "Хуя получиш".

Скінчилась война, пройшло кілька часу, Питро виликий умер, на його місто заступила Катерина велика. Архимандрит ждав, ждав дзвона - йому не виртають. Подав заяву у канцелярію ся величества, щоб згідно договора

вирнули йому дзвін. Секретарь доложив цариці про заяву архимандрита. Цариця Катерина потребувала показати їй той договір. Прочитав його і подивився на обратну сторону, і побачив там ниподобне слово. Показати цариці договір поскіснявся. Пішов до цариці і доложив, що договір такий є. "Ваше величство, договір такої імеється, тільки я его не приніс, его неудобно Вам показати". "Почему",- спитала цариця. "Да там єсть неприлічне слово". "Все равно, его не важно, принісіте, я должна сама его прочітати". Секретар живо мотнувся і приніс договір. Катерина прочитала договір, призадумалась. Потім повернула лист на другой бік і там побачила слова: "Хуя получиш". Вона тоді сказала:

"Слова єті ісполнім, пусть получает, а я і єтого не імею".

Записав од Козлова Ю. Д.

с. Кондратовка

ПРО СОЛДАТІВ

Одного время стояли солдати на посту - 3 чоловіки. От, цареві нічого було робити, він пішов почути, що будуть говорити між собою солдати. От один і каже: "Якби цар дав мені 200 крб. грошей і пустив на рік додому, я йому ще 12 год служив би"; а другий каже: "Ех, мені би 100 крб. і півгоду отпуску, і я б служив". А третій говоре: "Хоч би його дочку виїбав та три місяці отпуску, теж служив би".

От цар на вутро визива командіра, пита, хто був на посту. Він відповідь дав і негайно визвав їх. Вони прийшли. Цар пуска наодинцю і питає: "Ти був на посту?" "Був, ваше високоблагородіє!" "Що ти казав?" "Та казав, як би цар дав 200 крб. і год відпустку, я б іще годів 12 служив".

Він дав, пита другого: так само відмовив, цар і тому дав і відпустив.

Пита третього. "Ну що, ваше високоблагородіє, я казав, як би вашу дочку іспользував, та і я б служив". Цар дав 2 тисячі грошей і 4 місяці, щоб усе зробив, а коли не зробиє, то розстріл. Той узяв гроші й зажурився, пішов у шинок і ну гуляти. Потім сів і журиться. Коли підбігає жид: "Чого, солдат, журишся?" Той йому відповів усе. Жид каже, що все зробимо, дай п'ятьсот рублів. Той дав, щоб той жид зробив.

Той жид зробив часи граючі - всі можливі вальси грає. Поставили ті часи на базарі. Поки цар проїжджав, його дочка узнала, що часи грають всі можливі вальси у 12 часов ночі. Дочка напалася, щоб купити ці часи. Часовий майстер загадав 200 р. і щоб приїхали через час. Таким чином часовий майстер нарядив солдата ангелом і посадив у часи, дав йому ключи.

От приїхали за часами, узяли, поставила дочка царя у себе в кімнаті і чекає 12 годин. До того розділася і лежить у постелі. От, ударило 12 годин, часи почали грати всі можливі вальси, а тим часом вийшов ангел (голий). Вона возрадовалась, той повечеряв, потом почав лізти, до чого він намагався. От він вилудив її тричі; вона й заснула. Той сходяв у отхоже у її посуду і поліз у своє місце.

Тим чином проробив у ночі - так, як йому жид приказав: зробиш діла, хай часи палама, вони обов'язково до його у підчинку принесуть. Він так і зробив, вона побігла до царя, пита, чого то часи не грають, видно порчені. "Ну, нічого! Одвезем, аби підчинив".

Одвезли ті часи. Жид пообіцяв вскорі це зробити. Потім він випустив свого солдата і пита "Ну що, як?" Він говоре: "Хорош!"

Тим чином солдату нада іти віддати отчет царю. Він пішов, а цар ну робити обслідування. Повели дочку до лікаря, коли явилась дочка уже беременна. І прийшлося віддати дочку за рядового солдата.

Потом стали жить поживать та добра наживать.

Розказ вичув на с. Зарічне Харківської окр. у діда, 54 роки. 7/VIII. 29 р.

МОЛОДИЦЯ І САЛДАТ

Один мужик в полі пахав свою землю і випахав кубушку золота. Тоді він остановив коня на оддых, а сам сів на мижі біля шляху, закурив і почав розмишлять сам собі: "От я тепер заживу, обуюсь, одягнусь, буду ходить як купець. Обстрою свій двір, побільшаю своє хазяйство. Куплю собі земельки дисятин 5 і буду жить ни тужить".

По дорозі мимо його ішов солдат, підійшов до його, поздоровкався і пита: "С чем ето у тебя кобушка?" "Та це я випахав кобушку золота та розмишляю, шо міні з ним робить". "Отдай мне ето золото, ти дойдеш до того конца, витаціш себе вдвое больше, чем ето. На етом поле много золота позарито". Мужик послухав салдата, оддав йому золото. Салдат - за ту кобушку і подався далі.

Мужик поїхав додому на обід. Приїхав і хвалится жінці: "Я сьогодні випахав кобушку золота". "А де ж воно?"- спитала жінка. "Та йшов мимо салдат, пристав до мене: оддай, каже, міні, а ти собі сьогодні випашиш вдвое більше, так я і оддав". "Ах ти дуринь бородатий, вік прожив, а ума не нажив, він тебе одурив, а ти йому повірив. Який він обличча, шо він одягнутий, і яка на йому шапка? І в яку сторону він пішов?" Мужик розказав всі примети салдата, і на яку сторону він пішов.

Вона взяла з собою сина, уже чималого хлопця, і подалась в погоню за салдатом. Молодиця була бидова, ще молода і на лице миловидна. Салдат замітив здалека, шо мужик поїхав додому, вирнувся назад, направивсь у другу сторону, щоб ни потрапили, куда він пішов на злучай - задумають за ним гнатися. Молодиця вийшла з сином на шлях, дивлються, а салдат, по приметам той самий, іде їм на зустріч. Зойшлися вони, поздоровкались. Вона спитала у салдата: "Далеко бог несе?" "Та йду додому в одпуск, на побивку. А ти, молодайка куда брідеш?" "Та я, служивий,

іду, куда очі бачуть, піду по миру побиратися, дома їсте нічого". Салдат подивився на молодицю і вона одразу йому вподобалась. "Ідьом, молодайка, со мной, у меня денег хватить".

Пішли вони в город. Дорогою салдат спитав у молодиці: "Как тебя зовуть [^] **Говорі**/ "Мене звати Усирусь". "Вот чорт патлатий, які безобразні імена дають. А синішку как твоего звать?" "А сина іще хуже менія". "Все равно, говорі". "Його звать Усрався". "Нехороше імя, ну нічево, будім пока називать как єсть".

Прийшли вони в город, уже смеркалось. Зайшли вони на постоялий двір. Салдат потребував водки і різних дорогих вин і всякої холодної закуски: ковбаси, витчини, ікри, сардін, масла і білого хліба. І за все це заплатив золотом. Ото вони пили та їли, скіко влізло. А салдат рад, що допався, на чужі гроші пив до одказу. Хазяїн для таких вигодних гостей послав постіль саму кращу. Здвинув до купи дві краваті, наслав пуховиків, чисту гарну простину, дороге одіяло. Думав собі: він за ночліг щедро заплате золотом. Салдат і його спутники - всі троє полягали на одну постіль. Салдат був дуже випивше - ни спів лягти, уже й захропів. Молодиця полежала з півгодини, прислухалась: салдат кріпко спить. Вона тоді з сином потехеньку одяглись, за золото - і гайда додому.

Салдат проснувся уже на розсвіті. Йому забажалося підлабузниця до молодиці. Лапнув збоку себе - нима. Він тоді почав її звать: "усирусь, усирусь!" Ниодкликається! Він тоді громче позвав: "усирусь!" Ни одкликається. Він тоді полапав з другого боку, і теж нима нікого. Він смутився думав, що вони полягали в другому місці. Почав звать хлопця: "усрався, усрався"! Ніхто ни обізвася. Він тоді громче гукнув: «усрався»!

Хазяїн почув, схопився, взяв палку і почав салдата маслувать та причитувать: „**Дх** ти, бродяга, сукин син! Я для тебе наслав, як для пана, а ти, як свиня, все міні припаскудив!”

Салдат ледве вирвався і тікача - забув про молодицю і про золото.

Записав од Руденко М. А. с.
Кондратовка

КАЗКА ПРО ПОПА

Був в попа мужик із жінкою, і та жінка така славна, що піп влюбивсь в її. Їде жінка по воду, піп zobачив її і став підмовлять: так-сяк, а вона не слухає: набрала води та й пішла додому. Приходить і каже своєму старому, що піп просив її на ніч. А чоловік сказав: „Біжи до його, попроси - нехай прийде до мене, бо чогось дитина заслабла”.

Вона пішла і просить попа до себе, а піп став та й думає: "Що тут робить? Чи піти, чи не йти?" Не надумавсь: "Треба якось чоловіка з дому викликати, то тоді жінку підловлю...", та й каже:

- Біжи, нехай чоловік бере п'ять мішків і прийде до мене.

Ну, то вона пішла, сказала:

- Чоловіче, бери ти мішки, та й іди до попа.

Приходить - піп дає йому мішок жита, два мішки пшениці і два проса, та й каже йому:

- Тепер бери, запрягай бички і поганяй до млина. Той чоловік набрав, запряг бички і поїхав. Приїжджає на поле, попас бички, поки не смерклось, а там - за своє, гей додому. Приїхав додому, застає попа. А піп виглядів, що чоловік їде, та й сховавсь в мішок і ліг у запічку. Чоловік входить, каже до жінки:

- Давай вичеряти.

Вона дала вичеру. Повичеряв і каже:

- Може ще горілки є, то дай.

- Он, в миснику бири та пий. Він випив добре і питає жінку:

- Жінко, що то в запічку лежить?

- Не знаю, - сказала жінка.

Чоловік бере, а то піп. Бере його, садовить на стілець і обдира йому чуприну, і посадив знову в запік. Той каже до жінки:

- Біжи до попа, попроси на бал... Як нема попа, то попадай нехай іде.

Жінка пішла, приходять - попа нема, кличе попадаю.

Приходять, сідають вечеряти. Повичеряли, чоловік моргнув до жінки: "вийди". Жінка вийшла. Чоловік кладе попадаю на землю і ну її валяти. Піп дивиця, що робиця, та з запічка - та виходе!

Приходить попада і говорить:

- Хто тебе так обдер - так, як чорта?

- А піп каже:

- А тибе хто пер?

То попада осміхнулась і круть назад, та й мовчить...

Від Степана Стороженка, с. Слободица Житомирського пов., 1897.

*

Казка про попів та про їх робітників

До одного попа найнявся робітник. Піп його питає:
"А як же тебе звать?" "Єби так."

Потім в другім місці попадає: "Как тебя зовут?" -
"Єбітошка".

А коли дочка - дівка запитала, як його звать, відповів: "Жарко."

Ось діждали вечера, всі полягали і вже поснули. Той робітник прийшов у кімнату до дівки і ну її пилити. Дочка соромиться сказати, то тільки крикнула: "Мамо, на мене Жарко!" А попада не розслухала (вчулося, що та говорить, буцімто їй жарко) та й каже до робітника: "Єбітошка, отвори

окошко..." А піп почув, але, щоб дочка не простудилась, кричить зі своєї кімнати до робітника: "Єбітак, не откривай!" А робітникові тільки того й треба - випилив на всі застави поповну, знявся й пішов собі десь далі найматись.

Записав зі слів Максима Гр. Барана, 24 р., жонат, малописьм. Хут. Ново-В., Запор. окр. У того навичерпані знання народної творчості.

Рожко.

ПОПІВНА І СОЛДАТ

У одного попа була дочка, яка дуже любила "сікілятися" (тобто займалася онанізмом). Оце було, як наймуть робітницю, то вона цілий день бігає, як собака на вірвовці, а вечером до неї приходять попівна і давай тертись з нею. Ні одна прислуга не виживала в того попа більше місяця - каторга!

По селу пішли різні чутки про ту попівну. От один "салдат" розпитався добре у дівчат про попівну і задумав піти її одучить: добре випилить. Переодівся він у жіночу одежу й пішов найматися до попа. Найнявся. Робив день (а він, видно, був кухарем, бо знав як і борщ варить, усю жіночу роботу добре знав), а перд вечером попівні нетерпиться: бігає, сердиться, кричить, щоб скоріш кінчала служанка управлятися: взяла посуду перемивати, аби скоріш.

Далі управились і полягали трохи згодом. Коли солдат уже почав дрімати, прийшла в ту кімнату попівна, прилегла збоку, обнімає, пригортає, цілує, кладе ногу і аж віщить, тоді й каже: "Лягай ти, будто бі на мене, й прижми мене до себе".

Солдат, буцім то нехотя, нічого не знає, обережненько ліг (а в самого "солдобай" - хату перекинув би), а потім як заладить попівні по самі нікуди... А там ц...лки вже давно немає...

Записав зі слів Максима Гр. Барана, 24 р., жонат,
малописьм. Хут. Ново-В., Запор. окр.

Рожко.

Раніш, що таки стояли по селах солдати - москалі,
що ще селяни вважали кожного чужого чоловіка
"солдатом". /Прим. записувача - Рожка/.

ЯК ОДНА ДІВКА БОЯЛАСЯ ВИХОДИТИ ЗАМІЖ

Один багатий чоловік мав дочку красиву. Якось
одного разу та дочка пішла купатись. Розділась, влізла в
воду. А на воді на гілочках були бджоли: одна бджола
вкусила як раз за "семена". Дівка подумала, що це бджола її
по...бла, і каже: "Бджола отака маленька, а як боляче було,
як вона мені застромила. А що ж буде, як здоровенний
чоловік застромить - це ж умерти можна... Я ніколи не піду
за чоловіка, який має в себе такого страшного: піду за того,
у кого немає чим".

Це підчув робітник того хазяїна і вирішив
скористатись з цієї нагоди - оженитися на цій дівці.

Дівка була вже в літах і до неї на перебії
приїзджали свати: різні собственики, графи. А дівка в одну
шкуру: "не піду ні за кого; той не подобається, того бачити
не можу."

От, одного разу вона гуляла по березі біля річки,
збирала цвіти. Робітник гнав воли попивати; один віл був
без хвоста. Робітник прикинувся, буцімто не помітив
хозяйську дочку, і вголос каже, ніби до вола: "Погано тобі,
сірий, без хвоста, як мені без х...я". Дівка почула ці слова і
подумала: "Це мій, бо в нього немає чим колоти".

Вона пішла, сказала батькові, що хоче вийти за
робітника. Батько - докоряти, довго вговарював її, що вона
ж дочка собственника, а він - робітник. А дочка - надріз: "Не

піду більш ні за кого, як не віддасте за цього работника!" Волі-неволі, батько повинен був віддати її за работника. Звінчали їх.

Той работник був обережний: не ліз до жінки, не виявляв, що в нього є чим, і спали вони нарізно. Коли це якось тижнів через два кличе старий брат тієї дівки до себе в куми. Пішли ці обоє, вона була кумою. То ж підпили, погуляли. А ця все приглядається до дитини - яка вона хороша! Прийшли вони чи приїхали додому. Полягали спати нарізно. Коли це вона йде до чоловіка і говорить: "Ой, яка гарна дитина у тих... Як би й у нас така була... Я хочу, щоб і в нас була дитина, як би й гарно було..." Чоловік їй каже: "Ми зараз собі теж зробимо". "Так чим же? У тебе ж немає чим." "Та я захватав на цю ніч у кума, попробуєм".

І вони попробували: як почали з вечора, то аж ранком поснули. Жінка втішалася, скільки їй хотілося, бо ж треба було віддавати кумові. Вдень жінка сказала чоловікові, щоб той ще коли попросив у кума на якусь ніч. Чоловік обережно провадив цю справу: через тиждень говорив, що ніби взяв у кума, і вони тоді мали полові зносини.

Аж ось поблизу ярмарок на селі. Наші молодята вирішили купити собі, щоб у них був свій. Поїхали на ярмарок. Чоловік пішов купити щось з одежі: чоботи й таке інше. А жінка не втерпіла: пішла сама по між рядами і погляділа, що висять ковбаси; підійшла і просить: "Продайте мені оцього!" Її питають: "Якого?" "Та оцього, хіба ви не знаєте?" "Скільки ж вам?" - питають її. "Та отак,- показує на руці, - приблизно чверть". Їй зважили четверть чайної ковбаси.

Вона пішла до воза, сіла під возом і почала притирати. А ковбаса кришиться, а вона чуть не плаче. Коли це йде чоловік: "Що та робиш таке?" "Та я вже купила..." "Та то не такий, я купив кращий, нехай я дома покажу". Дома чоловік розказав усе, як він трохи обдурив жінку.

Всі отакі "без сорома казки" закінчуються здебільшого такими словами: "Я до їх заходив не раз після того, щоб переобуться. Так вони все ї...уться".

Чув від Степана Хорватів. Печеного, селянина, женатого (молоджен). Хут. Ново-виктор. Ново-Микол. Району Запорізької округи.

Записав Рожок, 1928 р.

ГЛАДИЛО

Одна дівчинка ішла мимо пасіки і її вкусила бджола, і як раз вгодила за грішне тіло. Дівчинка зарипитувала: "Ай, би пропала я, ой болить, ой горить!" Прибігла додому і ни пиристає плакати. Дома була одна стара бабуся. Почула нисамовитий плач і пита: "Чого ти, дочичко, плачеш? Хто тебе забідив?" "Мене бджола вкусила". "А де саме вкусила?" "Та отут",- показала під пелину. Бабуся підняла їй пелину і почала придивляться і нашла жало - як раз на секелю. Вийняла його, показала внучці і каже: "Подивись, дочичка, яке воно манесиньке, а ти стіко шуму наробила. Як вийдиш зіміж, так у чоловіка може бути жало виршків 6 довжини і товщиною з качалку". Дівчинка подумала собі: "Од такого маленького жала та я чуть ни пропала, а од такого, як бабуся каже, одразу умру. Довіку ни піду заміж, хай хоч князь свата, все равно ни піду".

Ото вона дожила до зрослих літ, наступив їй 17 год, почали пробиватся до неї старости. Сватали жинихи багаті і красиві - вона і слухать ни хотіла. "Ни піду заміж нізакого, хай хоч золотий буде!" Батько й мате пошнуть її вговарювать: "Шо ти, дочичко, виридуїш? Зараз, поки літа **ии** втікли, ти ще молода, гарна. Гарні люди прибиваються, а ти постаріш, тоді ніхто і в двір ни загляне. Вибирай зараз по душі чоловіка". "Ни піду я, мамо, зовсім заміж, буду

жити сама". "Ну, гляди, як хочиш, тоді на нас ни обіжайся, як буде уже пізно. Може ти думаєш поступить в монастирь, так час тобі добрий - будим знать".

Один бідний, некрасивий парубок зацікавився узнать, чого дівчина ни хоче виходить заміж. Одного разу вечиром вона сиділа у себе коло хати на призьбі. Парубок той підійшов до неї, сів збоку і завів розмову про старостів, про жинихів: "А чого ти, Оксано, ни йдеш заміж, тебе сватали гарні хлопці, і заможні, і вродливі?" "Ни піду я заміж зовсім!" "А шо ж за причина?" "Та то діло моє, я сама знаю, чого!" "А всеж-таки, тут шось ни так, шо-нибудь та гальмує". "А нашо тобі знать, Василю? Ти знай про себе, чого ти ни женися". "Та моє діло зовсім друге, я чоловік бідний, ни красивый, а к тому ж я нікуди ни гожусь - та ж сама баба: у мене нима жала, за мене ніхто ни піде". "Я піду, сватай!" "Та ти, Оксано, смієся за мене. Батько й мате твої ни согласятся оддать". "А я тобі кажу сватай, я батька й матері ни послухаю".

Після такої розмови Василь, ни довго думавши, наладив старостів і пішов сватать Оксану. Батько й мате ни соглашались Оксану за Василя оддать, упирали на те, шо вона зовсім нидума виходить заміж. А жиних каже: "Шоб нам дарма ни тріпать язиків, давайте ми спитаім у Оксани, шо вона нам скаже". Мате спитала: "Ну шож ти, дочичка, нам скажиш? Ти казала, шо зовсім ни **підиди** заміж". "За Василя піду, а більше нізакого!"

Волю-ниволю батькові та матирі прийшлось согласитя. Запили могорич. Коли свати пішли додому, мате почала казать Оксані: "Шо ти, дочичка, в своєму умі? За кого ти виходиш: він же бідний, ни красивый, та ще й рябий! І вже під годами, він старий парубок, за його ніхто ни хоче вийти, а ти согласилась. Люди з нас будуть сміятись, скажуть: пирибирала, пирибирала і вибрала собі цяцю". "Хай сміються скіко хочуть, а я рішила вийти тіко за Василя".

Ото вони одгуляли свальбу і почали жить-поживать та добра наживать. Дождавшись ниділі, Василь з Оксаною

поїхали на базарь. Він там купив собі косу, брусок і мантачку. Дорогою, як їхали з базарю, Оксана взяла мантачку в руки і спитала Василя: "Що це таке?" "Та це ж мантачка". "А для чого вона нужна?" "Та я буду нею косу гладить, можна і по животу погладить, щоб ни болів". "Погладь міні, Василь, у мене болить живіть". Василь погладив її як слідує. Проїхали з вирству, Оксана знов каже: "Василь, погладь міні ще, живіт ни пиристав боліть". Василь і другий раз задвинув їй і погладив, як полагаїтся. Проїхали вони ще верст 5. Оксана знов каже: "Погладь міні ще", А Василь" каже: "Погоди, хай люди проїдуть. Ти бачиш, он назустріч хтось їде і позади три підводи доганяють нас. При людях соромно гладить." І щоб вона до нього більш ни приставала, взяв камінючку і кинув в річку, бо дорога була якраз понад річкою. Оксана спитала: "Що це ти кинув?" "Та це я закинув гладило", "Шож ти наробив, як же я тепер без його буду? Зараз же лізь у воду та найди його!" Сама задубилась, влізла в воду і почала мацать рукою по дну.

Їхав мимо піп і остановився, спитав їх: "Що ви шукаїте?" Оксана обовзалась: "Та це ми, батюшка, шукаїм гладило, пособіть нам найти, будьте ласкаві". Піп зацікавився узнать, шо там за гладило, послухав, скинув штани, підобрав рясу і поліз у воду шукать гладило. Піп нагнувсь, почав щупать по дну рукою, а Оксана зайшла ззаду попа і побачила, шо у нього між ніг висить гладило та й каже: "Як вам, батюшка, ни совісно! Найшли гладило і мовчете". І схопила його за кляпа. Піп ледві вирвався та скоріш з води, надів штани і поїхав. Оксана засумувала, шо піп завіз її гладило. А Василь каже їй: "Ни журись, Оксанко, у мене дома є ще краще гладило. Приїдим додому, я тобі поглажу ни раз".

Записав од Долбина Ив. П., с. Кондратовка

ЯК ДОХОЖАЛА ДІВКА ЙШЛА ЗАМІЖ

Одна дохожала дівка йшла заміж за якогось воєнного писаря. Вона задумала скрити від чоловіка, що вона вже нечесна: хитра й бувала дівка була. Приготовила вона кусочок лимону, щоб як прийде жених перед тим, що лягти спати, намазати собі між ногами, і послала малого брата купити червоного чорнила, щоб полить замість крові.

Хлопець пішов у крамничку, попросив, щоб йому продали червоного чорнила. Але червоного не оказалось, то йому предложили й насовітовали взяти звичайного синього. Діло було вже вечером, так що, коли брат приніс чорнило, то дівка не подивилась, і не помітила, що це не таке, як їй треба. Полягали "молоді" спати. Дівка, безумовно, додержала всіх залежних від неї правил (конвульсії, стогін, плач і т. ін.). Перед тим, звичайно, вона намазала собі п...зду лимоном і воно її трохи стягнуло (кислота лимонна). А вже як оддавала свою "невинність", так полила собі між ноги чорнилом (показати, що кров страшенно пішла).

Солдат пішов ранком додому. Та як глянув собі на шинель й на штани (матню), аж там усе в чорнилі, тоді й каже: "Что за черт! І в канцелярії сьогодні еще не был, а весь в чернилах!"

У с. Копанях, Григорівського п.(овіту).
Дніпропетровської о(круги) від Максима Свиридовича
Романюка, селянин, жонатий, років 25-26.

ЩО ЦЕ ТАМ ТРІСНУЛО?

Одна дівчина виходила заміж - така, що вже згубила свою честь. Вона дуже боялась, що чоловік як узна, що вона нечесна, так дуже буде бити. Придумала на перву ніч свого молодого одурити. Купила партабак і сховала його за пазуху.

Ото вони полягали спать. Молодий, ни довго думавше, поліз на неї. А вона мирщі вихватила із-за пазухи партабак, раскрила його і наставила проти монди, щоб поймать хуя і прищимить його кришкою партабака. І він подумав, шо у неї цілка. Вона щолкнула кришкою і ни поймала за хуя, та прищимила яйця. А як кришка партабака щолкнула, молодий спитав у неї: "Шо це там тріснуло?" "Та це цілка тріснула". Молодий догадався, шо вона хитрує, та й каже: "Так закинь же свою фальшиву цілку подальші, а то вона міні яйця прищимила".

Записав од Руденко А. П. с. Кондратова

ЯК МИКИТА НА ЯЙЦЯХ ПОВИС

Одного хлопця жинили дуже молодим. Він іще не тямив, як треба з жінками спать. Полягають спать і він ни зна, що з нею робить: лижить, як чурбак, ни жартує з молодою жінкою і, головне, ни лізе на неї.

Пройшов день, другий і третій, а він все ни догадається, чога жінці треба. Вона рішила йти до матирі пожалуваться. Приходе вона до матирі і каже: "Мамо, я ни хочу з Микитою жить, я його брошу". "Шо ти, дурочка, здумала, люди сміяться будуть. Чим же він тобі ни понравився, він же хлопець бравий, рослий і вродливий". "Та шо з того, шо він вродливий, з лица води ни пить, а він не вмє спать, лижить, як чурбак, до мене не притуляітся. Нашо він міні такий нужин". "О, дочичко, ти ни знаіш, шо робить! Ти б його розворушила, показала б йому путь, шо треба робить. Він ще молодий, дурний, ни сміливий, треба його повчить. Ну ладно, дочичко, сьогодні я прийду до тебе ночувать, я вас звиду, повчу його, як з жінкою спать".

Ото пішла вона, там повечеряла з ними і потім почали лягати спать. Теща лягла на полу вмісті з молодими. У Микити яйця були здорові і мошна як добра торба, так шо муде йому мішало прилабузницья до жінки. Мате шипнула дочці: "Воруши його, хватай його, хватай його за хуя, мацай

за муде, лоскочи его". Дочка почала його тормошити, жартувала з ним. А Микита одбивався: "Оленка, ни балуйся, ни щипайся, пусти, геть!" А Оленка ни броса - одно робе, маца його.

А теща слухала-слухала а далі каже: "Синок, шо ти на неї дивися, хіба ж ти з нею не завладііш? Зложи їй руки, повирни догори животом та на неї, вона тоді нибуде тебе тормошити. Микита послухав, схватив Оленку за руки, повирнув її догори животом - і на неї. Вона вроді як пручалась, а сама давно була наготові, і ноги розставила. Він зібрався на неї і хотів було їй уткнути свого кляпа, а мошна з яйцями загородила їй дірку. Теща схопила Микиту за яйця, одтянула їх і держе на вісу. Зять тоді попав, куди треба, і почав шморгать. Вимахав Оленку, зліз з неї і зараз же заснув, захріп.

Оленка че спала, че не спала, так як години чириз дві знов почала його тормошити. Він проснувся і ни довго думавше - на неї. Теща помагала, піддержувала Микиті яйця. І так він за ніч разів три на Оленці побував і теща йому помагала. На другу ніч мате до дочки ни пішла, подумала собі: "Тепер міні там робить нічого, вони уже наладились, тепер у них ніде діло як по маслу", а про те й з голови викинула, хто ж йому буде піддержувати яйця.

На другу ніч полягали вони спати, Оленка й каже: А хтож тобі, Микита, буде піддержувати яйця, як ти полізши

на мене?" "Піддержуй сама". "Так міні ж самій ни зрушно - краще давай ми їх підв'язим мотузком". "А як же це так можно зробити?"- спитав Микита. "А он у стелі єсть кільце, до якого колиску чіпляли, до його прив'язим матузок, а другим кінцем підв'язим яйця і вони тоді ни будуть нам мішати". "Добре, так ми і зробим".

Микита найшов матузок, прив'язав його до кільця, а другим кінцем захватив себе за яйця і підтянув їх, щоб ни мишали.

Ото він зібрався на Оленку і почав шморгать. Відкіля ни возьмись, біда: у примостці як тріснула пирикладина і постіль з Оленкою обрушилась додолу, а Микита повис на яйцях. Він тоді як зарипитує: "Караул! Хто в Бога вірує, рятуйте!" Жінка злякалась, ни знала, шо їй робить - побігла до сусідів звать на поміч. Сусіди питають, шо там таке злучилос? "Та Микита на яйцях повис!"

Сусіди збіглись, одрятували Микиту од смерти.

Записав од Руденко В. Я. с. Кондратовка

У ВСІХ ТАКІ ШИРОКІ

Один парубок був ни смілий. З дівчатами ніколи ни спав і боявся з ними спать. Підійшла осінь, його жинили. Підійшов той день, шо треба з молодю спать. Він голову повісив, сумує, ниначе шо згубив. Бояри його спитали: "Чого ти такий смутний. Треба висилитя, а ти ніс повісив".

"Та я боюся з молодією спать, зроду з дівчатами ни спав".
"Чудачек ти, чого тут боятя. Ти налиий літру горілки, постав в головах в коморі - там, де спиш, а пирид тим, як з молодією спать, гарненько випий для смілости і тоді біз ніякого страху лягай з нею і роби, шо треба".

Молода цей день теж ходила смутна, як нисамовита. Мате догадалась, чого дочка ни весела та й каже: "Ни журишь, донько, ни ти перша і ни ти послідня, я тебе виручу з биди. Хоч ти й прогуляла свою честь, а ми його одурим, шо у тебе ни ціла". Молода успокоялась, повисилішала. Бояри побачили, шо молодий сховав літру водки під подушку, і, вилучивши удобний час, зайшли в коморю і половину тиї водки випили, а половину оставили молодому.

Настав вечір, відгуляли свальбу. Повили молодих спать. Молоді зайшли в коморю і причинили двері. Мате молоді прийшла на заштиту дочки, стала під двірми і слуха, шо там будуть гомоніти. Молодий, прежде чим лягти з молодією, витяг з під подушки бутилку, щоб для смілости випити. Дивитися, а там уже половини бутилки нима, він тоді й каже: "О! Тут уже якийсь сукин син побував!" Мате молоді, під двірми стояче, почула ці слова і подумала, шо реч іде про честь її дочки, та й каже: "Ни гріши, синочок, це у нас така порода, у всіх такі широкі".

ТРИ ЧЕТВЕРТІ

Один молодий паринь жинився і ни знав, як треба з жінкою спать. Ляже спать, залізе на неї, тиче, тиче і ніяк ни попаде, куда треба встромлять. Тоді він рішив пітти до голови сільради, щоб він порадив йому, куда треба задвигать.

Ото він пришов до голови, поздоровкався і каже: "Товариш голова, будьте ласкаві, порадте міні, як треба з жінкою спать. Я нидавно жинився і ніяк ни попаду, куда треба задвигать. І вона скіснійтєся направить, куди треба".
"Чудак ти, хлопче! Такого пустяка ни можиш зробишь. Ти

возьми, зміряй четвертю од рота до низу між ноги. Як одміряєш три четверті, там і буде та ямка, куда треба задвигать. А як ни зумієш і цього зробишь, так скажи міні, я прийду, поучу тебе, тіко приготов пів літри".

Настала ніч, ліг він з молодою спать. Почав він мірять її од рота і до низу між ніг. Одміряв 3 четверті і палиць його остановився далі манди, бо його пальці довші були, чим у неї. Тоді він виліз на неї і задвинув їй у сраку. Вона йому закричала: "Питро, шо ти робишь? Ни туда, вище треба!" "Ти там знаєш батька свого. Голова сільради лучче тебе знає!

Записав од Руденко Вяч. Як.,
с.Кондратова

МІЖ НОГАМИ ВОГОНЬ

Була одна велика панна і вона виписала собі таблицю, жеб хто її переговорив, то за того вона піде замуж. Приїздили до неї купці, обивателі - ніяким родом ніхто не міг її переговорить. Так вона тим довольна, що ніхто її не може переговорить. То вона ще бере - псами цькує тіх, хто не може її переговорить.

Найшовся один полісовщик - хороший хлопець.

- Дай я, - говорить, - піду, попробую того щастя. Йшов він день - на другий день зморився. Ішов він лісами, надибав курупатку - он її узяв собі у саквоаж. Іде він дорогою, надибав чопики дерев'яні од бочки, що пиво возять, і того взяв собі у тую торбу. Приходить він до дворця до того, став собі і читає на тій таблиці. І так йому здалося страмно, що така-то хворіла. Лакей побачив через вікно, каже до його:

- Чого ти хочеш?

- А він каже:

- Я хочу з баришньою порадитись.

От пішов лакей, дав баришні знати. Баришня йому
отвіча, що візьме його зараз у кімнату, і сказала:

- Дай йому чого їсти, пити, щоб він був доволін усім.

Він собі наївся, напився, ліг-положився спати. Встав
він рано і дума собі: "Як би тут так утікти, щоб баришня
мене не бачила?" Лакей приготував йому там самовар і
їсти. Він собі чаю напився-наївся; убирається - вийшов на
ганок, виходить на двір, та й зараз і побачив, що вона стоїть
на ганку. Зараз він до неї говорить:

- Чого ти, баришня, закрисалась?

А вона говорить йому:

- У мене єсть між ногами вогонь.

Він до неї говорить:

- Позвольте я свою курупатку спечу там.

- Вона йому отвічає, що там єсть таке джерело - огонь
заливає вода.

- Позвольте, баришня, в мене єсть такий чоп, що я заткну ту
дірку...

Вже їм нема що говорить - пішли вони в сад.

- Друг мой милий, що б то було, якби ти мав такий сад?

А він отвічає їй:

- Я взяв би, вирубав, викорчував його і насіяв городу.

- Що б то було, як би на твій город - такий град, як ципка на
циці? (Показує йому цицю).

А він до неї говорить:

- Що б то було, щоб такий стручок був, як мій пицьок, то б
він зроду не буювся...

То вже вон переговорив її лучче, і вони собі
побралися.

Михайло Рунашів, м. Чуднів, Житомирська ок.,
1896.

ЯК БІДНЯК БРАВ БАГАЧКУ

Один парубок захотів попилити дівку. А вона йому не дас. От він і задумав трохи хитрощами підійти. Для цього зговорився з своєю тіткою, щоб вона допомогла. Та посовітувала йому...

Одного разу він назвав дівку кривоп...здою. Дівка злякалась, пішла до свідомої жінки і потрапила до тітки парубка. Та обслідувала: поставила маленького стільчика, звеліла дівці стать одною ногою на стільчик, а потім заголила дівку та як поглянула, і аж скрикнула: "Справді коса!!!" І звеліла подивитися самій дівці. Та перегнулась і пересвідчилася, що дійсно коса (бо одна нога стояла вище на стільчику). Тітка посовітовала виправити п...зду, щоб не була коса, і звеліла прорізати в полу дірку: "Ця дівка тут ляже, а ти з-під полу знай, що треба робить", - пояснила вона.

Другого дня прийшла дівка, парубок уже лежав під полом, запнутим ковдрою, на підмостках проти дірки. Тітка сказали дівці скинути з себе всю одіж і лягти на піл на дірку, животом униз. Сама вкрила дівку ковдрою і попередила, що хоч і будуть болі, то треба лежати, бо інакше нічого не вийде; і при цьому звеліла дівці читати таку молитву: "виправляйся, пи...дище, на нове копилище, виправляйся, пи...дище, на нове копилище!"

А парубок тим часом пристромив у дірку свого дурмана, та як загонить дівці по самі нікуди. Її аж корчі беруть, вона свою молитву читає: "виправляйся..."

Так парубок попилити дівку скільки йому хотілося. А на вулиці при компанії той парубок біля дівки буцімто невзначай і скаже: "Виправляйся, п...". Та дівка злякалась: звідкіль це він знає? Вона знала, що парубок її любить страшенно і хоче сватати, та він бідний, а вона дочка багатого. От вона й питає його: "Що то ти все кажеш, де ти його взяв?" „Вийдеш за мене, так не розкажу челяді про тебе, - говорить парубок. - Я все знаю про тебе!" Дівка багача мусила вийти за бідного парубка, бо боялася залишитись назавжди дівувати, коли не піти за нього, і він розкаже всім.

Чув від Степана Хвед. Печеного, селянини-сапожника, жонатого, малописьменного.

Рожко

ПРО ТРЬОХ, ЩО СВАТАЛИСЬ ДО ОДНОЇ

У одного багатого мужика була тільки ідна дочка. От же, приїхали її сватати три парубка - два дуже багаті, а третій - так собі - ні багатий, ні вбогий. Її батько каже:

- Ідіть, сини, спати, - що куму присниться, то взавтра міні скажіть. Якій міні сон уподобається, то за того відам свою дочку.

Пішли вони спати і всякий думав, який би тут сон придумав, щоб уподобавсь От, вони приходять вранці, а він їх питає:

- А що,- каже ідному, - який тубі сон приснився?

А він каже:

- Міні, тату, сон приснився: де-то я їду у Крим на сіль, воли такі у мене сірі та великі, вози гарні, налігачі ремінні... І я де-то їду поміж житами та так міні весело! Та й прокинувся...

Туді батько питає другого, а той і каже:

- Міні, тату, снилось, що я де-то намолотив багацько жита та пшиниці навівяв - зараз приїхали купці і я їм продаю та беру гроші - все золоті да срібні, а бамажки - катеринки не порозрізувані... Та й дуже багацько набрав. Та й прокинувся.

Туді батько питає третього:

- А тубі, сину, що приснилося?

А той і каже:

- Міні снитьця та бзжитьця, грішне вертитьця, та до гори становитьця... А як стало світати, то я пішов на двір срати, обійшов кругом хату: добридень тубі, тату!

А батько каже:

- Здоров, сину, тепера я знаю, що сей не брехав.

Тіх двох прогнав а за третього дочку віддав.

Від Андрушенка, Звенигородського пов., Київщина,
30. IV. 1898 р.

РИБАЛКА ТА ЖІНОЧИЙ БРАТ

Приходить якийсь чоловік до рибалки та й каже йому:

- Чоловіче, перевези мене на той бік, я тобі горе і вмісті сміх зроблю.

Рибалка зацівився, думає, що ж воно таке.

- Ну, сідай вже, перевезу.

Сів той чоловік, переїхав, зліз з лодки, рибалка на нього дивиться. Він витягнув свого полового члена з матні та як ударе по лодці, лодка так і розлетілася, тільки тріски полетіли по воді від лодки.

- Ну,- каже,- оце тобі сміх і горе.

Рибалка сміється і сумує. Прийшов до своєї жінки, став розказувати: "Отаке мені горе случилось!" Жінка як це почула, та як крикне:

- Иди скоріше його заверни - то мій брат! Заверни, я з ним дещо переговорю.

Чоловік вискочив і завернув:

- Иди! Тебе систра твоя кличе!

Чоловік догадався, чого вона хоче. Зайшов у хату, поздоровкався як до своєї сестри:

- Ну,- каже,- дай хоч повечеряти.

Повечеряв, жінка каже:

- Будемо лягати спати. Ми з братом ляжемо одельно. Ти в тій хаті, а я тут.

- Ну, хай і так,- каже чоловік своїй жінці.

Полягали спати, той "брат" і почав зразу ї...ть (злягання робити) та як натискає її, а вона аж кречече. Та щоб її чоловік не помітив, так вона: "Ох, і батько вмер; ой, боже, мати вмерла; ой, брат умер",- і так, поки не кончили.

На утро жінка з ним напрошлася і розійшлися.

1930 року, Кременчуцька ок.

ДО МОЄЇ ЖІНКИ НІХТО НЕ ПІДЛІЗЕ

То був собі чоловік і жінка, був у них наймит. І поїхав той хазяїн з наймитом у ліс по дрова. Ідуть та й балакають. Хазяїн каже:

- У мене жінка така, що ніхто до неї не підлізе.

А робітник той і каже:

- А що, дядьку, дасте, як я вашу жінку підманю?

- Оддам тобі, - каже,- хуру дров з возом і воли, - геть усе так і оддам.

Набрали туди дров і їдуть назад, а робітник і говорить хазяїнові:

- Їдьте ж ви, - каже, - позаді, а я побіжу вперед.

Прибіг він до хати, а та дядина вже й погасила. Він у вікно й стука:

- Одсуньте, отсуньте!

Вона й обзивається:

- Чого ти?- каже.

- Та одчиніть!

Вона й одчинила та й каже йому:

- Чого це ти прийшов?

- Шукайте, - каже, - свердла й долота.

- Нащо?

- Та таке, - каже той, - що стидно й казать.

- Та чого ти, кажи.

- Найшли в лісі два дуби - умісті зрослись, а між тими дубками дірка. Я, - каже,- стромив та не застромив, а дядько встромив та не витягне.

- Дурний ти, - каже, - хай,- каже, - там і стримить. Не диво на тебе було б, ти - холостий, а йому нема увіщо стромлять, чи що? Лягай дома спать... Твій, - каже,- не вліз?

- Ні,- каже.

Вона взяла, послала постіль і каже йому:

- Лягай.

Він і ліг упоперек постілі, наче й не знає, як іще лягати. Вона каже:

- Та отак!

Він тоді ліг, так і вона лягла. Та й гворить він:

- Я,- каже,- дядино, як кобилу, до..., то й сідлаю.

А вона й каже:

- Дурний же ти. Он у сінях лежить сідло, то возьми, та й мене осідлай.

Він узяв те сідло і поклав на спину, підтяг ті підбрюшники та й каже:

- Тут нема куди й підхвосника накидать.

А вона й каже:

- Там, каже, - в миснику ложка дядькова лежить, то візьми, заткни, то й накинеш.

А дядько стоїть під вікном, та й слуха усе, що вони роблять, та й каже:

- Як то? То хоч моєї ложки не паскудьте! А вона як почус, та з хати!

А він увійшов в хату, а її немає в хаті.

- Де ж це моя жінка?..

Та й побіг на двір. І побіг до свого кума у хату стукать:

- Куме, куме, одчини!

А кум і одчинив. Він увійшов у хату, та й питається:

- Ти не бачив моєї жінки?

А кум і каже:

- Яка ж ваша жінка?

- Та така,- каже,- у сидлі і в гнuzді, і ложка в п...ді.

- Той кум тоді свого кума - в шию, в шию!

- Чорти,- каже,- твого батька зна з твоею жінкою!.. Ходиш, лиху в ночі, та тільки дітей колотиш!

Він і пішов додому та тільки у потилицю чуха та й каже:

- Оце то так! У потилицю набили, жінка пропала, й воли з возом і дровами одав, - тепер живи, як знаєш.

С. Адамовка Чигиринського р-ну, од Проценка, 1889 р.

ЯК ЖІНКУ ТЕЛЯ ЛИЗАЛО

В одному селі стояли солдати (за старих часів). До одного дядька поставили солдата на хваторю. Хата одна, в хаті холодно і спали всі в купі. Од печі - чоловік, посередині - жінка, а з краю - служивий. Одної ночі дядько слуха - щось сопе. Притуливь та хвать служивого за член та як закричить: "Жінко, світи!" А та йому: "Та нема сірників." "То біжи до сусіда позич!" "Так я боюся". "То на держи, а я побіжу!" Схвативсь і подавсь хуленько.

А жінка пустила служивого, той ліг, а сама взяла теля, витягла в його язик та й держить. Приходе чоловік. Присвітив, дивиться, дивиться, аж теля! "Ото,- каже,- а я думав, що то служивий!" "Тю на тебе, старий! - говорить жінка. - Та то ж теля таку звичку має, що як не полиже мені сраки, то й спать не ляже". "Коли так, то й так", - каже чоловік. І всю зимку лизало теля сраку жінці.

Прийшла весна, треба теля вигнать на двір, та й служивий вийшов у клуню спати. От жінка і наставля служителю: "Як виведеш теля в повітку, то ти його всю ніч ганяй, щоб аж мило з його милосся". Служивий так і зробив. Прокинулись ранком, випустили теля, а воно, бідне, змучене, труситься. "Бач,- каже жінка,- одну ніч сраки не полизало, та що з ним сталосся". "Ну, та вже в хаті не удержать" - на те їй чоловік. "Так давай, чоловіче, прив'яжемо його коло вікна. Я вистромя у вікно сраку, воно полиже та й засне". Так і зробили.

Одного разу жінка пішла на весілля і загулялася а служивий не знав, що її нема дома, прийшов та й шкрубатить у вікно. Слухав, слухав чоловік, а далі й каже: "Дай я вистромя сраку, може не пізна та й засне". Спустив штани, висунув сраку й жде. Служивий тиць туди - аж не таке. Та як схопить цеглину та як дасть дядькові в зад, так дядько й покотився в хату.

На утро приходе жінка, чоловік і почав її лаяти: "Ти, як ходиш, то ходи, а щоб мені на ніч додому верталася, а то я ліг, а теля підійшло й лиже вікно. Слухав я, слухав, а далі, думаю, може не пізно висуну свою сраку. Висунув, воно лизнуло - аж не таке, та як дасть лобом міні під зад, так я й пішов перевертя в хату!"

ЛІРНИК І ХАЗЯЙКА

Прийшов лірник до хазяйки Богу молиця. В його штані були порвані - спиреду дірка і ззаду дірка. То вона його доганяє (як він виходив) і каже:

-Пождіть но, діду, щось скажу. Прийдіть до мене на ніч, я з вами щось маю побалакать. Вона думала, що в нього два - спиреду і з заду.

Він приходить увечорі. Вона з чоловіку на полу спала, а дідові постилила на землі у соломі. То вона чоловіка оставляє на полу, а сама злазить ду діда, каже:

-Це мій брат старієшній, давно вже з ним не бачилась, хоч набалакаємось.

Полягали вони спать. Цей дід начина орать на її. Та вона все щось каже:

-Діду, обома, обома, діду.

Чоловік чує та і каже:

- Гапко, що це ти там плетеш? Все обома та обома.

- Ото мені, чуєш, такий сон приснився, що я топлюсь, а ти мене тягнеш однією рукою, а я кричу:

- Обома мене тягни!

Оп'ять вона починає:

- Обома, діду, обома.

Цей чоловік не довіряє, злазить давай мацать, аж там вони злиплися вкупу і він схватив рукою і кричить:

- Жінко, світи!

- Ну то сам світи. Я йому буду світити. Ти засвіти!

- Коли мені не можна, я ось диржу!
- Ну то давай я подержу, хіба там щось таке?

Він дав їй держати, а сам світить лучину. А жінка хутніже до теляти, лежало під лавою, схопила його за язик та й держить. Засвітив та і дивиця, та каже:

- О, яка ти. Тиля тобі лиже, а ти спиш і не чуїш.
- Може вже і давно. А чом же ти не збудив мене?

Та й оправдалася.

Від с(елянина) Пуздрача з с. Двірця в Жит(омирському) п(овіті)

ЛІРНИК ТА ЖІНКА

Чоловік держав жінку в руках, ключи диржав у себе, і ні до чого жінку недопускав. Застав лірник її саму в хаті і молиця Богу - бире грати на ліру. А вона каже йому:

- І не молиця, діду, І не грайте, бо я не маю, чого дати.

- Та чом же це ти не маїш чого дати, ти ж хазяйка в хаті.
- Хазяїн забрав у мене ключі і не допускає мене ні до чого.
- Ну то як же це так? То в тебе ж був і батько, і мати, і дитина, певне, була, то ти і нікого не поминаєш? Як же вони до царства небесного достануца?

А вона каже:

- А я знаю? Що ж я тобі дам, коли нема ж чого дати? Він до неї кивнув, моргнув, та каже:

- Оте дай, що в тебе є у п.. Ти маїш право те, кому схочеш дати.

Молодиця усміхнулась, лягла на полу да і протагнулась. Дід притулився до неї, зробив, що знає: "Господи, пом'яни твого діда, тата, маму, і бабу-бранку, діток твоїх маленьких! Господи, пом'яни їх до царства небесного! А ти ж мені дала і надала, соб твоя дусицька у

Царстві Небесному була. А луце хліба, луце сала!.. А соб твоя дусицька в Царстві Нібесному стала!"

Чоловік в клуні молотить, а дід під клуною молиця та й примовляє. Чоловік почув, та й біжить до хати:

- Що ти йому дала?!

- Та що я йому дала? Я йому нічого не дала.

- Як же нічого, як він іде та каже: "Луче хліба, луце сала, щоб твоя душечка в Царстві Небесному стала!"

- А що я йому дала? Що мала, те дала. Ти своє все позамикав. А я своє дала.

- А не дало б тобі дихнути. То тобі цеє давати!

- Дурний, на сало! Що ж я йому дам? Ти ключі забрав. А це моє собствение. Кому схочу, тому і дам.

Вийняв ключи з кишени, кинув їй мизи очі, та каже:

- На, та з'їж їх, та другий раз цього нікому не давай.

1923. Житомирщина

ТО ТИ НЕ МЕНЕ ЛЮБИШ

Каже жінка чоловіку:

- Та й люблю я тебе, чоловіче.

- Та брешеш, - каже, - то ти не мене любиш, а мого х...

А вона:

- Та ні, тебе.

А він собі й дума: "Стій! Оце я піду на двір, а таки накрию тебе, випитаю". Пішов на двір і врізав пальця, і покривавив матню скрізь, і взявсь руками й кричить:

- Ой, Боже мій, жінко, Боже мій!

- Чого?

- Та таке, що стидно й казать.

- Чого?

- Одрубав, - каже, - х...

А вона тоді й каже:

- Чорти б, - каже, - рубали, сукин сину, твого батька та твою матирь. Не було чого тобі рубать?

Та й пішла до свого батька, та й каже:

- Ідіть, тату, голубчику, заберіть мене, бо я з ним, сукиним сином, не живу, а тільки мучуся...

Батько думав, що таки воно може й правда - поїхав і забрав, так як свою дитину йому жалко.

Осталась тільки в того чоловіка одна хатка та кошарка. А він тоді стоїть та й дума: "Як би ж тепер її підвеселить?"

- Іди,- каже, - ось у кошарі возьми ще чоботи, а то ти забула ще чобіт узять...

Вона вийшла по ті чоботи, він їй і каже:

- Ну-мо, на останці хоч одрубком.

- А як там, - каже, - у бісового батька, одрубочком?

- Та ну ж, ну, - каже.

- Ну ж, ну, - каже, - Тільки попіниш, та й годі.

Він тоді коло неї як постаравсь, а вона й каже:

- Ай, зійшлися губочки до купочки, а х...й, - каже, - аж до пупа! А розлучаєш, стара собака, щоб тебе розлучило з душею...

А батько стоїть тоді та й дивиться: "Що це вона, одуріла, чи що?.."

с. Адамовки, Чигаранського у(їзду), от Проценка, 1889.

БИЦЮ, БИЦЮ, ХІБА Й ТВОЮ МАМУ?

В одному селі жив чоловік і жінка і в їх було хлоп'я років 6. Одного разу поїхав чоловік кудись, а жінка напекла пиріжків, купила горілки і побігла кума коваля в гості звать. Прийшли, посідали обідать. От вона й каже йому: "Хто ляпне сметану на стіл, на того і лізти..." Коваль же, як чепурний чоловік, їсть чемненько, а вона нарочито ляпас. Пообідали.

Коваль, підпивши, зробився сміливий та й почав нагадувать кумі про те, що вона казала перед обідом. Кума цього тільки й ждала. Полягали вони на кроваті, а хлопчик сидів, дообідував і все те бачить. Через годину чи дві приїхав чоловік. Вона й дає йому їсти галушки, а хлопчик сидить та й каже:

- Бась, як дядькові ковалеві, так пирізьки з сметаною та горілку, а таткові- галуски...

- Якому дядькові ковалеві? - питає батько.

- Та тут був дядько коваль, їли та пили, потім як почали слаками биться, так мамина нічого, тільки запинилась, а дядькова ковалева (показує по лікоть) ось стільки язика вистлочила.

Вибив чоловік жінку а сам пішов на село. Давай тоді мати тіпати хлопчика. Би́ла-би́ла й вигнала з хати. Пішов він став за ворітьми та й плаче. Коли це йде череда з лук, і йде теля і мичить:

- Ме-е, ме-е!

Жалко стало хлопцеві теля. Підійшов до нього та й каже:

- Бицю, бицю, хіба й твою маму коваль їбав, що плачеш?

ЯК ЖІНКА ЧОЛОВІКА ПРОДАЛА

Одна бариня була вдова і вона дуже скучала **біз** мужика. Вона побачила одну молоду жінчину і попросила, щоб вона купила їй мужика. "Вот, на тебе 200 рублей, сто рублей тебе за то, что ти постарайся найти мне мужа, а сто рублей отдай той жінчине, у которой ти возьмеш мужа".

Жінчина взяла 200 р. Прийшла додому і каже своєму чоловікові: "Міні бариня дала 200 р. Сто руб. міні за те, шо я найду їй мужика, а за сто руб. я довжна його купить. Я согласилась та тепер і сама ни рада. Ну де його найдиш. Ни одна ни согласится продать своего чоловіка, хоч вона і каже, шо їй нинадовго, а тіко на один тиждень". "То діло твоє - взялась, так попробуй найти". "А шо я подумала,

Питро: согласись ти побуть у неї. Ти од цього ни злиняїш, а 200 р. будуть наші. А то, як ни найду, прийдеться гроші їй вирнуть". "Та то гляди - як ти на це согласна, і я согласин".

Одвила вона свого чоловіка до барині і ни сказала, шо він їй чоловік. Питро побув там тиждень, йому понравилось, він і ни вирнувся до жінки. Вона ждала-ждала, нима Питра. Пішла вона до барині, а чоловік сидить там за столом наряжиний. Як настоющий барин. Вона тоді і каже: "Чого ж ти ни йдеш, Питро, додому?" "Спитай у барині чого я ни йду". А бариня каже: "А чево ти прішла за нім, ти же мне его продала за 100 руб."

Так він і остався в барині.

Записав 16/11 1947 р. од Руденко Оликсахи Павловни 46 років, село Кондратовка

СНАХАЧ І СНАХА

Один снахач підлазив до снахи, ни давав їй спокою. Вона похвалилась своєму чоловікові, він сказав: "Ти согласись і потребуй, щоб він приніс тобі сребряного рубля".

Настав вечир, син снахача повів у ночне коний і там він довго ни був, коний оставив на луку і зараз же вирнувся додому, і ліг на місто жінки. Снахач думав, шо син у ночному, підмовив снаху спать з ним. Вона дала согласіє і сказала, щоб він приніс їй сребряного рубля. Настала піч, снахач підійшов до її постелі і гиче її в руку рубля. Син взяв того рубля і каже: "Сто ти, батя, пріньос мне додачі за то, что обменяймся хуямі." Снахач нічого ни сказав, як ошпариний од його подався з хати. На другий день ранком на току молотили і син вийняв з кешені рубля, показав його всім і каже: "Сегодня будім могорич піть. Я с батей хуями поменялся і рубля додачі взял".

З того дня снахач ни став приставать до снахи.

Записав 16/10 1945 р. од Соколова Захара Огейовича, 45 років, с. Кондратовка

ЗЯТЬ І ТЕЩА

На виликодних святках **іше геці** в гості. Він в гостинець наладнав пшинишну паляницю, і щоб в руках її ни нисти, він запхнув її під очкур в штани. За дорогу, поки він дійшов до тещі, паляниця висунулась з-під очкура в матню. Прийшов він з своєю молодайкою до тещі, їх зараз же посадили за стіл і почали вгощать. Зять як сів на лаву, одразу почув, шо в матні замуляла паляниця. Він тоді й каже: "Чого ж я сижу, чого ж я гляжу, з парток ни достаю і тещі ни подаю".

Розстибнув матню і витіг звідтіля паляницю.

Записав од Руденко А. И., с. Кондратовка

ЯК ОДИН САЛДАТ РОБИВ СМІХ І ГОРЕ

Їхав один хахол возом та волами. Йому на зустріч іде салдат. Порівнялись. Той салдат і каже: "Хочешь, дед, я тебе сделаю смех і горе?" Дядько поцікавився, спинив воли; Як же ж то він буде робити "сміх і горе"? Салдат сказав скинути колесо, вийняв свого "дурмана" та як засатарить у ступку! Дід регочеться, аж об поли б'ється. Коли дивиться ступка лопнула й колесо розлетілось на дві половинки. Дід тоді вплач. Плаче й сміється. Треба ж їхати якомсь додому. Поїхав на трьох колесах, а ося кінцем оре землю. Салдат пішов далі. Приїхав хахол додому, розказав усе своїй бабі. А та як почувла, який у салдата салдобоядло здоровий, та й її закортіло його спробувати. "Та чого ж ти не привіз його додому, те ж мій брат!"

Дід подумав, що й справді таке, що то був бабин брат, поїхав, догнав, привіз до себе додому. Вечером баба послала дідові на печі, а сама лягла з "братом" біля припічка. Вночі дід заснув, захріп. А баба з солдатом поближе полягали, щоб тепліше було. Солдат як засуканив бабі, вона аж крикнула, аж застогнала. Дід прокинувся: "Чого ти стогнеш, бабо?" "Та це брат сказав, що наш батько вмерли". Солдат ще як заправторить по самі яйця. Баба як закричить. Дід знов скрізь сон питає бабу: "Чого це ти, бабо?" "Та це брат сказав, що вмерли й мати". І так усю ніч. Баба все видумувала, що "вмерли" то брат, то сестри, то невістка.

Ранком зібралися випровожати за село. Баба й солдат пішли трохи вперед, полягали. Солдат зняв картуз, надів бабі на ногу, а сам почав "хитати" бабу. Нога хитається з картузом, а дід думав, що то вже прощається солдат (те двоє були далеченько впереді, а вона за паством дідові гаразд не видно було) та в сльози: "Прощай, прощай, браток, звиняй, що я тебе не впізнав".

Чув якось від Максима Свир. Романчука, с. Копалі Павлоградської округи.

І НАЇВСЯ

Ішов солдат у відпустку додому. Іде вулицею, а так близько над дорогою стояла хата. Він заглянув у вікно, коли жінка і чоловік вечеряють. І жінка така розкошна, що він і надумав її виїбати.

Заходить у хату: "Здразтуйте!" "Здоров" - йому кажуть. "Ви, дядьку, вечіраєте, а як подивитися з вулиці, то ви єбитесь!" "Та ну що ви!" "Ось подіть подивіться!" Дядько згодився. Посадив солдата на своє місце, а сам пішов під вікно - справді, їбуться! Увіходить він у хату. Тільки він до

хати, а салдат з жінки. Сів і вечеря. "Їбетесья", - каже дядько. "Ану підіть ще подивітьсья".

Дядько пішов. Тільки дядько з хати, салдат на своє місце. Дядько прийшов під вікно, дивитьсья, і в верхню шибку, і в нижню - їбутьсья! Тоді стояв, стояв, потім - трах по шибці кулаком. Просунув голову кроз шибку, та й каже: "Так ви і справді їбетесья!"

1929, Прилучино

МОСКОВКА І СОЛДАТ

Одна московка посеред двора мила діжку і ножем її оскрібала. Вона підтикала свій сарафан до пояса, а підтячка в сорочці була коротка. Пиртнулась вона в ту кадешку, а сраку одтобурчила до воріт і вся снасть у неї була видно.

Ішов по вулиці салдат, зайшов у двір, хотів попросити води попити. Побачивше таку картину, підійшов до неї, схопив за плечі і почав її шморгать. Московка почала кричати: "Пусті, акаянний, зарежу! Зарежу! **Апалсу**й твою кожу зареежу!"

А як уже допикло їй, забрало, тоді вона уже упів голоса каже: "Пусті, служівай, а то я табе калодочкой по лбу стукну".

Солдат кончив і подавсь.

Записав од Козлова Юхима Данил с. Кондратовка

ТЬОТКІН-ТА ВАНЬКА ПРЯШЁЛ!

Вбігає одна руська дівка до матері в хату:

- Мама, мама, тьоткин-та Ванька пряшел... Сапаги прянес...
Как ступайот нагой, а затем другой: "Нать вам, девки, три
капейки на конфетки... канфетку сдачі прінясіте".

Потім, як переказала, починає проситись піти з
Ванькой в ліс (то був двоюродний брат).

- Мама, я пойду с Ванькой в лес погулять...

- Дуня, не іді!

- Мама, я пойду!

- Нельзя, Дуня, не іді!

Довго дочка прохала, а далі питає:

- Мама, почему нельзя?

- Ти, Дуня, что-то потеряешь (натяк на ц...).

В цей час Ванька прийшов одвідати тітку і,
почувши таку розмову, впинився біля дверей:

- Мам, не потеряю!

- Нет, потеряешь!

В цей час зайшов Ванька і розмова дочки з матір'ю
припинилася. Поговорив племінник з тіткою, а потім і сам
прикинувся - словом, щоб тітка пустила Дуню з ним у ліс.

Пішли Дуня та Ваня в ліс. Коли вже трохи
закрилися від людського зору, Ваня трохи залишився
позаді, а далі й каже:

- Дуня, ти потеряла.

А Дуня до нього:

- Ванька, отдай..., отдай, что ты нашел...

- Дик ета, Дуня, надать на место положіть, - відповідає
Ванька.

- Ну ти положи ева на место...

Прісіли вона а далі й прилягли. Ну, Ваня не промах
був - загнав свого солдацького по самі яйця. Дуні
вподобалася ця гра - весела, сміється. Прийшли додому.

Дуня хвалиться матері:

- Мама, я не потеряла..., я била потеряла, дик Ванька нашол
і полажил абратно...

Мати злякано:

- Ета он тебя уйоб!

А Дуня не розслухала (їй почулося, що "він
памрьот").

- Наверна, маменька, памрет. Как палажіл он ета мне, а сам дрожіт весь, как осінов ліст.

Записав від Максима Свиридов. Романчука в с. Копанах Павлоградской округи.

І ЗАПХНУВ ЇЇ ЧЕСТЬ ПОДАЛЬШІ

Одна московка нагрушчала свою дочку: "Гляді, донька, ні гуляй подолгу, бірягі свою честь. Патеряіш честь-плохо табе будя."

Як раз під цей мент під вікном стояв хлопиць і слухав. Дівчина вийшла на улицю, до неї підійшов той хлопиць і каже: "Кулішка, ти вчера потеряла свою честь, а я поднял її". "Ванька, атдай. Ди атдай, а то міне будя матушка браніть". "Ладно, я прінясу, ана у меня дома".

З улиці він пішов до неї під повітку спать і каже: "Вот я принес твою честь, і чтоб ти її боля ні теряла, давай я заложу її табе поглубже. Лажісь."

Кулішка лягла, задубилась. Він на неї, і запхнув її честь подальші. Вимахав її добре, а потім сказав: "Ну, таперіча уже больше нікогда не потеряіш – ни вискочить".

На другий день Кулішка похвалилась свої матирі: "Матушка, я аднажди, било, потеряла свою честь. А Ванька паднял і запхнул мне поглубже, таперіча ана нявипаде". "Ах ти, дурочка безталковая! Ди йон табе обманул. Ти потеряла свою девічу честь!"

Записав од Руденко А. П. с. Кондратовка- 21. 11. 1944 г.

ВОНЯТЬ В ЦЕРКВІ

Один москаль в церкві стояв з боку барина і таким вонючим набздів, шо пан аж носом закрютив. Потім пан

обирнуся до москаля і пита: "Єто ти навонял? Признайся - 25 дам". А москаль подумав, шо пан 25 руб. гроший дасть і признався панові: "Єто я, барин, навонял. Я, барин, нідуже сильно воняю, вот мой сосед Ванька, тот ішшо сильнее может навонять". "Ну, приходіте, дам вам по 25".

Прийшов москаль з церкви, пообідав і пішов до сусіда Ванькі. Прийшов і хвалиться: "Ванька, я ниньче бил в церкві і, пизнатся, согрешіл - навонял. Возле міне стоял барін і услышал запах. За то, что сознался, посуліл дасть мне 25 целкових. Я сказал, что мой сосед Ванька может навонять ішшо жеще. Йон сказал, приходіте оба, дам по 25". "Єто, Грішака, ні плахоє дело, подзарябтаєм маленько, а калі же ми до яго пайдем?" "Да ідем завтра, поедім побольше кваску і пайдем".

На другий день, після снідання Грішака з Ванькою одправились до барина. Приходют туда, прислуга їх зустріла і пита: "Шо вам нужно?" "Ми пришлі до баріна, скажі яму, что бздеци прішлі". Прислуга пішла до баріна і доложіла, шо кузнеци прійшли. Барин сказав прислузі: "Пойді, скажі ім, что кузнецов мне не ненужно". Вона вийшла і сказала москалям: "Барін сказав, шо йому кузніцов ненужно". "Да ти ні так яму доложіла. Ти паді, скажі баріну, что бздяци прішлі". Прислуга пішла до барина і каже: "Барін, мужічки еті не кузнеци, я не поняла, а оні говорять, что оні бздеци". "Ага, тепер я знаю, кто оні, пусть ідут на конюшню, а атаману скажі, что я приказиваю всипать ім по 25".

Москалі пішли на конюшню і там місто гроший получили по 25 розок, і вже після того вони боялись вонять в церкві, вже близько ни становились коло барина.

Записав од Серіка Івана Фидотовича, с. Кондратовка, житель с. Угроїди.

БОЖИВСЯ, ЩО ВОЗЬМЕ ЇЇ ЗАМІЖ

Один парубок дуже полюбив дівчину. А вона, хоч і ни одганяла його од себе, а він їй ни нравився, так шо думки в неї ни було вийти за його заміж. Він щодня приставав до неї і казав, шо возьму тебе заміж нипримінно. В одну ніч він жартував з нею і дуже її роздратував. Він підлабузнивсь до неї і проколов їй цілку. При цьому він божився, шо возьме її заміж. На другий день вона похвалилась матирі: "Матушка, я Васяку обманула, сказала чо замуж пайду за яго, і дала яму, а будя сватать замуж - не пайду". "Дурочка, ди йон табе обманул, а ні ти яго!"

Записав од Руденко А. П., с. Кондратовка

КОВБАСА

Руски чоловік очам своїм ни віре, а нипримінно полапає руками.

Один армянин на базарі торгував ковбасами, капчною рибою і всякими продуктами. Підійшла до його одна баринька, взяла в руку капчону ковбасу і почала її лапачь та прижимачь. Армянин подививсь на неї і каже: "Покупай, калбас **харож**, нілапай, ана і так твердий, ето тебе ні хуй, толше ні будет".

Баринька засоромилась, пішла од його, ни купила. Підійшла друга, взялась за варену ковбасу і почала її мацачь. Армянин подививсь на неї і каже: "Покупай, калбас харош, толстий, какой іще тебе нужно? Сколько ні даві, іще толше не будет, ето тебе ні хуй."

Вона засоромилась, назвала його дураком і подалась, ковбаси ни купила.

Збоку армянина сидів руский, торгував рибою. Він став казачь армянинові: "Карапет, шо ти робиш, ти всіх покупатилів од себе одоб'єш, за цілий день нічого ни

вторгуйш і міні тормозиш торгівлю. Ти з покупателями обходься повежливіш. Всячеськи хвали свій товар предлагай всім, а так ни виражайся. Хай лапають, товар **шан** од того ни злия".

Карапет послухав. Підійшла третя бариня, товста та висока. Він почав хвалить ковбасу: "Бариня, покупай, калбас харош, свежій, вкусний, жирний. Колбас на все прігодний: харош для гості, харош самому скушать. Колбас будет харош і тем, у кого муж нету". Бариня нидогадалась, потребувала одрізати 200 грам. Карапет спитав: "У тебе муж есть?" "Нет." "Бірі колбаса больше, 200 грам будет короткій. Покупай 500 грам. Как раз буде по тебе".

Вона послухала, взяла 500 гр., бо дуже розхвалив ковбасу.

Записав од Руденко А. П. , с. Кондратовка

РУСЬКА ДАМА І АМЕРИКАНЕЦЬ

Один американський представитель їхав / Москві на автомобілі. Він сам був і за шофира. За ним учипилась руська дама. В путі машина остановилась, шось розладилось. Він поліз під машину справлять. Вона трохи подождала і собі полізла під машину. Там вона його соблазнила, зладила з ним. Він на неї і почав шморгать - забув, шо машина уже готова. Вона пихтіла, пихтіла і покатила. Американець так увлікся, шо ни замітив коли машина пішла. Підійшли до них мимо проходящі люди, думали, шо вони побиті. Городовий побачив і крикнув ім: "Что ви тут делаёте, машина ваша уже 5 минут как ушла!"

Записав 21/11 1947 р. од Руденко Оликсахи Павловни 46 р. , с. Кондратовка.

РАБОТАЮТЬ НА ДОМУ

В Москву приїхав представитель од Американської республіки. В розмові з нашим комиссаром він спитав: "У вас тепер домов терпимості нет, а как же тепер живуть у вас леді?" "Да у нас називають їх не леді, а бляді. Онi работають каждая у себя на дому".

Записав од Вельма Лар. Нікол., с. Кондратовка.

ШО ВИ ТУТ ДЕЛАІТЕ?

Один американський представитель приїхав по ділам диржави в Москву. Одногo разу їхав він по городу в автомобілі і сам правив машиною. З ним їхала русска дама. В путі машина остановилась, шось розладилось. Він поліз під машину справлять. Вона ждала-ждала, показалось їй, шо він там дуже довго возится. Полізла і собі під машину узнать, че скоро він наладе. Там вона його соблазнила, він зобравсь на неї, а про те й забув, шо розложину часть уже справив. Машина покаталась без сідаків. Люди збіглись дивитися, думали, шо їх машина подушила. Міліціонер підійшов до них і каже: "Шо ви тут делаіте, машина ваша уже 5 минут тому назад як ушла, а коло вас толпа народу собралась".

Записав од Вельма Лар. Нікол., с.
Кондратовка

ПОВ'ЯЗКИ НА ШИЇ

Один еврей провожав свою жінку на курорт. Як виряжав так він їй приказував: "Ти смотрі, Злата, мужчинам не позволяй нахальнічать. А еслі какой нахал позволить руку совать под юпку, так ти дальше повязок совать не позволяй".

Приїхала вона на курорт і там скоро познакомилась з мужчинами. І щоб глибше мужчини засували руку під юпку, вона ризинки щоразу придвигала вище. А уже, як далі придвигать їх уже було нікуди, так вона їх зовсім зняла і наділа на шею.

Товариш написав Пейсаху пісьмо, що його жінка гуля во всю. Пейсах приїхав до жінки на курорт, дивиться а у неї повязки не шеї. Він спитав її: "Почему резінкі оказались у тебя на шеї?" "А потому, что їх уже некуда било передвигать".

Записав 21/12 1947 р. од Руденко Оликсахи Павловни 46 років с. Кондратовка.

ПОЗАВИДУВАВ АРТИСТАМ

Один старий єврей позавидував артистам, що вони мало роблють, а виликі гроші получають. Одного разу, сідяче за обідом, він сказав своїй старусі: "Чуїш, Рівко, що я надумав?". "Кажі, я слухаю". "Жевем ми бідно, нуждаїмся, заробіток мій лидачий і ніхто нам ни помога. А щоб нам получить виликі гроші, давай ми виступим на сцену." "А шо ж ми там будем робить?" "Та ми совиршим половий акт і всі будуть з охотою дивитця". "А як же ти напишиш у афишах?" "А я напишу, шо буде поставлена любовна комедія". "Ни плохе діло ти, Пейсах, придумав, тіко я боюсь, шо зрителі заплещуть у ладошки і закричать "Браво! Браво! Біс!" А ти ни зможіш повторить, хвате з них і одного разу".

Записав 23 лютого 1948 р. од Руденко Оликсахи Павловни, 46 років, с. Кондратовка.

РІЗНІ РУБЛІ

Одна єврейка сказала своєму Абрамке: "Чуїш, Абрамка, ти каждую ноч лазіш на меня і нічево за ето ні плотіш; пріноси хоть по одному рублю каждый день. Прі нужде оні тебе жі прігодятся".

З того дня Абрамка почав приносить щодня по одному рублю. Вона устроляла на стіні копілку і туда складала свій заробіток. Чириз год Абрамка проторгувався, оказалось у його нідочоту тысяча рублів. Прийшов він додому і каже: "Рівко, мне ніщастя: я проторговался, у меня тысяча руб. нідочету, а я тебе наносіл только 360". "Ні печалься, Абрамка, найдем і больше тисячі". Тоді вона взяла копілку розбила її, з неї посипались рублі, трояки і пятьорки. Посчитали, там оказалось більше тисячі. Він тоді каже: "Откуда ето, я тебе пріносіл рублі, а тут оказалісь разние?" "Так я с тебя брала только по одному рублю, а сдругіх я брала больше".

Записав 23 лютого 1948 р. од Руденко Оликсахи Павловни,
46 років, с. Кондратовка.

СОЛОМОН, ТУШІ ВОГОНЬ!

Одна єврейка, як вийшла заміж, так ни раз ходила з своїм жинихом в ліс на прогулку. В полі їй доводилось бачить свиней з поросятами, коло кожної свині ходило штук по 12 поросят. Вона подумала, шо по стіко дитинчат і в женщины буває.

Проійшло девять місяців, єврейка заходилась родить. Діло було пізно вечиром, горіла лампа. Вона лижала на кроваті і од боли стонала і крихтала. А потім, як підійшов кінець, вона напнулась і дитина вилзла. Тоді вона як закричить: "Соломон, туші огонь, а то вони все повилазють!"

Записав 23 лютого 1948 р. од Руденко Оликсахи Павловни, 46 років, с. Кондратовка, больниця.

Примети

У одного жида було багато дочок. Одна з них на лице була красива, тіко ниохайна. Бувало, піде на двір - про себе сраки ни підотре. Один татарський князь украв її в свій гарем. Жид кинувся її шукать. Довго йому припало ходить по всіх городах і селах і ніде ни міг найти, а далі натрапив таки на слід. Зайшов він до татарського князя і потребував з його, щоб він одцав його дочку. Князь спитав у жида: "А які ж у твоєї дочки примети, почем ти узнаїш шо вона твоя?" "Я її одразу пізмаю. У неї повсігда срака в гівні". "А, коли так, так забирай її!"

Записав од Руденка А. П. с. Кондратова.

ВИРУЧИВ ДОЧКУ

У одного єврея було багато дочок і усі вони були красиві. Один багатий граф побачив їх і йому одна дуже понравилась. Граф приказав лакеям саме крашу украсте і доставить йому в гарем. Лакеї ухитрились схопить саму крашу єврейку і привезли до графа.

Єврей кинувся шукать свою любиму дочку. Їздив, їздив і ніде ни побачив, а потім він прочув од людей, шо якусь дівчину визли до графа. Він пішов до того графа і каже: "Оддайте міні мою дочку". "Я не знаю твоей дочері, у меня їх много і все одна на другу похожа. Ти скажі, какая у ней есть особая примета." "Моя дочка примітна - у неї повсігда жопа буває в гівні". "Забірай ей, такой мне ненадо!"

І таким чином удалось йому виручить свою дочку.
Записав од Руденко Оликсахи Павловни, 46 років, с.
Кондратовка 19/12, 1947 р.

ДАРОМ ВІДПУСКАЛА

Один молодий єврей Мойша жинився на Сарочке. Одного разу уже на дьятому місяці Мойша заходився біля Сарочки, вона в кухню, він за нею, вона в спальню - він за нею, і одно пристає до неї, щоб лягла. Вона тоді й каже йому: "Что ти, Мойша, мне нельзя, я скоро родить буду. На тебе 20 р. да найди себе порядочную женщину".

Мойша пішов до її подруги Рівки, договорився з нею за 5 руб. Вдовольнився і пішов додому, приніс Сарочке 15 р. здачі. Вона каже йому: "Ти, Мойша, наверно нашел непорядочную". "Нет, я нашел хорошую". "Скажи какую, я ничего не буду иметь". "Я с Ривочкой". "Ах, какая она гадкая, взяла деньги. Как ее муж нуждался, так я ему даром отпускала".

Записав од Руденко Оликсахи Павловни, 46 років, с.
Кондратовка.

У ТЕБЯ ЛУЧШИЙ

У одного єврея був син Мойша, годів 16-ти. Мойша вночі заходив до прислуги і приставав до неї, хотів підлабузниця до неї. Прислуга заявила хазяйці, що до неї пристає Мойша, ни дає їй спокою, і як він і на далі буде її тривожить, то вона нибуде в них жить. Єврейка рішила сказать своєму мужу Лейбу. Він посовітував свої жінці

поміняється містами з прислугою, щоб удостовіритися, чи правду каже прислуга, що до неї приходить Мойша.

Настала ніч, єврейка лягла на постіль прислуги, а прислугу уложила на свою кровать, так як опівночі Мойша зайшов у кімнату до прислуги і направився до її постелі. Мате лижала, мовчала, вижидала, вижидала, що він буде робить. Мойша підійшов до постелі, полапав - лижить хтось мовчки. Він тоді, ні довго думавше, осідлав її і задвинув як полагається. Вона ні стала пручатися, подумала собі, що він ні буде знати, що був на матирі.

На цю пору Лейба ішов на перевірку, а вона йому каже: "Кончай, кончай, Мойша, у тебе лучший папіного".

Записав од Руденко Оликсахи Павловни, 46 років, с. Кондратова.

НАКАЖИ МЕНЕ

Один молодий єврей Мойша посватав баришню таку, котра виховувалась так, що ні знала, для чого у неї між ногами ямка. Вона думала, що вона учеплина тіко для того, щоб з неї пісять.

Уже в день свальби Мойша пішов з молодою пройтися по саду. Стали вони виходить з двора, а півнінь стрибнув на курицю і почав її душити. Вона спитала Мойшу: "Что ето пітух делаеть?" А він каже: "Да ето он наказуєть ей за то, что она пукнула".

Ото вони пройшлись по саду потім зайшли вони в бесідку і усілись там на лавочці. Там вони любезничали, обнімались, цілувались. У неї кров заграла, їй дуже захотілось. Вона тоді й каже йому: "Мойша, я пукнула, накажі мене". Мойша догадався, чого їй треба. Повалив її на лавочку і наказав, як полагається. Після того вони ше посідили кілька філин, вона знов йому каже: "Мойша, я

пукнула." Він знов почав її наказувати. І ото він разів шість на неї лазив, все наказував. У Мойші пиристав вставати член. Трохи згодом вона в сьомий раз заявила йому: "Мойша, я пукнула, накажі мене". Тоді Мойша сказав: "Хоть ти й пукнула, і хоть усерись, а я больше не могу".

Записав 27/07, 1946 р. од Руденко Вячеслава Яковлевича, 22 років с. Кондратова.

ОБРИЗАНИЙ

Один руський парень влюбився в єврейку. Йому предложили прийняти єврейську віру. Він принужден був погодитися. Совершили над ним по закону Моїсея обрізаніє і тоді він жинився. А крестика він ни скидав з шеї. Пішов він в купальню, там його товариші були. Вони побачили крестик і кажут: «Шож ти прийняв єврейську віру, а крестик носиш». "Так це я для того ношу, щоб показати Руському Богові, як прийде на землю. А як прийде єврейський Бог, так я йому покажу хуя, він буде бачить, шо я обрізаний".

Записав 17/04, 1943 р. од Руденко Вячеслава Яковлевича, 18 років, с. Кондратова.

ВСЯ МОКРАЯ

Один коваль жинився на єврейці. Він щодня працював в кузні з ранку до вечира і за день так умаїтся, шо вечиром довго ни сидів, а як повечеря, так і ляга спати, і тіко шо ляже, уже й захропе. А уже зорькою проснеться і підлабузнитися до жінки. Вона була нидовольна на його, бо їй хотілось з вечира вдовольнитися, і він спав.

Вона подала на його Суд. На суді спитали її: "А какая для вас разница получите удовольствие, с вечера ілі утром?" "А как же, утром мне нужно ідті на базар, а я вся мокрая, зябну".

Записав 20/10, 1946 од Руденко Оликсахи Павловни, 46 років, с. Кондратова.

ЦИГАН ТА ЦИГАНКА

Один циган та циганка йшли на ярмарок. Коли діходять до річки дивляться - рибалка ятері ставить. От циган почав гукати:

- Дядьку, дядьку, йдїть, перевезїть!

- Рибалка послухався і підїхав. Дивиться рибалка на циганку, а вона дуже красива. Він і придумав: "Вїзьму саму циганку, а циган хай на березі залишається". Так рибалка і зробив.

- Циганка сіла, рибалка враз човна відпихнув, а циган залишився на березі. Вони вдвох поїхали. А рибалка з циганкою почали робити злягання. Циган як побаче, як крикне:

- Крути сюди, верти сюди.

А циганка йому з лодки відмовляє:

- Хоч крути, хоч верти, а не попав як ти!

Записав цей анекдот Коробка Ніл в с. Градизькому, Кременчуцької округи 15. XI. 1929 року від Постола Степана, 23 роки, малописьменний, він чув від інших хлопців. Виключно цей анекдод переказується в народі з уст у вуста, особливо серед молоді.

ЦИГАН І ПІП

Один циган найнявся до попа в робітники. Він був красивий, рослий, кучірявий. Попада спитала: "Як тебе звать?" "Мене звать "Дири мене тут", Спитала його попова дочка: "Як тебе звать?" "Мене звать "Свирбить". Потім спитав піп: "Скажи, як твоя фамілія, мення і по-батькові?" Циган сказав: "Моє мення, по батькові і фамілія "Довге дячки, накидайте двері на крючки, всіх прилигаю".

Ото він пожив там з півгода і ухитрився підлабузнитися до попової дочки, а потім побував і на попаді: вона ни знала, думала, шо піп, а опісля розібрались, шо то був циган. Вони ладилися за цього його прогнать.

Циган догадався, шо його хочуть прогнать, постарався обокрасте їх і гайда. Циган далеко ни пішов, а найнявся до пана в другому селі. Пан на якийсь празник здумав поїхат до церкви. Барин позвав цигана, вилів йому подать коний їхать до церкви. А циган каже: "Барин, я туда ни поїду, там піп дурак". "Ти слухай і виполняй то, что тебе приказують!" Циган пішов, запріг коний в бричку і поїхали вони до церкви.

Барин став на видному місті, а циган став ни далеко од дверей. Попова дочка побачила цигана і шепче матирі: "Мамо, Свирбить". "Почеші, доченька, да стой молчі". Трохи згодом попаді прийшлося оглянутя назад і побачила коло дверей цигана. Тоді вона крикнула попові: "Батюшка, дири мене тут, скорей," Піп вийшов з вітваря і побачив цигана, та як крикне: "Дячки, накидайте двері на крючки, всіх прилигаю!" Люди всі хлинули з церкви і барин вискок, і вилів циганові подать коний.

Дорогою пан сказав циганові: "Правду ти казав, шо піп дурак".

Записав 17/08 1944 р. од Соколова Захара Огейовича, 45 років с. Кондратовка.

НАШАРМАКА

Один заслужонний генерал, старий холостяк згадав свою молодість, нарядився, причипурився, взяв з собою динщика і одправився в першокласний бардак. Там він одкупив собі самий кращій номер, заплатив 50 руб. Підчипив собі саму кращу баришню. Набрал разних вин і дорогих закусок і пішов з нею в №.

З початку вони випили добре і закусили, у генерала кров зашивилася. Полягали вони на койку. Генерал почав шивилить свого члена а він ни встає. Вона лижала уже напоготові, а він ніяк його ни роздратує. Уже разів скіко поціловав баришню, ни помоглося. Генерал розсердився і скомандував: "Стать во фронт! Слушай команду. Раз, два, трі: стой! Рукі по швам! Слушай, нігодяй, подвергну домашньому аресту на 3 дня. Пріказую: поднімісь, возьми под козирьок. Слушай, мерзавец, поставлю под ружье с полной вкладкой!" А член його ни з міста, як матузок висів.

А динщик стояв під двирьми, все підслухав, а потім сховався. Баришня баче, шо з генерала діла нібуде, піднялась та й каже: "Дісціпліна ваша нікуда негодна, подчиненние не слушають вас. Ідемте лучше выпьем да закусім". Генералові стидно стало, він наскоро одігся та ходу додому, ни став і динщика шукать.

Динщик був паринь красивий і ниглупий. Він замітив, шо генерал од баришні удрав, підійшов до дверей, постучався. Вона одкрила двері і спитала: "Шо вам угодно?" "Я приходив з генералом, котрий був у вас, так він міні поручив занят ваш №". "Ладно, заході". Вона, будуче роздратованою генералом, рада була й рядовому.

Динщик там добре випив, закусив і з баришнею вдовольнився, скіко хотів. Динщик ішов додому і розмишляв: "Спасибі генеральському хую, шо спасував - получил я всі удовольствия і нашармака".

Записав од Козлова Е. Д. с.
Кондратовка

ПРОМИЖУТОК

Один офіцер лаяв динщика за те, шо він пішов кудись і забарився там: "Нігодяй ти, жопа ти, пізда ти!" Динщик мовчав, а далі каже: "А ви, ваше благородіє, ни се, ни те". Офіцер задумався, шо це значить, ни се, ни те. Спитав він у фитфебеля. Він йому сказав: "Так називають проміжуток, котрий находиться між сракою і пиздою".

Записав 10/05, 1946 р. од Соколова Захара Огейовича, с. Кондратовка.

ПРОГАДАЛА

Одна баринька замітила, шо пізно вечиром до прислуги хтось приходив. Дождавшись ранку, бариня підозвала прислугу і почала їй давать натацію: "Ти, Маруся, нісмей нікого по ночам прінімать. Тут будуть бродить разние проходімци, оні нас обворують і можуть побіть нас". "Я, бариня, нікого ни пріймаю." "А вчера хто бил? Я слишала все!" "Та то мій кум з нашого села, він служе дворником в земські управі. Він нидавно був дома, так приходив сказать, шо міні мате пириказувала". "Ну, смотрі, Маруся, чтобы с етого дня в нашем дворе посторонніх лиц і нога небила". "Слушаю, бариня".

Чириз кілька днів бариня знов замітила, шо до прислуги хтось ходє. Дождавшись ранку, бариня призвала прислугу і почала: "Ти почему, Маруся, не ісполніла моего пріказанія? Я тебе говоріла, чтобы в нашем дворе посторонніх і нога не била, а ти снова прінімаіш". "От хрест

Божий, бариня, нікого нібуло!" "Не врі, говорі правду, а то без расчета випровожу і гроша не заплачу". "Чим хочете, бариня, побожусь - у нашому дворі за цілий тиждень і душі посторонніх нібуло", "Вреш, я слишала. Вчера хто у тебе бил?" "Та то заходив барин, подивився, чи нима кого постороннього". Бариня тоді подумала: "Прогадала я, напрасно я запритила ходити постороннім, хай бе ходив до неї кум, а тепер на pewno ходе до неї мій муж".

Записав од Козлова Е. Д., с. Кондратовка.

МАСЛО

Одному панові товариші підсміхали, шо до його жінки ходе любовник. Йому ни вірилось, а все ж таки кортіло дознать, че правду вони кажуть. Задумав він її провірити.

Одного разу визвали його в город на дворянське собраніє. Пирид виїздом він взяв двоххунтову гирю і під кроваттю причипив її до пружинного матраса. Під ту гирю поставив горщок смитани. Він приспособив так, шо гиря буде вмочатися в смитану. Ото він устрояв таку ловушку і поїхав. На собранії він побув днів три. Приїхав додому, кинувся подивитися під кровать, че гиря була в смитані. Коли подивився в горщик, а там за місто смитани оказалось масло.

Записав 14/10, 1947 од Ілляшенко Івана Ягоровича, 56 р., с. Кондратовка -у больниці фершалом.

ДУНІН КОМПРЕС

Один поміщик свого сина поручив доктору виховати так, щоб він ні знав що йому потрібна жінка. Дочка взялася: робила йому компреси і давала йому якісь порошки пити, щоб у нього ні було збудження. Дочку ні необхідно було відлучити днів на три. Він поручив панича приглядати санітарці. Санітарка збурила хлопця замість компреса дала йому спробувати гарячого компреса. Паничеві дуже сподобалося. Приїхав дочка, почав прикладати йому компрес, а він каже: "Протилежний ваш компрес, у Дуні кращий компрес".

Тоді дочка відмовилася його виховувати.

Записав 15/11 1947 р. од Руденко Олексихи Павлівни, 46 р.
с. Кондратовка.

БОРОТЬСЯ З ПРИРОДОЮ НІ В СИЛАХ

Один поміщик задумав виховати свого сина так, щоб він до зросту літ ні знав, що йому потрібна буде жінка. Коли наступив синові 14 год, так він поручив його одному дочку, щоб він слідив за ним, і щоб ні допускав до того, щоб у сина хер надручався. Коли треба, щоб прикладав холодний компрес, або давав які-небудь порошки або пиття, тільки щоб у сина ні було тяги до дівчат, щоб хер ні вставав. Поміщик пообіцяв за це велику плату. Дочка погодилася.

Проїшов год, проїшов другий, поміщиків син все більше і більше хвилювався, рвався до дівчат. Дочка давала йому заспокоїтельні порошки і прикладав до хера холодний компрес, тільки щось мало помагало. Усмирився ні на довгий час, а потім знов хвилювався. Бувало ночу схватиться і

біжить сам ни зна куда. Одного разу дохтарю вкрай нужно було одлучиться - поїхать в город по важному ділу. На час одлучки він поручив слідить за паничем санітарці Дуняші. Санітарки знали, од чого панич лічиться.

Ноччу панич схопився і біжить до дверей. Дуняша прихопила його, і щоб ни морочитися з компресами, рішила успокоять його собою, бо їй інтересно було попробувать з паничем. Ото вона взяла його за попереk і повила до постелі. Лягла з ним і дала місто холодного та свого гарячого компресу. Паничеві понравилось.

Приїхав дохтарь, прихопив його і каже: "Куда ти? Погоди, ми зараз тибі приложим холодний компрес", "Ни хочу я холодного компресу - міні Дуняша давала гарячого. Дуняшин компрес міні понравився!"

Дохтарь пойняв, в чим тут діло, вирнув поміщикові сина і сказав: "Ни хочу я вашої виликої плати: далі боротся з природою я ни в силах!"

Записав од Руденко А. П., с. Кондратовка.

ФАРТУШОК

Купався один пан в купальні і там забув трусики. Прийшов він додому, скинув пінжак і брюки. Дивиться, а він голий, без трусиків. А він мав звичай дома все літо ходить голий, в одних трусиках. Жінка побачила і каже: "А де ж твої трусики?" "Та забув в купальні." "Ну возьми Лідочкин фартушок, підпирижись ним". Він взяв той фартушок, підпиризавсь, закрит своє грішне тіло. А на тому фартушку були вишиті слова: "Рости на утешеніє маменькі".

Записав од Руденко А. П., с. Кондратовка.

МАДАМ І МАДМУАЗЕЛЬ

Одного разу на жіноче зборище забралась одна баришня, вона була трохи придуркувата. Там жінки називали одна другу "мадам", а баришню називали "мадмуазель". Вона ни хотіла, щоб її так називали, їй хотілось, щоб її називали "мадам", а ни знала, яка причина цьому. З зборанія вона вийшла на прохолоду в садок, там вона побачила одного парнягу - сидів на лавці. Вона підійшла до його і пита: "Скажи пожалуста, почему всіх женщин називають "мадам", а мене називають "мадмуазель"? Я хочу, щоб і мене звали "мадам". "Це діло я можу поправить. Ідем, сядем на травку." Сіли вони на траву, він, ни довго думавши, повалив її і вимахав. Та тоді й каже: "Ну, тепер і ти "мадам".

Вона тоді знов увійшла на те зборище. Жінки почали називать її "мадмуазель". А баришня і каже: "Ви ни називайте мене "мадмуазель", тепер і я "мадам". "А, так ти уже замужня! Поздравляем тебе з законним браком!" "Нет, я ни виходила заміж, а в саду мене вимахав Петька раком".

Записав од Руденко А. П., с. Кондратовка.

НЕ БРАКОМ, А РАКОМ

На женському зборанії була тіко одна баришня, а всі останні були женщины. Женщин там називали "мадам", а баришню називали "мадмуазель". Баришні ни нравилось, що її так називають. Вона спитала у одного кавалера: "Почему ето всех женщин називають "мадам", а меня "мадмуазель", а я так не хочу." А він каже: "Ідем в сад, я ето дело поправлю". Пішли вони в сад, кавалер нагнув її і чириз задницю вимахав і сказав їй: "Тепер і ви "мадам". Вирнулась вона в збораніє, її знов називають "мадмуазель". А вона

каже: "Нет, теперь я "мадам". "Значить, вы обручились законным браком?" "Нет, в саду с Володей раком".

Записав 19/05 1946 р. Яковлевича
21 р., с. Кондратовка, од Руденко
Вячеслава

НІЧНИЙ ГОРЩОК.

Одна бариня найняла собі нову прислугу. Дівчина була хоч і моторна, а нидогадлива, бо в деревні вона нічого такого ниробила, що припадало робить тут у панів. Наступив вечир, бариня й каже: "Ти, Дуняша, постелі постель і тогда поставіш под кровать генерала". Дуняша послала постіль, взяла с комода статую генерала Кутузова і хотіла поставити під кровать. Совала, совала, а він ни підходе, дуже високий. Дуняша пішла до барині і каже: "Бариня, что делать, генерал під кровать нипідходе". "Не может бить, где ти его взяла?" "Та я взяла того, шо на комоді стояв". "Ах, какая ж ти недогадливая, возьми он там в коридоре, в уголочку стоить".

Записав од Сергійк Олени Олексійовни с.
Кондратовка

ОКО ВІДІТ

Одного разу Пушкина пригласил на свальбу богатий купец. Під кінець свальби всі гості, які там гуляли,

принесли молодим подарки - хто що придумав: хто матерії на плаття, а хто на костюм і т. д.

Приніс і Пушкін подарок: фаянсовий красивий ночний горщик з кришкою. На дні в тому горщику намальоване око і надпись: "Око відить, да зуб неймет". Він поставив його на стіл - там, де і всі клали свої подарки.

Записав од Руденко А. П., с. Кондратовка

СЛУХ І ДУХ

Одного разу Пушкин був у якогось вільможного пана в гостях. Після закуски всі хазяєва вийшли на балкон, а Пушкин остався в комнаті, читав якусь книгу. На балконі заанімались хто чим. Хто на гитарі бринькав, хто співав, хто читав. А Пушкин тим часом заліз в закритий диван і лижить там, ни ворушиться.

Хозяєва увійшли в хату, кинулись - Пушкина нима. Вони сюда, туда нима ніде. Думали, шо він вийшов надвір. Ждали-ждали, нима. Хазяїн тоді й каже: "Шо за причина, куда він дівався: ні слуху, ні духу - як у воду канув!"

Пушкин тоді в дівані перднув і почав вилазить з того дівана і прмовив: "От вам єсть слух і дух".

Записав од Козлова Егор.
Дан.,с.Кондратовка

ТРИ ЗВІЗДИ

Одного разу Пушкін сидів на балконі з трьома баришнями. Баришні почали до його приставать, щоб він

нидумавше сказав їм шо-небудь у рифму. З початку він одмогався, а далі і каже: "Ну ладно, слухайте, да не обижайтесь:

На небе видни три зvezди –
Сатурн, Нептун і Венера,
А на балконе - три пизди
Огромного размера.

Записав од Руденко В. Я., с. Кондратовка.

З ДОСАДИ

Одного разу художник Репін зайшов в ресторан пообідать. Сів за стол, а обід іще не готовий був. Йому надоіло сидіть біз діла і з досади на скатирті намалював кучу гівна, і так іскусно получилась, наче як жива! Обіду дождидать ни став, піднявсь і пішов.

Трохи згодом в ристоран зайшов богатий купец. Він подивився на ту картину і пита у хазяїна ресторана: "Хто ж намалював цю картину?" "Та я ни бачив, хто малював, тут сидів художник Репін". "Продай міні цю картину." "Ні, не продам!" Купець самоправно забрав ту скатирть, вийняв 500 руб гроший, положив на стіл, завирнувсь і пішов. Хазяїн ресторана остався доволен і подумав: "От дуринь, за скатирть з кучою гівна заплатив такі гроші, а шо б він дав, якбе була ни намальована, а куча настоящего гівна". Ото він взяв другу скатирть, заслав стіл і навирнув на ту скатирть вилику кучу. Подививсь на неї і подумав: за цю картину довжні тисячу карбованців дать.

Зайшов у ресторан полицмейстр, як глянув на стіл, а там куча гівна і вона, бо ще була свіжа, ни захолола. Полицмейстр зарипитував, потребував хазяїна. Хазяїн

ресторана миттю явився на зов. Полицейстр надавав йому по морді і оштрафував його на 300 карбованців.

Записав од Ільяшенко Ів. Ег., с. Кондратовка.

ПРИЧИНА ПРОСТА

Ішли два професора мимо кабака. Там взялась п'яна старушка задублина. У неї голова була біла, сіда, а коло манди волос темний. Професора останувились і почали між собою росуждать: "Почему ето так, голова седая, а там волос тьомний?" Один каже: "Да ето потому, что там для волоса больше пїтанія, а на голове мало соков".

На цю пору ішов мимо них мужик. Почувше їх розмову, спитав: "На шо ви тут дивитесь? І чого ви спорите?" "А вот посмотри, почему ето так, что у старухі голова седая, а манда темная?" Мужик і каже: "Та тут причина сама проста. З волоссям чоловік родиться, а манда оброста на 15 году од роду, так шо манда на 15 років молодша од старухи".

Записав од Руденко А. П., с. Кондратовка

ПЕРЕНЕСЕТЕ!

Одна гімназистка в школі писала під дїктовку. І їй припало в кінці страниці писать слова парикмахер, так шо кінець слова "хер" приходилось пириносить на нову строчку. Вона сомнівалась, че можно пириносить, че ні. А далі рішила спитать в учителя. "Васілій Іванович, что, можно "хер" перенести?" "А сколько вам лет?"- спитав учитель. "Мне 16 лет". "Свободно перенесете."

Записав од Ільяшенко Ів. Яг. С. Кондратовка 19/10 1944 р.

РОТИКИ

В одній гімназії на екзаменах піп по закону божому спитав одну гімназистку:

- Скільки у тебе ротіков?

- Два.

- А где оні?

Вона показала на рот і між ноги.

- А какой із ніх старше?- спитав він.

- Вот етот, - показала гімназистка на манду.

- А почему? - спитав піп.

- Да потому что он з бородкою.

Далі піп спитав у другої гімназистки:

- Скільки у тебе ротіков?

- Два, - одвітила вона.

- А где же оні?- спитав піп. Вона показала рот і на манду.

- А какой же із ніх старше? - спитав піп. Вона показала на рот.

- А почему?- спитав піп.

- Да потому что у него уже зуби прорезались.

Піп тоді спитав третю гімназистку:

- Скільки у тебе ротіков?

- Два.

- А где оні? - спитав піп. Вона показала.

- А какой із ніх старше?- спитав піп.

- Вот етот,- показала вона на манду.

- А почему? - спитав піп.

- Да потому что он целую ноч соску сосал.

Записав од Руденко Вяч. Як., с. Кондратовка.

РОТИК

Один лікарь кілька років до самої старості працював в больниці по дитячим хворобам. І він так привик до такої праці, шо йому і в сні снились діти і на яву ни раз мерещились пирид очима.

Потім пиривили його в генікологічний відділ. Там йому довилось лічить женщин і заглядать їм в манду. Одного разу він лічив женщину. Закотив їй спідницю, кинувсь до манди і по привычці думав, шо то дитячий рот та й каже: "Роззяв, деточка, ротік скажі: А- а- а!"

Записав од Ільяшенко Івана Ягоров., с. Кондратовка.

НАПНАЛАСЬ НА СУК

Одна женщина прийшла в больницю полічится, у неї живіт заболів. Лікарь спитав у неї: "А після чого він у тебе заболів?" "Та я напналась на сук і опісля того заболів".

Лікарь обглядив її кругом, а потім сказав: "Ни криви, молодайка, душою. Коли ти напналась на сук, так тепер дожидай чириз 9 місяців сукину доч або сукиного сина."

Записав од Вельма Л. Н., с. Кондратовка.

ВРОЩОТІ

Вивіз на ярмарок дядько гуси. Коли підходить пані така пишна: "Сколько стоїть цей гусь?" "Один раз,"- каже дядько. Пані згодилась. Зайшли вони в одні суточки, а там так було понасирано, пані лягать незгодилася. Дядько прослав кобиняк і ліг. А вона зверху. Він виїбав її, яко

зумів. Вона й каже: "Давай гусь". А дядько каже: "Завіщо, хіба я вас їбав? Ви мене. Дай ще раз, та й годі". Зайшли вони в другі суточки - там було трохи чистіше. Пані згодилась лягти. Дядько виїбав добре. Пані й каже: "Давай гусь". А дядько каже: "Завіщо? Ви мене раз виїбали і я вас раз - і врощоті!"

Записав від Сисуна Івана, 19 років. Прилуччина, 1929.

РОЩИТАЛАСЬ

Одна жінщина ухитрялась нашармака. Одного разу вона купила в магазині ботинки, а гроший нехватило. Вона тоді каже приказчикові: "Ідем со мною ко мне, я дома доплачу". Він довірився, согласивсь, пішов з нею. Вона його соблазнила і злагодила з ним. Він побував на її і запачкався в уголь. Він зліз з неї, а у його сорочка на животі чорна. Він спитав у неї: "Что ето значить?" "Ізвіняюсь, ето я расчітывалась за уголь".

Записав од Руденко Оликсахи Павловни, 21/10 1947 р.,
с. Кондратовка.

БОЛЬШОЕ, КРАСНОЕ, ДЛИННОЕ

Одна баринька раненько пішла на базарь, а нянька з дітьми осталась дома. Хазяїн проснувся, йому дуже захотілось. Він підлабузнивсь до няньки. Повалив її на кровать і вимахав. Дівчинка, років 5, підгляділа, як він з няньки злавив.

Баринька прийшла з базарю, принісла курицю, зарізала і почала патрять. Розчинила курицю і витягла з неї потроха. Дівчинка підійшла до матері і почала питать: "Ето что?" "Печенка". "А ето?" "Пупок." "А ето что?" "Ето сердечко." "Какое ж оно маленькое, а папа витаціл із няні большое, красное, длінное".

Записав од Руденко В. Я., с. Кондратовка.

ВИШНІ

Один мужик на базарі украв селезня і сховав його в матню. Потім підійшов до однієї торговки випить пива. У торговки під полкою стояла миска з вишнями. Селезень висунув з матні голову і почав хватать вишні. Торговка побачила і сплиснула руками і каже: "Зроду ни чула й ни бачила, шоб хуй був з ротом і їв виши".

Записав 16/05 1946 р. од Руденко Вячеслава Яковлевича, 21 року, село Кондратовка.

БУБЛИКИ

Одна женщина почула, шо у Панькового Івана виликий довгий хуй. Вона тоді почала коло його завилювать. Ото вони зладили, вона каже: "Я так нидам, у тебе дуже довгий". "Я надіну на його бубликів, шоб ни на весь задвинуть". "Як шо так, то я согласна".

Він надів на кляпа три бублики. Вона лягла. Ото він почав її шморгать. Їй захотілось, шоб він глибше задвигав. Та й каже: "Ти, Іван, один бублик скинь". Він скинув. Трохи згодом вона знов каже: "Ти, Іван, скинь другий бублик". Він скинув другий. Чириз минуту вона знов каже: "Скинь третій бублик". Він скинув. Під кінець її стало забирать, вона тоді

каже: "Скидай всі". А він тоді каже: "Та доки я буду скидять
- уже нема, у мене ни пікарня".

Записав 11/04 1946 р. од Соколова Захара Огейовича, 45 р.
с. Кондратовка.

УВІЙШОВ

Один піп, вдівець, був дуже старий, у його член був довгий, а уже ни твердо стояв, гнучкий був. Одного разу він зладив з одною старухою. Поліз він на неї і почав задвигать. Член його загнувся пополам і він його запхнув зогнутим пополам, а кінець уткнувся йому в сраку. Піп тоді спитав бабу: "Ну шо, він тобі увійшов?" "Увійшов." "І міні увійшов!"

Записав 11/04 1946 р. од Соколова Захара Огейовича, 45 р.,
с. Кондратовка.

ЗА ЧОГО МОНАХ ЗАХОДИВ

Прийшов монах до лікаря, каже:

- Я слабий у середині.
- Треба вашу мочу побачить.

Той налив з себе у генорала, а наймичка не знала та й випила. побачив, схопився за голову та:

- Що ж це ти наробила?
- Нічого...

Узяла й налила з себе... От лікарь попробував мочу й каже:

- Ви, отче, вагітні...
- Ой, лелечко, і казав же я отому каторжному гумену не шморгать мене в с..., бо заходю... Він не слухав, а тепер- ба!

Житомирський у., від Ів. А. Бондаренка, записав у 1897 р.
В.Г. Кравченко.

І МАТЬ ВАШУ

Це діло було в одному селі на Кацапщині. Була в їх церква в честь мучеників Маковеева. Ото ж, пип починає править:

- Как не било не неба, не землі, тогда стоялі большія плетні.

А наш брат, українець, стоїть з боку та й каже:

- А в що ж кілля били?

Як почув це пип:

- Я ж вєдь вам говоріл, чтоб в церкві не било ні одного хахла. Сейчас же вигнать его вон!

Вигнали, починає він знов:

- Святие священномученікі, семь братьев Макавеев, і мать вашу, і мать вашу...

А хахол стоїть з боку да й каже:

- Що, може пр...бу?

- А чтоб тебя гром скапонул, козліная ти борода! Дурак ти, осьол ти! Я ж вам говоріл, чтоб ні одного хахла здесь не било. Ну, сегодня кончається.

Оттак і досі вони не кончили служби божої.

с. Тужівці Іченського р-ну, 1928 року.

ЯСНО ВИМОВЛЯ

Один чоловік багато ззів kwasолі. У його в животі сперлись гази. Тирпїть не можна було, кишки роздирало. Пішов він у больницу. Там йому лікарь заложив в сраку 2 пальці, він запирдів. Згук пирдіжа получився похожий на слово протопоп.

Одного разу він зустрівся з протопопом і ни зняв шапки пирид ним. Протопоп і каже: "Шож ти, раб божий, не сказав „здрастуй”. Ти знаїш хто я. Я ни простий батюшка, а протопоп". А мужик і каже: "А! Тепер і я буду знать. Моя срака ясно вимовля: "Протопоп".

Записав од Ілляшенко Івана Ягор. с.
Кондратовка, 19/11 1944 р.

ХОРОШИЙ СТРУМЕНТ

Один молодой паринь грав на мандоліне. Ішов мимо піп і остановився послухать музику, а потім каже: "Люблю я музику. Хороший музикальний струмент мандоліна". "Да, батюшка, вона хороша, тіко названіє її ни хороше". "Почему ни хороше?" "Та по-нашему получаїться однаково: шо сказать пиздоліна, шо мандоліна". "Да, ето так, но тут разніца в том, что слово пізда – новое, современное слово, а манда - ето древнее слово. С географії відно: там єсть названіє проліва "баб'ємандерський пролів" і єсть названіє перешейка так same".

Записав од Ілляшенко Івана Ягор. с.
Кондратовка, 21/11,1944 р.

В корне прісекаєм

Одна бариня була в монастирі. Там вона завила розмову з одним монахом "А как ви живьоте без женцін? Почему ви не женітесь?" "Строго воспрещается по закону". "А как ви поступаєте, когда очень захочется?" "В корне

прісекаєм". "А как же тогда пісять?" "Для етого ми оставляєм вершка 4 ілі 5".

Записав од Ільяшенко Івана Ягоровича, 56 р., с. Кондратовка.

НАЇВСЯ!?

Іде піп, а серед вулиці грається хлопчик з великим животом. Піп і здивувався, що такий малий і має таке пузо (хоч сам він мав теж здорове). Підходе до хлопчика та й тиче йому пальцем у живіт:

- Що в тебе тут?

- Каса,- відповідає хлопчик.

- Наївся?- питає піп.

- Наївся!- каже хлопець, дивлячись на попа, й тиче знизу в гору в живіт:

- Со в тебе тут?

Піп розсердивсь, що таке мале й зве його "ти", та й зпересердя:

- Гівно!

А хлопчик йому:

-Наївся?!

ВАРЕНИК

Одна салдатка дуже захотіла, вона заманула на себе хлопця, годів чотирнадцят, і дала йому попробувать вареника вшерсті. Скоро опісля того дома наварили вареників. Він попробував і каже: "Ни добрі ваші вареники, міні тьотка Оксана давала вареника в шерсті, так дуже смачний!"

Записав 16/10, 1945 р. од Соколова Захара Огейовича, 45 років с. Кондратовка.

АБЕЦО

Одна жєнщина лїзла по драбинї на горище а хлопчик стояв на зимлі і дивився вгору. Він побачив у матерї марфушку і спитав: "Мамо, що це у тебе промїж нїг?" "Та це абєцџо". На другий день хлопчик спитав у матерї: "Мамо, що ти сьџгодні будиш варить?" "Та зварю, синок, абєцџо". "Я нїхџчу, нї вари, воно в шерстї".

Записав 16/10 1945 р. од Соколова З. С., с. Кондратовка.

ЗАЙЧИК ПРИНІС

Два хлопчики гралїсь на улицї. Один каже другому: "Петька! А у нас лялька є, вчєра вечирџм зайчик принїс, у капустї найшов." "Хто тобі сказав?" "Тетка Оринка". "Брєше вона! Мїй батько лялек сам рџбе, і вони з матерї вилазють".

Записав од Разуменко В. С. с.
Кондратовка.

ЦЮЦЮРКА

Дївчинка і хлопчик рџкїв по три од роду гралїсь на улицї. Хлопчик побачив, що в дївчинки нїма такої цюцюрки, як у його і пита: "Нїна, де ти свою пїсїю потїя?" "Нєт, у мене так і бїйо і у мамї так."

Записав 11/06,1947 од Рудєнко О. П., с.
Кондратовка

НАКАЗАНІЄ

Хлопчик, годів 5, ускочив у хату, здихався і каже: "Мамо, наш кіт напав на сусідову кішку і хоче її ззісте, уп'явся в неї кигтями, схопив зубами за шиворот і очі заплющив. А вона возе його, хоче вирватися. Витріщила очі - аж огонь з них свірка, і нявчить ни своїм голосом". "Та то він, синок, наказує її за шкоду, а їсти він її нібуде". "Мамо, а я позавчера бачив у смородині: дядьків Питро наказував нашу Оленку - так ни так: повалив її на траву животом до верху, сперся на неї і колишиться; покраснів, витріщив очі і

А вона заплющила очі, лижить мовчки тіко ногами сова і задницю випина, ніяк з - під його ни вирвиться." "Того наказанія, синок, їй мало. Ось, як я до неїдобирусь - по своєму накажу!"

Записав од Соколова А. Г., с. Кондратовка.

ЧОРНІ ЯЙЦЯ

В школі на уроку зоології учительниця роз'ясняла учиникам, які бувають кури, і як вони нисуть яйця. Учиник по фамілії Іванов ни слухав, балувався.

Ото вона толкувала їм, шо у таких-то курей білі яйця, а у таких-то жовте, а у таких-то сірі, а у генгутських чорние. А Іванов ни слухав, балувався. Учительниця тоді крикнула: "Іванов, не шалі! Ти прослушал, у кого чорние яйця", "У негров чорние яйця, Марія Платоновна!"

Записав 20/12. 1946 р. од Руденко Вячеслава Яковича, 21 року с. Кондратовка.

СТРАУС

Офіцер пояснює солдатам про страуса: "Страус живе в Африці, має яйцевидну форму, коротке пір'я, довгі ноги і т. д. Іванов, поясніть, що таке страус?"

Іванов починає: „Страус живе в Африці, має таке коротке пір'я, що й яйця видно...”

В СУДІ

- Іван Ковбаса!

- Я!

- Ну, розкажіть, що ви знаєте по поводу насильства громадянки вашого села.

- Все, все знаю.-

- Ну вот, розкажіть.

- Запріг я свою кобилицу в виз, та й поїхав в ліс. Приїхав, вибрав собі деревину, яку мені треба, та й почав рубать. Рубаю, рубаю, та і знов рубаю...

- Ну, да слухай, мужічок, нам етого не нужно.

- Так як же не нужно, коли воно так було. Пидрубав я з одного боку, почав з другого. Рубаю, рубаю, та і знов рубаю.

- Ну, да уж срубил, что лі?

- Да де ж там, в чортового батька! Дак ото ж кажу. Довго я так рубаю та й рубаю, коли чую: трісь, трісь, трісь, бух! Упало. Хоть воно і не так я швидко зрубав, та хай буде вже так. Знайшов я лозинку, одміряв собі аршин на лозинці. Одміряв, скільки треба, та й почав рубать. Одрубав. А як почав накачувать. І зидціля зайду, і видтиля зайду - не бере. Ну, такі з горем пополам накотив. Запріг я свою кобилицу: н- н- о, но- о! Не везе. Зайшов я на другий бик: но, но, но!- кричу - не бере.

- Ну да слухай, мужічок, пусть повезла. Ти нам рассказывай факт.

- Да оце ж я й бачив. Ну, да хай уже повезла, хоч і не так скоро. Виїхав я з лісу. Було темно. Іду та й іду. Коли бачу, блищить, я ще ближче - блищить. Коли бачу - с...ка.

- Ну, да что ти, мужічок, так выражаеся?!..

- Ну, я іду - блищить, я ще ближче - блищить. Коли бачу - с...ка.
- Ну, да что ти, в самом деле. Ти говори, что ти відел.
- Ну, да що ж вони робили, нігде правди діть, - є...ся.
- Да разве так можно? Ти поймі, что здесь суд, здесь жінціни. Можна виразіться: ілі совокуплялися, ілі іначе как.
- Так же, так. Вони сперва совокуплялися, а тоді вже почали є...тись.

Анекдот, село Гужівці, 1928.

НЕ ТУДИ ТА ТУДИ

То був такий чоловік та жінка, пішов чоловік, напився п'яний, прийшов додому і почав із жінки глумиться: "Не туди..., та туди...", - каже.

Та жінка устала вранці та біжить до пана, та й плаче:

- Пане й голубчику, що мені робить? Та не має сукин син за жону, та має за собаку:- "Не туди..., та... туди!" А пан і каже:
- Призвать його, сукиного сина! Що він так шморгає?!

Призвали його, а він і каже:

- Що ж, пане, я був п'яний та й упрямий. У п... слизько, а в сраці близько, так у припорцію прийшлося, так наше діло зійшлося...

1889. с. Адамовки Чигиринського у., от Процюка

ЯК ЦЕ БУЛО

Суддя: Подсудимий, скажіть, як це було?

Підсудний: Та як же воно було? Сиділи ото ми під вербами, а вона мене цап за х...я, а я її за п...

Суддя: Прошу не виражатися, ну сказали б "за член", чи що?

Підсудний: Ну так це вона мене за член, а я її за п...ду та й...

Суддя (розсердився): Та й що ж ви, совокупились, чи що?

Підсудний: Та ото ж ми совокуплялись, совокуплялись, поки й не виїблись.

Суддя (баче, що з цим не збалакаєш. Звертається до матарі дівчини): Ну що ви, мамаша, поставіте якісь факти?

Та які ж вже факти, як факт засунуто?

1929.

БАБА НА СУДІ

Потрапила баба на суд. Суддя їй каже: Піднімісь і говори!

- Та що ви, господь з вами, відповідає баба. Я й перед своїм чоловіком ніколи не піднімала, а то при людях!

1929.

А ПОДИВІТЬСЯ, ЧИ ТАМ МОГО ТЕЛЯТИ НЕМАЄ

У одного дядька буцімто зайшло десь теля. Пішов він його шукати. Проходив по городу допізна - теляти не

знайшов, додому повертатися далеко. Зайшов дядько в городський сад і ліг під кущем. Аж ось згодом підходить парочка: офіцер з якоюсь повією, і не бачили того дядька, сіли по той бік кущів. Що там вони вже робили - один дядько про то знає, але офіцер узяв, розклав повію, заглядає між ноги і говорить: "Ах, які прекрасні види, яка прелесть - і то, і то я віжу!..." А дядько до нього з-за куща: А подивіться, пожалуста, чи мого теляти немає...?!

Ех, той офіцер тоді як лемнув звідтіть...

Рожко.

ПРОМІЖ НІГ ПРОЛИЛОСЬ

Один паринь жив в городі, там він трохи отисався, часто бував в кіно і в театри ходив часто. Приїхала до його з села знакома дівчина, захотілось їй провідать свого ухажора. Дождавшись вечира, він повів її в театр на опира. Взяв білет собі на гальорку, а їй в нижні ряди, щоб сиділа неподалеку од артистів. Купив їй бутилку ситра на всякий случай, може пить захоче, так щоб було чим утолить жажду. Прозвонили начала діявтя, він посадив її на указане в білеті місце і приказав: "Ти ж тут сиди смирно, міста ни покидай і поглядай на мене я тобі буду показувать, куда треба дивится й до чого прислухатся." Сам він пішов наверх, став на галерці. Вона усілась як бариня, а бутилку ситра, щоб ничаяно ни повилить і ни розбить, поставила її проміж ніг і міцно здавила її ногами.

Почалась опира, виступили артисти всі рознаряжині, як квітки. Вона обернулась, подивилась на гальорку і пркричала: "Ванька, шо це воно буде?" "Сиди, Маруся, мовчки, дивись прямо та слухай" - крикнув їй Ванька. Почали артисти танцювать. Маруся глянула на галерку і крикнула: "Ванька, ти бачиш, як отой барчик викаблучує, шо в зеленому жупані?" "Сиди, Маруся, дивись

мовчки". Один артист там, як полагалось по програмі, почав душити другого із-за ревності. І той витріщив очі, хрипляво кричав: "Розбой! Хто вірує в Бога, рятуйте!" Маруся як зарипитувала: "Ванька, скорій біжи сюда оборони, а то задуше." "Успокойся, дурочка, замовчи, то він нарешне, душить він ни буде". Ниспіла вона успокоятся, як тут знов беда: бутилка сітра між ногами зогрілась, пробку вирвало і сітро фонтаном полилось з бутилки вгору. Вона як зарипитує: "Ванька, шо міні робить, у мене проміж ніг полилось?" "Скоріш заткни великим пальцем і придави потугше".

Прості зритилі всі риготали, а паньові смутились і потребували од адміністрації театру, щоб їх вивили геть з поміщення.

Записав од Руденко А. П., с. Кондратовка.

СКЛІЩИЛИСЬ

Один молодой чоловік вечиром сидів на лавці з баришнею. На ній був білий фартух з широким білим поясом, в котрому були довгі кінці. Вона близенько до його притулилась. Один кінець пояса вітром задуло кавалеру на коліна до матні. А у нього матня була розстебнута. Він побачив шо біліє та подумав, шо то підштаники біліють. Та мирщі запахнув той кінець пояса в матню і застибнув брюки. Коли почали вставать з тиї лавки, а кінець пояса з фартуха скліщив їх, нипуска од неї одійти, він тоді напнувся, а пояс почав потехеньку вилазити з матні. Баришня засоромилась. А він каже: "Ни смущайся, Катя, хай буде звичайним явищем, а ни умисним, бо ми ж ни по собачому скліщились".

Записав од Руденко А. П., с. Кондратовка.

ЛИСАВЕТА

Одна силянська дівчина пішла в город і там найнялась до одного купця в прислуги. За нею почав ухажувати городський паринь. На якийсь празник паринь повів її в кінотеатр. Поки ще кино ни починалось, він пійшов з нею пройтись по саду. Підвів її до буфету і питає: "Чого тобі купити, шоколадних канфет че печеня?" "Нихочу, хіба ними наїсись?" "А чого б ти хотіла ззісте?" "Купи кіло білого хліба". Він купив і знов спитав: "А до хліба чого тобі купити, ковбаси чи може жариної риби хочиш?" "Ні, купи краще цибулі". Він купив їй три цибулини, чуть ни в кулак завбільшки. Зайшли в глуху алею, посідали на лавочку. Вона почала уминати той хліб з цибулею. Як скінчила вона трапезу, паринь почав з нею любезничати. То прижимав її до себе, то цілував, то за груди мацав. Пожартував він з нею филин п'ять, а потім спитав: "Скажи, Лисовеца, шо ти зараз чувствуїш?" "Срать хочитя!"

Записав од Руденко А. П., с. Кондратовка, 19/11, 1944 р.

ШОБ ТИ ПОДАВИЛАСЬ!

Один гидротехник пішов гуляти з баришнею-аферисткою, у котрої на руках була собачка. У техніка в кармані було мало копійок. Проходили вони мимо лавки, вона потребувала з його купити пирожне. Він взяв однова ззіла. Потребувала друге. Він взяв друге, вона ззіла. Потребувала третє - і третє ззіла.

Техник поцував карман, а він уже пустий. А баришня схопила четвєрте пирожне. Техник вирвав у неї з рук те пирожне і воно пириломилось. Він став отдавати його обратно кондітеру. А кондітер ни бере: "Ломаного я не возьму, ето брак. Платі деньгі". "У меня нет денег". "То меня не касаетя, хоть займі, а расплатісь!"

Піднявся шум, спор. На розбор діла позвали міліцію. Техник бросив те пирожне баришні і сказав: "Їж, щоб ти подавилась, блядюга!" А сам завирнувсь і подавсь додому.

Записав од Руденко В. Як., с.
Кондратовка.

ЧОГО ПОСПІШАЛА

Одна молодиця поїхала в город до чоловіка провідать його, він там був на воєнні службі. Побула вона у його 3 дні і вирнула додому. Сусідки питають її: "Ну, шож ти, Лисовета, так мало гостювала, че погано гостили?" "Та ні, там міні гарно було, він мене дуже нипускав". "Так за чим же остановка? І жила б подовше". "Та я б іще жила, та чириз те поспішили додому, шо там висратся нігде".

Записав од Сергік Олени Олексійовни, с.
Кондратовка.

ЧИМ ВОНА СЛУЖЕ

Одна жєнщина похвалилась своєю дочкою: "Ох, моя дочичка Кулінка гарно жєве. Хєде чисто, як бариня - в шовках та в тюлях. У неї золоті серги і перстні золоті". "А чим же вона там служе?" - спитали сусіда. "Та вона там в блядях".

Записав 11/04,1946 р. од Соколова Захара Огейовича, 45 р., с. Кондратовка Біловського району.

ЖУК І ПАВУК

Лізли по полю жук і павук. А тут гроза надвигається. А ж гульк, баба лежить розпласталася. Павук і каже жукові: "Ти як привик у г... ні ритися, лізь у нижню дірку, а я полізу у верхню - шо серед павутини (волосся).

Позалазили вони. Коли це йде салдат, а тут баба лежить, заголилась. Він оглянувся кругом - немає ніде нікого, і почав їбать ту бабу. Ви..б і пішов собі далі.

Згодом повилазили з обох дірок жук і павук і балакають. Павук каже: "До мене цю ніч якийсь звір ліз, я далі сховавсь, а він за мною. А тоді не добрався до мене та обригав мене всього". А жук говорить: "А до мене теж добиравсь: стукав, стукав, а я не впустив".

То же, коли салдат бабу шморгав, так яйця бились об с...ку.

Х...Й І ЛАПТИ

Зустрілися раз х...й і пара лаптів. Ну, як там воно тепер, як повстрічаються - курнут, балачки про те, як живеться. Так і в наших х...я та лаптів зайшла балачка про життя-буття. Лапті й кажуть:

- Ми, як ще були молодшими, так були гарні, стояли на полочці в лавці й поглядали на всіх, хто заходив у лавку. А як попались до цього гемонського хазяїна, так він нас цілий день по грязюці таскає. А на ніч поставить, просуше і тоді палкою грязь обіб'є, і знову у грязюці...

- Та ви все-таки од природи звикли, що вас "тіпають". А ось як мені живеться: носить мене мій хазяїн вниз головою, б'є мною якісь-то два стовби (ноги). А вечір прийде, він мене стромляє в таку жарку, брудну яму, що я довго там не видержую й зараз ригаю...

Жінка і парус

- Яка різниця між жінкою та парусом?
- Щоб нап'яти паруса, треба поставити мачту, а жінці знімають парус, а потім ставлять мачту.
- Чому жінки люблять товарний поїзд?
- Тому, що він довгий, товстий і червоний та довго стоїть.

БІЛЯ ЯЄЦЬ

Два чоловіка зайшли в буфет і потребували чогонебудь пошамать. Буфетчик їм сказав: "Єсть тіко холодна закуска: яйця і жарина курятина. Порція курятини стоїть 30 коп. І кожне яйце стоїть 30 коп., вибирайте любе."

"Подай нам десяток яєць!" Буфетчик подав їм на тарільці десяток яєць і дві чайних ложички та солянку соли.

Поїли вони ті яйця, ложички положили на тарілку і одсунули в сторону, а ложичек ни витирли. Буфетчик прийшов за посудом, подививсь на ложички та й каже: "Господа, надо ложкі после еди витірать, а то метал после яйця бистро портітєся." Один мужик спохвативсь та мирщі руку в кешеню і витяг звідти миталичну столову ложку і каже: "А я, дурний, ни знав, купив на базарі миталичну ложку і положив її в кешеню в штани, і вони лижали як раз біля яєць".

Тоді вже він в штани не положив, а ткнув її за пазуху.

Записав од Руденко В. С, с. Кондратовка.

ШО ЦЕ за ПТИЦЯ.

Одна жінчина побачила, як ниподалеко од села пролітів самолёт. Вона спитала у одного колхозника: "Шо це за птиця політила і чим вона питається?" А він каже: "О! То така птиця, шо питається тіко бабською мандою. Як побаче бабу, так спустится вниз і пошне довбать, і ото довбе, поки достане до мозгів, а потім полить".

Одного разу ішла вона з поля додому, дивится - литить самолёт. Вона тоді нагнулась, одтобурчила задницю, плахиття закинула на голову і стоїть. А колхозник той сидів під копою, побачив цю комедію та мирщі до неї і ну чириз задницю довбать. А вона тоді каже: "Довби, довби глибше, до мозгів ни достаниш".

Записав 11/04, 1946 р. од Соколова Захара, 45 р., с. Кондратовка.

ДІЛО НЕ В ДОВЖИНІ ОДЕЖІ

Одна жінка одного робочого зайшла в магазин купить собі теплу одижину. Вона спитала лавошника: "Єсть у вас тепла одежа?" "Єсть. Яких вам угодно? Єсть ватні, єсть міхові, єсть довгі, єсть короткі". "Покажіть, я подивлюсь". Лавошник достав полудоху, показав їй і каже: "Можеть, ви возмете доху? А вона зроду дохи не носила і, похоже, ни бачила їх і подумала зовсім на друге. Їй вообразилось, шо він дав їй намік, шо та одижина довжиною тіко до хуя, той каже: "Нет, то буде дуже коротка, міні нужно по ко... Мов, по коліна. Лавошник догадався, осміхнувся і почав їй розтолковувать, шо тут діло ни в довжині одежі.

Записав од Руденко А. П., с. Кондратовка.

ДВА ПІДКИДИША

В Ленінграді, на Преображенській вулиці, дом №7, хазяїн дому вийшов рано утром, так приблизно годині о 9. (ну, да по городському це рано). Коли бачить - під його будинком щось лежить замотане. Підійшов і дивиться, коли два підкидиша: хлопчик і дівчинка. Хлопцю було 22 роки, а дівчині 19.

Цей анекдот з'явивсь у нас 1924-25 рр. Розказують його дорослі хлопці-парубки. Тепер відживає.

Записано в с. Гужівці на Ніжинщині 1928 року від Скаодуба Василя, 19 років.

ВУЗЬКИ ШТАНИ

На вулицю прийшов парубок міський. Ну, звичайно, в міський одежі і задаєця. Сільський парубок подивився на нього скоса, да й каже до нього:

-Що ж, ти думаєш, що як ти в вузьких штанях, то великої пізди ковток?

НА УЛИЦІ

Де ви, дівчата, були? У нас дуже весило було: Хвидько як хватив Горпину за спину та як поверне, а вона як пердне, тото сміху було!

Записав од Ковачевої М. Ів., с.
Кондратовка

ЛЯГУШКА НА КОНЕЦ

Один солдат з армії приїхав додому на дві ниділі в отпуск. Він був син простого колхозника, малограмотний. Одним словом, був ни інтелегентний, а деревенський паринь, ни розвитий. В армії він получив штук 3 мидалі і якийсь ордин.

Коли зявивсь він додому, то всі дівчата і баришні звирнули на його увагу. Одна учительниця вчипилась за його, почала за ним ухажувать.

Одного разу пішли вони в проходку по луку. Ідуть вони ниспіша. Він їй ни слова, і вона мовчить, вижида, поки він почне шо-небудь розказувать. Проходили вони мало часу мовчки, дивляться - на зустріч їм стриба жаба. Вона тоді й каже: "Вот тебе на конец і лягушка!" А він їй каже: "Хай вона тобі краще в манду влізе!"

Записав од Руденко Вяч. Як., с. Кондратовка.

"НЕ ЗАВИДУЙ НАМ, ТОВАРИШ"

Один здорово ранений солдат лижав в больниці. Він од боли корчивсь і стогнав, і сам собі бормотав: "Господи, та чого мене не вбили на смерть, щоб я ни мучився! Господи, нашо ж ти мене создав мужчиною. Краще б я родився з пиздою. Я горя б ни знав. Жив би дома спокійно."

А санитарка почувла тай каже: "Низавидууй нам, товариш. Тепер і жєнщині випала гірка доля, біз чоловіків жить дуже тяжко. Потерпи, товариш, поки рана загоїтєся, а тоді тобі буде саме краще жить. На одного мужика сім жєнщин буде. Будиш, як півєнь, над курьми командувать. А жєнщини тепер жаліють, чого вони ни з хуйом родились, бо тепер жєнщинам ніским буде вдовольнитєся".

Записав од Руденко А. П., с. Кондратовка

БОЛЬНИШНА ПРИКАЗКА

Шанкир і бобони, становітся в колони, а ти, трипер, чого випер? Рівняйтесь, генерал сифилис іде!

Записав од фершала Ільяшенко Івана Егор.,
с. Кондратовка.

ШОВ СОЛДАТ З ФРОНТУ

Ішов солдат з фронту і зайшов у сило оддихнуть і просить поїсте. Зайшов у одну хату а там одна старуха лижала на пичі. Старусі було около 80 годів. Солдат попрохав у неї поїсте. Вона дала йому пообідать, на лавці лижало полотно. Салдат те полотно під мишку і направився з хати. Бабуся закричала: "Служивий, шо ти робиш, куди ти несеш, шо ж я буду казать, як наші з роботи прийдуть?" "Скажіш, что салдат забрал, я вечіром прінесу обратно". "Та ти, служивий, скажи хоч, як тебе звать, а то наші спитають, хто взяв, а я ни буду знать". "Звать меня, бабуся, хуй." Салдат пішов, а бабуся все міркувала, як їй полотно визволить, до кого пітти пожалуватся. Настав вечір, прийшли з роботи нивістка і дочка, а салдата з полотном нима. А старуха лижить на печі і вздыха: "Міні ни спитяся, все хуй снитяся, а його нима". Нивістка з дочкою подумали, шо вона з ума спятилась або сонна верзе шо попало.

У тому селі квартирував полк салдат. Старуха на други день пішла шукать того салдата. Хто ни зустріється з нею, вона питала: "Чи ти ни бачив, тут ни проходив хуй з полотном?" Хто казав, шо ни бачив, а інші зовсім ни звиртали на її уваги. Покладали, шо вона нисамовита. А

вона ни примітила його в лице, а ходила, познавала по шенелі, а шенелі у всіх однакові. Так ні с чим і вирнулась додому. Прийшла додому і з досадою сказала: "Пропало наше полотно вмісті з хуйом!"

Записав од Руденко А. П., с. Кондратовка.

ЧЕРВОНОАРМІЄЦЬ

Жив собі дід да баба да були у них син і дочка. Дід пішов на ярмарок, а баба, син і дочка осталися дома. Саме тоді розпустили червоноармійців по домівках. Одному солдату да схотілося є...ся. Він тоді зайшов до тієї баби і питає:

- Бабка, чи не можна у вас поквартірувать?

Бабка й каже:

- Да, можна.

Він тоді повертів дірку у лаві і каже на сина:

- Стромляй х..й, а то уб'ю! (Баба на печі лежала).

Він тоді застромив, а солдат положив дочку догори на сина і почав дочку є...ть.

Баба побачила з печі, та й каже:

- От малдачька шила, проштромила дочку й шина і ще й лави піваршина.

ГОСТИНЕЦ

Один салдат прийшов з армії і приніс в гостинец шанкира і бобони. Жінка, получивше од чоловіка шанкира, стала йому казать: "Люди своїм жінкам посланки слали з усяким добром, і хто прийшов уже додому, приволік з собою цілу гору всякого барахла, а ти там тіко з шлюхами волочився та приніс міні шанкиру та бобони".

Мате, його старушка, лижала на пичі і, почувше таку розмову, подумала собі: "От, Боже милостивий, яки тепер діти стали, ни почитають свою матір, все жінці, а міні хоча б маленького бобончика дав".

Записав од Руденко А. П., с. Кондратовка

А ЯК ПОКАЮТЬСЯ...

Озірковський москаль приходив сьогодні в больницу і там він казав, шо в цьому році літа нибуде, все літо буде холодно. Бог кара людей за те, шо всі баби блудничають, а як покаються, так буде тепло.

Записав од Руденко А. П. с. Кондратовка 15/05, 1945 р.

А КРОПИВУ ЗАБУВ?

У одної жєнщини уродилась дуже виридлива дитина. Вона з нею довго панькалась. Бувало, дасть йому їсте чого-небудь, а воно виридує, ни хоче, бросає на піл, а требує того, чого йому хочитя: дай сала, дай смитани. А як нидасть того, чого воно просє або чого воно хоче, тоді воно пада на долівку, кричить, дриба ногами, мота руками. Вона нираз пробувала врозумить його похорошому, вговарювала його, шо так робить гріх, Бог накаже, і шо з тебе люди будуть сміятыся - ні, ни помагало нічого. Уже вона ни раз питалась ісправить його ляком. Як пошне виридувать, так вона йому толкує: "Пиристань, замовчи, а то зараз прийдуть старці і в торбу забирають", або скаже: "Пиристань, замовчи, а то вовк почує, зараз же прийде і тебе ззість". Дитина ни слухала матирі, своє продовжала.

Одного разу зайшов до неї прохожий старик. Побачив він таку комєдію і каже: "Плохий у тебе синок, шож ти думаїш з ним робить? "Та я вже й сама ни знаю - я

його уже й по честі просила, уговарювала, щоб так ни робив, і страхом питалась усмирить, іноді по сраці його пошльопайш - нічого ни помагайтся". Старик тоді й каже: "Да, бувають вроджені капризи - такі, шо їм нічим нидокажиш, а всеж-таки які-небудь міри треба примінить - страхом їх усмирять вредно - буде вліять на нерви, всякого пустяка буде бояться, як виросте. Усміряти бізтолковим боєм теж вредно - вгарячах можно його скалічить на всю жисть: розлутується чоловік, ни розбирайтся по чому попаде, може й око сопсувати дитині або палиць пириб'є. По голові бить - може на мозги повліять, ідіотом буде. По сраці бить - теж ни рекомендуйтся - може повліять на полову сістему, з малих літ може познакомится з анонізмом і може розвить його на стіко, шо повлія на мозги і буде ідіотом. Саме краще усмирять їх похорошому, добрим словом і ласкою, тіко це треба ни тоді робить, як у його уже укорінився каприз, укорінилось зло, а по хорошому з ним поступать з пилюшок і продовжать так, поки воно стане розбірайтся, шо можно, а чого ни можно, і шо гарно, а шо погано. А тепер уже, як я бачу, пізно з ним воювать. Спробуй один спосіб, я тобі скажу. Як нипоможе, тоді вже діло гибле". "Научіть, будьте ласкаві, а то він мене замучив". "Так от, слухай. Як він коли дуже завиридує, буде требувать того, чого у тебе нима і взять його ніде, так ти возьми гарненький дубчик і приготов пучек кропиви і тоді добре похвиськай його тим дубчиком по пличах і по задниці, щоб аж смуги на тілі показались, а потім спусти штанці і добре нажалить кропивою сраку і інші міста. А як і після цього почне виридувать, так ти йому скажи: ану пиристань, а то зараз принесу кропиви, ти хіба забув? А як і це нипоможе, тоді вже таким йому і погибать. Бувають вроджені вори і бандити, шо їх нішо ни може ісправить."

Старик той у неї пообідав і пішов. На другий день хлопчик розкопризничав, почав требувать того, чого зроду в хаті нибуло. Вона з ним і так, і сьяк, хотіла уладить похорошому, так куда там - і приступу нима, як збісився. Вона

тоді взяла гарненький дубчик, похвиьськала його, так шо аж п'явки по тілу знати було, а потім спустила йому штани та кропивою по задниці і де попало.

Після того він довго кричав, плакав, ногами дригав і руками кивав, а далі заснув і довго спав. З тих пір - як руками одняло. Як шовковий став. Бувало затіє капризничать, а вона йому скаже: а кропиву забув? Він тоді й затихне.

Записав од Серік Олени Олекс., с. Кондратовка.

ТА БУДЕ УЖЕ ПІЗНО

За 4 роки війни моложаві баби рідко яка витирпіла, ни попробувала поспать з яким-небудь прохожим солдатом, а деякі волочились і з німцями. Такі жінки, у котрих був живий чоловік і вона получала од його листи, так ті согрішали при злучаї з салдатами, котрі у неї квартирували, і вроді як вони согрішали по нужді за яке-небудь барахло. А такі жєнщини, котрі получали звістку од воїнської часті, шо чоловік убитий, або котра дуже довго ни мала од його слуху, так такі жєнщини приймали до себе приймаків пожилих або інвалідів війни. А тепер приходять демобілізовані салдати, про яких довго ни було чутки або і ті, шо їх пощитали убитими, а вони оказались живими, так вони приймаків виганяють. А деякі салдати з самолюбія у свою хату ни йдуть, як почують, шо у їх жінки є приймак: мов, ти мене ни ждала і за свого чоловіка ни признавала. Такі мужики пристають до вдов, у котрих мужики погибли на войні. Є чимало таких злучаїв, шо жінка ни мала приймака, а чоловік прийде в своє сило і почує од людей, шо його жінка согрішила з ким-небудь. Тоді він жінку свою браса і іде до другої, хоч та і далеко хуже своєї першої жінки. Своя по нужді согрішила який раз або два, а та, до якої пристає, волочилась с ким попало всі 4 роки войни. І

ото він, дуринь, міня свою жінку на яку-небудь волоцюгу, браса своїх дітей, а того й ни подума, шо й сам був ни біз гріха, за роки війни ни раз може согрішив.

За войну мужики дуже розпаганились і возгордились, шо тепер, мов, нас мало, а жінок багато: 7 душ на одного. І тепер мужики пошти шо кожин, хоч і в одні хаті з жінкою жеве, а як яка вдова закличе його до себе, то він там поп'янствує ніч і остається спать з нею. А на другий раз закличе друга, і там теж саме - вип'є і виспиться з нею.

Тепер голова сільради, як кажуть, катаїться, як сир у маслі, щодня п'яний і спить, с ким йому захочится...

Забули люди Бога і не хочуть згадать про його. Послухали б вони, чоґо Бог требує од людей чириз пророків Ісаю та Іеремія і інших. Бог хоче, щоб люди виповняли заповіді його і служили йому і славили тіко його, а щоб не поклонялись самоделковим Богам, диривіяним, сребряним та золотим, і щоб чтили Суботи, і грозив всіх знистожить, хто ни признає живого Бога Саваофа.

Чотири роки війни люди страждали, тирпіли виліку нужду і на мислях молили Бога, щоб скоріш закінчилась війна. Тепер же война закінчилась. Поприходило багато демобілізованих додому, і вони заміст того, щоб подякувать Бога за те, шо сохранив його жизнь і вирнув її чоловіка живим, здоровим, затівають гульбища, п'ють, гуляють, танцюють, співають, лаються, і бува доходе до драки. Гонють самогон і хлищуть його, як воду. А про Бога вони й не згадують, і ни подумають, шо всякі карі і всякі бедствія приходють по волі Бога за наші гріхи. Хай уже комуністи одвирнулись од Бога і думають, шо його зовсім нима. А всі останні православні християни ниначе і вірують в Бога і в розмові згадують про його, а на ділі ніяк ни бояться Бога: п'ють, гуляють, блудничають, ворують, обманюють одно другого, брешуть, убивають людей із-за наживи за яке-небудь барахло.

Бог наказав людей войною, а як ни покаються і ни обернуться до Бога, то Бог пошле іще гірше наказаніє за їх упорство і нипослушаніє. По всьому уже видно, шо скоро буде кінець світу – все, шо сказано в писанії збуваїтся.

Скоро прийде Христос і строго осуде ничистивих одступників од Бога, тоді вони згадають про Бога, та буде уже пізно...

Записав од Бардакова Вас. Павл. с. Кондратовка